

De ødelægger selve grundlaget for international lov

Den 3. april 2024 (EIRNS) – I de indledende bemærkninger til den ugentlige Dialogue-webcast den 3. april advarede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, om den dobbelte fare for, at verden bevæger sig mod atomkrig, og om den forsætlige ødelæggelse af selve folkeretten, som er et af de tilbageværende bolværk mod denne krig.

“Jeg er ikke i stand til at sige, hvor tæt vi er [på en verdenskrig], men vi er meget tæt på. Fordi begge disse såkaldte regionale kriser, i Sydvestasien og i Ukraine, har et umiddelbart potentiale for optrapning – tilsigtet eller ej Jeg synes, at det mest bekymrende er noget, der har vist sig både i forhold til USA og Israel, og det er den tilsyneladende og åbenlyse tilsidesættelse af international lov. Det mest ildevarslende og grelle eksempel er, at USA reagerer på disse resolutioner og beslutninger fra FN's Sikkerhedsråd med argumentet om, at de anser dem for at være “ikke-bindende.”

Zepp-LaRouche forklarede: “FN's Sikkerhedsråd er faktisk den højeste institution for international lovlydighed... Hvis det bliver ignoreret som ‘ikke-bindende’, så har vi virkelig problemer – for det betyder, at der ikke er nogen international institution, der kan appelleres til, og vi er på vej ind i en fuldstændig tilstand af jungle-lovløshed.”

Overvej mønsteret i den seneste udvikling i krigene i Ukraine og Sydvestasien: dødbringende optrapninger af disse krige kombineret med den bevidste afvikling af de sidste rester af international lov ved de samordnede handlinger fra USA, Storbritannien og Israel i særdeleshed.

- Israels raketangreb den 1. april, som ødelagde det iranske konsulat i Damaskus, Syrien, og dræbte 12

mennesker, truer nu med at udvide krigen i Sydvestasien betydeligt – Israel er nu angiveligt i højeste alarmberedskab og forventer iransk gengældelse. “Ved at angribe en konsulær bygning har Israel nu i realiteten bombet iransk jord,” indrømmede tidsskriftet London Economist – en total overtrædelse af international lov. IDF’s talsmand Daniel Hagari fejede kritikken til side og retfærdiggjorde angrebet: “Dette er ikke noget konsulat, og dette er ikke nogen ambassade. Det er en militær bygning tilhørende Quds-styrkerne forklædt som en civil bygning i Damaskus.”

- Den 1. april angreb og ødelagde IDF en World Central Kitchen-hjælpekonvoj i Gaza og dræbte syv mennesker – ligeledes en overtrædelse af international lov. Næsten alle humanitære hjælpeoperationer i Gaza er nu suspenderet – hvilket tydeligvis var Israels primære mål. Netanyahus svar var i bund og grund: “Ups, undskyld. Den slags sker i krig.” Talsmanden for Det Hvide Hus, John Kirby, forsøgte at hvidvaske hændelsen og hele Israels opførsel i Gaza: “Udenrigsministeriet har en fastlagt fremgangsmåde. Og til dato ... har de ikke fundet nogen hændelser, hvor israelerne har overtrådt international humanitær lov.”
- Tilbage den 26. januar i år, umiddelbart efter at ICJ havde beordret Israel til at stoppe handlinger, der med sandsynlighed kan karakteriseres som folkedrab, afbrød USA al finansiering til UNRWA, det førende humanitære hjælpeorgan for palæstinensere. Det gjorde de kun få timer efter, at Israels regering meddelte, at de netop havde “opdaget”, at 12 UNRWA-medarbejdere angiveligt havde forbindelser til Hamas. Den pensionerede britiske diplomat Craig Murray udtalte den 2. april, at han som tidligere britisk ambassadør ved, hvad der kræves for at nå frem til en sådan beslutning, hvilket som minimum er en uge med forslag, konsultationer og kabinet-diskussioner. “Disse vestlige lande har planlagt dette folkedrab i måneder, hvis ikke år... Vi ser sammenbruddet

af den internationale lovstruktur," anklagede Murray.

- Den 3. april rapporterede TASS, at den russiske anklagemyndighed formelt havde anmodet USA, Tyskland, Frankrig og Cypern om oplysninger om vestlige landes potentielle involvering i terrorangrebet i Moskva den 22. marts, der kostede 144 mennesker livet. Det sker efter, at FSB-chef Alexander Bortnikov den 26. marts udtalte, at Rusland havde grund til at tro, at USA, Storbritannien og Ukraine var bagmænd til de lejemordere, der udførte terrorangrebet. Vil disse regeringer leve op til deres internationale traktatmæssige forpligtelser til at hjælpe med at bekæmpe terrorisme – eller har de noget at skjule? Husk på, at den russiske præsident Vladimir Putin umiddelbart efter 9/11-angrebet på USA ringede til præsident Bush og tilbød sit fulde samarbejde.

De bredere konsekvenser af nutidens strategiske krise kommer i fokus, hvis man husker Lyndon LaRouches analyse af angrebet den 11. september, knap tre måneder efter at det fandt sted. I en artikel fra 23. december 2001, "Zbigniew Brzezinski and September 11th", skrev LaRouche, at:

"Undersøgelsen må derfor anskue beviserne fra, hvad der burde være en indlysende flanke. Den må baseres på den elementære erkendelse, at et militært kupforsøg af denne type ikke kan være motiveret, medmindre det har en sandsynlig hensigt, en hensigt, der ligger uden for og ud over kupforsøget som sådant. Muligheden for eksistensen af et sådant kupforsøg afhænger af den forudgående eksistens af en tilsigtet følge af kupforsøget, såsom at signalere udløsningen af en forberedt fortsat handling. For kompetente specialister i kontraspionage var det første spørgsmål, som de nøgne kendsgerninger om angrebene på New York og Washington stillede, derfor: Hvad var det for en fortsat indsats, der ventede på at blive udløst af den succesfulde effekt af disse angreb?"

LaRouche fortsatte: "Formålet med kupforsøget var at tvinge

USA til at støtte de israelske forsvarsstyrkers nuværende regering ved at presse USA til at støtte et globalt religiøst krigsscenario i stil med Zbigniew Brzezinskis 'Clash of Civilizations'. Forfatterskabet til denne store strategiske, geopolitiske hensigt var allerede velkendt af ledende europæiske embedsmænd og andre. Dette "Civilisationernes sammenstød"-scenario var blevet gjort berygtet af den tidligere amerikanske sikkerhedsrådgiver Brzezinski og hans altid hjælpsomme "Leporello", Samuel P. Huntington."

Den nødvendige handling dengang var stort set den samme som i dag. "Jeg kan kun bede dig om at få din bagdel op af sofaen!" sagde Helga Zepp-LaRouche som afslutning på sin webcast den 3. april. "Det lyder måske lidt uhøfligt, men jeg mener det virkelig. For dette er det farligste øjeblik, vi nogensinde har haft. Hvis tingene går galt, vil vi måske ikke længere eksistere. Faren for atomkrig er meget reel, og vi er nødt til at ændre politik, fordi det nuværende etablissement tydeligvis har fået en underlig fejl i hjernen, som forhindrer dem i at tænke. Så vi har brug for, at du bliver aktiv sammen med os, for det haster mere end nogensinde før."

Foto: UN Photo/Loey Felipe

Permanent krig eller fredelig udvikling: Lyndon LaRouches unikke tilgang

Ugentlig dialog med Schiller Instituttets stifter og formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 3. april 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 3. april 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du maile dem til questions@schillerinstitute.org.

Vi befinder os midt i et utroligt anspændt øjeblik i historien, hvor der i de seneste dage har været udviklinger, som truer med at forvandle konflikter til regionale krige og endda verdenskrig. Der var det israelske angreb på et iransk konsulat i Damaskus, det israelske mord på syv nødhjælpsarbejdere i Gaza er bare et par af de grusomheder, der fortsætter der. Og så har kyndige antiterror eksperter peget på MI6 og CIA som de sandsynlige bagmænd bag angrebene på Crocus City Hall-begivenhederne i Moskva, masse mordet der.

Det første spørgsmål handler om den strategiske krise og den voksende spænding fra en kontakt i Oakland, Californien, som skriver: "Helga, hvor tæt er vi på en verdenskrig? Og hvordan kan vestlige ledere være så tåbelige eller onde, at de bliver ved med at iværksætte så farlige provokationer?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ikke i stand til at sige, hvor tæt på vi er, men vi er meget tæt på. For begge disse såkaldte regionale kriser, i Sydvestasien og i Ukraine, har begge det umiddelbare potentiale for optrapning, forsætligt eller ej, ved et uheld eller ej, men det er nok til at være helt

søvnløs. Og jeg ville ønske, at flere mennesker ville få søvnløse nætter, for hvis vi går i søvne igen, som vi gjorde, da vi gik i søvne ind i Første Verdenskrig, og hvordan Anden Verdenskrig også var noget, der kunne have været forhindret, og nu er vi ved at gøre det samme med lignende argumenter – "Hurra for krigen" mod Rusland, dæmonisering af hele lande og systemer. Men det, jeg synes er mest bekymrende, er noget, der er dukket op både i forhold til USA og Israel, og det er den tilsyneladende og åbenlyse tilsidesættelse af international lov.

Og jeg synes, at det mest ildevarslen og grelle eksempel er USA's svar på disse resolutioner og beslutninger fra FN's Sikkerhedsråd med argumentet om, at de betragter dem som "ikke-bindende". Det bekymrer mig mest, for hvis USA holder fast i det – jeg mener, vi har et system, nemlig FN, vi har Den Internationale Domstol, som træffer beslutninger; for nylig meget klart i forhold til, hvad de krævede af Israel for at stoppe folkedrabet der, som blev fuldstændig ignoreret; men også når Den Internationale Domstol træffer en beslutning, går den til FN's Sikkerhedsråd for at blive gennemført. Og så, hvis USA praktisk talt gjorde FN-systemet ubrugeligt ved konstant at nedlægge veto mod enhver sådan beslutning, men i den allerseneste undlod de at stemme, hvilket betød, at resolutionen blev vedtaget. Men da talsmanden for Det Hvide Hus eller udenrigsministeriet blev spurgt om det, sagde han: "Vi betragter dette som ikke-bindende." Det betyder, at FN's Sikkerhedsråd, som er den eneste eksisterende og faktisk højeste institution for international lovlighed, "regelbaseret orden" om du vil, hvis det bliver ignoreret som "ikke-bindende", så er vi virkelig i problemer: For det betyder, at der ikke er nogen institution, der kan appelleres til, og vi er på vej ind i en fuldstændig tilstand af jungle-lovløshed.

Og selvfølgelig skete det samme med Israel, med angrebet på de syv nødhjælpsarbejdere fra World Central Kitchen, som leverer mad til mennesker over hele verden, men især også nu i Gaza.

Og som det nu forlyder, var det på forhånd annonceret, at denne konvoj ville køre og fortsætte, for intet skete uden at tjekke med IDF i Gaza, og så skete angrebet, hvor syv mennesker blev dræbt. Israel sagde naturligvis, at det var en fejl, og Netanyahu undskyldte på sin vis. Men det er 99,9% umuligt, at det var et uheld. For hvis du har en så anspændt situation, at – det er en komplet overtrædelse af enhver regel! Og det betyder, at hvis vi ikke er i stand til at rette op på det på kort sigt: Vi har en situation i Ukraine, som er på kanten. Vi har en situation efter det israelske angreb på det iranske konsulat i Damaskus, som igen er et komplet – jeg mener, forestil dig bare, hvis Rusland havde angrebet den amerikanske ambassade i Luxembourg eller et andet sted, hvad ville det internationale ramaskrig så ikke have været. Men her kommer Israel, og de angriber et iransk konsulat i Damaskus og dræber to højtstående militære kommandanter og syv andre mennesker! Jeg har slet ikke hørt sådan et ramaskrig. Og den dobbeltmoral, den er ikke skjult: Den bliver set af alle, af det Globale Syd, af den Globale Majoritet. Og bortset fra denne stigende tilstand af lovløshed er jeg virkelig bekymret for, at USA's, briternes, EU's og Tysklands opførsel i verdens øjne bliver mere og mere foragtelig, utrolig, og det vil have en varig indvirkning.

Som en konsekvens af det øges opdelingen af verden. Jeg har lige læst en meget interessant artikel af den russiske analytiker Dmitry Trenin, som normalt er en meget nøgtern analytiker, og han beskriver grundlæggende, hvordan Vestens opførsel over for Rusland har forårsaget en fuldstændig ændring i Ruslands orientering, at de i årtier havde forsøgt at være en del af Vesten, at have gode relationer med Vestens institutioner, det skete i 1990'erne. Så forsøgte de at tilpasse sig afvisningen i 2000-perioden og 2010; men nu, i en årrække på grund af Vestens opførsel, har de dybest set givet helt op, og de ignorerer helt relationerne med Vesten og vender sig mod Asien, mod Kina, Indien, BRICS-landene, Shanghai Cooperation Organization. Og selvom det naturligvis

er en reaktion og et tilbageslag for disse politikker, tror jeg, at vi virkelig bevæger os mod noget, der er meget værre end en ny kold krig, for hvis der ikke er mere forståelse for, at vi er den eneste menneskehed på grund af det, der foregår, tror jeg, at konsekvenserne kan være absolut fatale for hele civilisationen.

Så svaret på dit spørgsmål er, ja, jeg tror, vi er meget tæt på en potentiel atomkrig, og det burde virkelig gøre alle søvnløse.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en fremtrædende talkshowvært og podcaster, som er meget bekendt med dit og Lyndon LaRouches arbejde. Han skrev dette spørgsmål om den igangværende snak i Europa om et Trump-præsidentskab og behovet for at forberede sig på det. Men han sagde, at han i mellemtiden ser på begivenhederne i Storbritannien, og han spekulerer på, hvad du mener om dette, at du har sygdomsangsten i den kongelige familie med kong Charles og Kate Middleton, du har sammenbruddet i støtten til Tories og Labour, genkomsten af David Cameron, der var involveret med Obama i ødelæggelsen af Libyen. Han siger: "Tror du, at briterne er i gang med at orkestrere et politisk skift for at håndtere fiaskoerne i Ukraine og Gaza?"

ZEPP-LAROUICHE: Hvis de gør, har jeg bestemt ikke bemærket det, og jeg ville være meget skeptisk, for alt, hvad jeg kan se, er, at briterne i den seneste periode har været dem, der altid har skubbet på, sat tropper ind i Ukraine og alle disse ting. Så hvis jeg forstår spørgsmålet korrekt, at du med et politisk skift mener, at de vil stoppe med det, er jeg ikke ligefrem optimistisk i forhold til at kunne se noget.

Det, jeg i stedet ser, er en ubønhørlig indsats fra NATO's side for at cementere den nuværende politik. Der har lige været et møde under ledelse af Stoltenberg, hvor man foreslog, at NATO skulle vedtage en såkaldt "Trump-sikker" politik ved at forpligte alle NATO-medlemmer til at finansiere en pakke på

100 milliarder dollars, så selv om USA dybest set ikke længere ville være en del af det, med et nyt Trump-præsidentskab, så ville den nuværende rustningspolitik over for Ukraine blive videreført.

Det finder jeg meget utroligt, for der er ingen måde, hvorpå denne krig kan fortsætte meget længere, for vi er tydeligvis ved at nå grænsen, og mange internationale militæreksperter siger dybest set, at ukrainerne simpelthen af mandskabsmæssige årsager ikke kan fortsætte denne krig meget længere, og hvad handler denne NATO-politik for permanent, kontinuerlig krigsførelse derfor om?

Jeg synes virkelig, at NATO burde nedlægges. Jeg synes, de skulle have været opløst for 30 år siden, senest i 1991, da de mistede al eksistensberettigelse, og de tydeligvis har forvandlet sig fra en nordatlantisk defensiv militæralliance til en global offensiv militæralliance. Og jeg tror, at vælgerne i alle lande vil gøre klogt i at stemme på en sådan måde, at det ikke kan opretholdes. (Vælgernes stemmer betyder ikke meget i disse dage, men ikke desto mindre må der mobiliseres for at ændre det).

Så jeg ved det ikke: Jeg er ikke optimistisk med hensyn til en sådan ændring, eller jeg kan have overset den.

SCHLANGER: Der er et slags opfølgende spørgsmål fra John Nunez. Han spørger: "Tror du, at USA, Storbritannien, EU og NATO fredeligt vil opgive deres drøm om et unipolært verdenshegemoni, som Sovjet gjorde i 1991, i betragtning af deres fejlslagne politik?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er bange for, at svaret på dette er et klart og tydeligt " Nej". Fordi Sovjetunionen i 1991 blev opløst fredeligt, der var ingen tanks. De var allerede tidligere gået med til en fredelig tysk genforening, og det var i en vis forstand held, en af disse sjældne stjernestunder i historien [Sternstunde des Menschheit], som blev helt og

aldeles overset. I betragtning af hele retningen for NATO og USA, Storbritannien og EU er de i stigende grad så meget rettet mod militarisering, det militærindustrielle kompleks, at jeg ikke kan se, at de skulle kunne opløses fredeligt.

Det, der kunne ske, er nogle uventede udviklinger – jeg mener, som tingene går nu, især med den mulige baggrund, der kommer ud efter dette terrorangreb ved Crocus City Hall-koncerten nær Moskva, tror jeg, at Rusland er fast besluttet på absolut at straffe dem, der stod bag det, og at – jeg tror, de vil gå efter en militær løsning i Ukraine, uanset hvad det måtte medføre. Det kan ske. Det kan overraske nogle vestlige mennesker. Jeg tror, der er en bevidsthed om faren for en optrapning: For eksempel svarede den videnskabelige rådgivningstjeneste i det tyske parlament på et spørgsmål fra en parlamentariker i Forbundsdagen, at selv om Frankrig trækker NATO-tropper ind i Ukraine, betyder det ikke automatisk, at NATO's artikel 5 tages i brug eller kan tages i brug, fordi det er en national beslutning fra Frankrigs side, som ikke involverer et angreb på Frankrig.

Så jeg tror, at folk er klar over det, men er det nok? Jeg mener, man har en fornemmelse af, at der er – jeg kiggede lige på det i en anden sammenhæng for et par dage siden: Stemningen før Første Verdenskrig var vanvittig, og folk sagde: "Lad os gå i krig! Hurra, lad os få krig!" og der var en krigslyst, og folk havde ingen anelse om, at denne krig ville vare i fire år og ende i blodige kampe i skyttegravene, hvor de franske og tyske soldater i skyttegravene i Verdun ville bevæge sig frem og tilbage, frem og tilbage, og dræbe hinanden i et absolut meningsløst blodbad.

Og ved slutningen af den krig var intet opnået.

Det, der var opnået, var død og ødelæggelse af en hel generation i Tyskland. Folk var blevet rodløse, og denne rodløshed plus de uretfærdige foranstaltninger i Versailles-traktaten betød, at det blot var springbrættet til Anden

Verdenskrig. Og så skete der stort set det samme igen, denne gang især med Rusland.

Så jeg tror, at hvis man sammenligner dette, så er det virkelig sindssygt, som nogle politikere siger: "Lad os føre krigen til Ruslands territorium!" Men det er sindssygt! Du ved, Albert Einstein, som har ry for at være et geni, formulerede den berømte sætning, at hvis man bliver ved med at gøre det samme igen og igen og forventer et andet resultat, så er det definitionen på sindssyge. Og jeg tror, det er præcis det, vi ser lige nu, for det, der førte til Første Verdenskrig, var denne dæmonisering af den formodede fjende og geopolitiske motiver, og vi ser præcis det samme udspille sig igen. Naturligvis er forudsætningerne anderledes, historien er anderledes, men principperne for motivation er de samme.

Så jeg tror, vi befinder os i et meget farligt øjeblik, og jeg kan kun opfordre jer alle: Hvis I deler mine bekymringer, så slut jer til os i vores internationale fredskoalition, fordi vi forsøger at gøre folk mere bevidste om faren og få dem til at vedtage løsninger, som stadig kan stoppe dette.

SCHLANGER: Jeg har et par forslag fra folk om, hvordan man kan håndtere situationen. En af dem spørger om anmodningen fra den palæstinensiske FN-observatør i dag om, at Palæstina bliver accepteret som medlem af FN. Synes du, det er en god idé?

Og så spurgte den samme person også, om vi har henvendt os til rige arabiske lande som U.A.E. eller Qatar for at få dem til at støtte og hjælpe med at finansiere Oase-planen?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at begge dele bør gøres. Jeg mener naturligvis, at oprettelsen af en palæstinensisk stat, selv om den ikke umiddelbart vil blive anerkendt af Israel – naturligvis ikke med den nuværende regering – men det ville sende et signal. Nu har jeg ikke studeret det forslag ud fra et folkeretligt synspunkt, men spontant ville jeg svare "Ja".

På det andet spørgsmål synes jeg, at alle nabostater til

Israel og Palæstina bør investere i deres egen fremtid! For det er så indlysende, at hvis hele den sydvestasiatiske region bliver ødelagt af krig, og nu er vi virkelig – jeg mener, forestil dig bare, hvis iranerne, som indtil nu har forsøgt meget ihærdigt ikke at blive trukket ind i en generel krig. Hizbollah har reageret relativt beskedent: De kunne have reageret på disse gentagne angreb fra israelerne, som de så besvarede og så videre, men det hele blev holdt på et meget lavt niveau, fordi alle naturligvis forstår, at hvis det kommer til en regulær krig mellem Israel og Iran, selv brugen af atomvåben er ikke et tabu, Iran har jo i nogen tid været ekstremt tæt på Rusland og Kina – vi kigger ind i øjet på Tredje Verdenskrig. Og selv hvis det ikke går så vidt, hvis det bare bliver en generel krig i Sydvestasien, der fører til ødelæggelse, krig, fordrevne mennesker, forarmede mennesker, terroriserede mennesker, traumatiserede unge, så har man den næste generation af terrorisme lige der, og det ville være noget, ethvert land i regionen må frygte.

Så det er hele formålet med vores Oase-plan, at den ikke begrænser sig til Israel og Palæstina, men at den helt klart henvender sig til alle de store lande i Sydvestasien, inklusive naboerne, som endda rækker ind i Centralasien og videre ind i Sydasien, fordi alle disse lande bør have, og virkelig har, en grundlæggende sikkerhedsinteresse i, at denne region endelig finder fred og rolig udvikling.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche fra Schiller Instituttet. Den Oase-plan, hun taler om, vil være fokus for en online-konference den 13. april, som Schiller Instituttet er medsponsor for. Og du kan tilmelde dig den på Schiller Instituttets hjemmeside.

Her er et forslag fra Thomas, som er en regelmæssig bidragyder til vores ugentlige dialog. Han siger: Det Globale Syd kan efter hans mening tvinge det transatlantiske finanssystem i knæ ved at lade gælden eksplodere. "Jeg kan ikke se nogen anden måde at ændre det finansielle system til et mere

retfærdigt og lige system, end ved at ødelægge det." Hvad er dine tanker om det, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Det kan ske, simpelthen fordi der kommer et punkt, hvor landene kommer til den konklusion, at det ikke giver dem nogen chance at forblive i det nuværende system. Det er ikke et ønsket resultat, for alt, hvad der er kaotisk, og man kan ikke – efter min beskedne mening – udføre en sådan operation som en kirurgisk, præcis ting. Det vil være kaotisk. Du vil få kollapsende valutaer, kollapsende markeder, afbrydelser i produktionskæden. Så alt, der er kaotisk på den måde, er ikke ønskværdigt af den simple grund, at det kan få uforudsete konsekvenser. Det kan også udløse militære aktioner af en eller anden slags.

Så som jeg sagde, kan det komme dertil, for hvis der absolut ingen vilje er til at indgå i en fornuftig diskussion, kan det blive konsekvensen. Men den langt mere ønskværdige vej at gå ville være at gøre præcis det, jeg har foreslået nu, siden den særlige militære operation i Ukraine startede – og det var en særlig militær operation i begyndelsen. Det var ikke meningen, at den skulle omfatte hele Ukraine, og slet ikke det, den er blevet til nu. Jeg foreslog en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og hvis man ser på de ti principper, som jeg foreslog som stof til eftertanke fra begyndelsen af en sådan diskussion, så indeholder de eftertrykkeligt forslaget om en ny international finans- og kreditmekanisme, et nyt kreditsystem i traditionen fra Bretton Woods, som det var tænkt af Franklin Roosevelt, ikke ligefrem, hvad det blev til, for det var efter Roosevelts død, og det bedste ved det var ideen om at have omfattende kredit, langsigtet kredit til udvikling af det Globale Syd, til at hæve levestandarden i det Globale Syd. Det var den vigtigste del af Roosevelts hensigt, men på grund af hans alt for tidlige død fik Churchill og Truman ændret det, så det kun hjalp velstanden i den såkaldte avancerede sektor. Men ikke desto mindre er ideen om et Bretton Woods-system med guldreserver og faste valutakurser en

køreplan for, hvor man kan starte en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som absolut skal omfatte en velordnet reorganisering af det finansielle system.

Er kræfterne i verden nu klar til at gå den rationelle vej? Det kan jeg kun håbe! Og hvis ikke, kan det komme til det, du siger.

SCHLANGER: OK. Nogen skrev ind og spurgte, om du havde nogen kommentar til samtalen mellem Xi Jinping og Joe Biden?

ZEPP-LAROUCHE: Tja, det er en lille lysstråle. Ifølge kinesernes udmeldinger var de meget positive over for diskussionen. De betragtede det som en fortsættelse af deres topmøde den 15. november i San Francisco, og de lagde grundlæggende meget stor vægt på, at Biden forpligtede sig til ét-Kina-politikken, til ikke at støtte Taiwans uafhængighed, og Biden sagde også, tror jeg, at forholdet mellem disse to lande er det vigtigste forhold i verden, hvilket ingen kan benægte, i betragtning af at det er de to største økonomiske magter i verden.

Så jeg tror, at med en beskeden forventning vil jeg sige, at det bestemt er godt og bedre end alternativet.

SCHLANGER: Vi har en anden fast bidragsyder, som spørger: "Hvilke kanaler ville være acceptable for parterne til deeskalering?" Og så spørger han: "Hvis der ikke er sådanne kanaler, kan folkets magt så gøre en forskel?"

ZEPP-LAROUCHE: Jo, der er kanaler. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi har pave Frans, som i sit "Urbi et Orbi"-budskab til påske igen meget, meget kraftigt krævede fredelige løsninger på de to store kriser: en forhandlet fred, våbenhvile, og han henledte især opmærksomheden på ofrene, børnene og andre. Så jeg tror helt sikkert, at paven er sådan en kanal, for han er helt sikkert en, der er upartisk, som virkelig forsøger at være i kristendommens ånd, og derfor har han et meget vigtigt omdømme blandt alle de andre religiøse

ledere. Så jeg synes bestemt, at den kanal skal bruges og fremhæves.

Så har man andre kanaler: Der er Kina, som har fremsat et forslag både for Ukraine, et 12-punkts fredsforslag; der var en kinesisk udsending i den seneste periode, som rejste i regionen. Kina har også fremsat et forslag om en omfattende konference om Mellemøsten, som de desværre ikke er særlig aktive i at fremme, så vidt jeg kan se lige nu, men det er helt sikkert en kanal. Jeg vil tro, at der sandsynligvis er andre kanaler for folk af god vilje.

Men jeg tror tydeligvis ikke, det er nok. Så jeg synes, det var vigtigt, at der var 120 påskemarcher i Tyskland i påsken. De var en lille smule større end sidste år, men langt fra store nok. Jeg synes, at sådanne demonstrationer på gaden er ekstremt vigtige. Lige nu har vi for eksempel en meget vigtig ung mand ved navn Larry Hebert, et 26-årigt inaktivt medlem af luftvåbnet, som lige har startet en sultestrejke foran Det Hvide Hus på grund af det, han ser i Gaza, og han ønsker at gøre det til støtte for Aaron Bushnells selvaftbrænding. Desuden var han i den afdeling, hvor det kontinuerlige våbensalg fra USA til Israel foregår hver dag, og det er det, han protesterer imod. Han sagde, at det, der gjorde ham mest oprørt, var den absolutte tavshed fra de overordnede, de øverste i kommandoen, om Aaron Bushnells død, at de ikke fandt nogen omtale, ikke ét ord! Og det viser igen den absolutte splittelse mellem etablissementet og folket.

SCHLANGER: Jeg har et par spørgsmål mere til dig, Helga. Det første er fra en professor fra Algeriet, som skrev om den atomaftale, som Algeriet og Rusland netop har underskrevet. Og han sagde: "Det ser ud til at pege i retning af et potentiale for voksende energiafhængighed for afrikanske nationer. Det er efter min mening et positivt skridt væk fra det gamle koloniale forhold. Hvad er dit syn på dette?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er fremragende. Jeg lykønsker

Algeriet med denne aftale, for det er tydeligvis den rigtige vej at gå: Man har brug for kilder med høj energi- og strømningsdensitet. Det er også en indirekte polemik mod EU's dumhed, som ville have de nordafrikanske lande til at levere alle former for "grøn" energi, som ikke fører nogen steder hen. Og snart vil Algeriet være et mere magtfuldt økonomisk land end Tyskland, hvis Tyskland fortsætter på den grønne vej, hvilket ikke er, hvad jeg ønsker, men det er sådan, det går lige nu. Så jeg vil gerne opfordre dit land og alle andre lande til at fortsætte ad den vej, for fjerde generations atomenergi er i sig selv sikker. Der er stadig mange mennesker, der er imod atomkraft, men de forstår ikke, at propagandaen imod atomkraft var baseret på så mange løgne og meget få muligheder for at korrigere dem. Og selv om der var nogle svagheder, er de blevet overvundet. Den fjerde generation er i sig selv sikker; du har thoriumcyklussen, og du har snart termonuklear fusionskraft. Så det er virkelig vejen til uafhængighed.

Og atomenergi og suverænitet er synonyme. Så tillykke med det.

SCHLANGER: Her er et sidste spørgsmål til dig fra en aktivist. "Jeg har lige hørt, at du er blevet interviewet af Kim Iversen. Det er jo fantastisk! Og jeg kan ikke vente med at se det. Hvordan kan vi få mere eksponering for dig og LaRouche-bevægelsen, i betragtning af censuren mod dig?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, der er Kim Iversen-interviewet. Vi har delt det op i segmenter. Der er et afsnit om Oase-planen og nogle andre afsnit. Så mit forslag er at bruge disse videoer, sende dem til andre tv-stationer; eller tage denne webcast og sende linket til alle de mennesker, der burde udsende, hvad medlemmer af vores bevægelse har at sige. For jeg ville have bedre ting at lave, men der er sådan et vakuum af fornuft i politik, at enhver, der hjælper os med at fokusere på løsninger, er så påtrængende. For der er endda folk, der er imod de farlige politikker, som visse kredse promoverer lige

nu, men meget få mennesker fokuserer på faktiske udveje! Og jeg tror, at på grund af min afdøde mand Lyndon LaRouches arbejde, LaRouche-bevægelsen, Schiller Instituttet, er vi i en vis forstand en fabrik for løsninger, for det er den måde at tænke på, som Lyndon LaRouche lærte os alle.

Så derfor, hjælp os med at få ordet ud med det eksisterende program, og prøv at fortælle dem, at de bør være en del af – Åh! Der er en virkelig vigtig udvikling: Jeg bør slutte med en virkelig positiv bemærkning. Der er lige nu en ny resolution, som jeg lige har læst, kun få minutter før denne udsendelse startede, af et faktisk ret stort antal journalister fra den første og anden kanal i Tyskland, NV Deutschlandfunk, som er en slags officiel radio, og mange af dem har underskrevet med deres navn; andre har sat deres navn hos en notar, fordi de stadig frygter problemer, hvis deres navn er kendt. Men de protesterer kraftigt mod forsøget på at udnytte den offentlige radio og tv til at fremme NATO's linje. Og de opfordrer folk til at vende tilbage til journalistiske principper. Jeg synes, det er fantastisk! Det er en virkelig god udvikling, og det viser, at hvis man organiserer nok modstand, kan noget bryde igennem. Men i mellemtiden må I slutte jer til vores bestræbelser på at få vores budskab ud, for indtil vi kommer igennem til disse medier, kan der stadig gå lidt tid.

SCHLANGER: Jeg kan godt lide, hvad du sagde, Helga, om at LaRouche-bevægelsen er en "fabrik af løsninger". Det er en fabrik, der ikke kan lukkes ned af afindustrialiseringsbevægelsen.

Så Helga, tak fordi du var med os igen i denne uge, og forhåbentlig vil de spørgsmål, som folk har stillet, få dem til at tænke og handle. Og på dette tidspunkt er det aktiveringen, der er vigtigst. Har du nogle afsluttende ord?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun bede dig om at få din bagdel op af sofaen. Det lyder måske ikke så høfligt, men jeg mener det virkelig, for det her er det farligste øjeblik, vi nogensinde

har haft! Og hvis tingene går galt, eksisterer vi måske ikke længere! Så faren for atomkrig er meget reel, og vi er nødt til at ændre politik, for de nuværende magthavere har tydeligvis fået en mærkelig fejl i hjernen, som forhindrer dem i at tænke. Så vi har brug for, at du bliver aktiv sammen med os, for det haster mere end nogensinde før.

SCHLANGER: OK Helga: Tak, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: På gensyn i næste uge.

**POLITISK ORIENTERING med
formand Tom Gillesberg den 3.
april 2024:**

**Vestens “regelbaserede
verdensorden” afsløret:
Folke drab og brud på
international lov**

Kløgt og visdom fra Lyndon

LaRouche

Den 1.april 2024 (EIRNS) – Uddrag fra videoen "The Power of Labor" fra 1984 af Lyndon H. LaRouche, Jr.

Levende processer og det gyldne snit

Den væsentligste udfordring i forståelsen af universet, som vi har beskrevet det, er ens forsøg på at forene det, vi har udviklet indtil nu, med den almindelige tro på, at sanselige objekter er selvindlysende eksisterende ting: det substantiviske syn på erfaring. Dette substantiviske erfaringsmæssige syn var grundlaget for Descartes' billede af universet. Den naive tro antager, at objekter bevæger sig rundt i det tomme rum og interagerer med hinanden. I det billede af universet, vi har beskrevet, erkendes genstanden som eksisterende, men vi fortolker sådanne genstande på en anden måde, end Descartes gør.

For det første er alle objekter for os blevet skabt af en universel, såkaldt negentropisk proces. Matematisk set ligner denne skabelsesakt skabelsen af en singularitet ved selv-similær kegleformet spiral-aktion, som vi tidligere beskrev det her. Disse singulariteter bliver også opbrugt senere, brugt som råmaterialer til skabelsen af nye singulariteter.

Så, i vores tilgang til matematisk fysik definerer vi objekter matematisk, som vi definerede energi i studiet af økonomiske processer. Vi definerer primært et objekt ved at sammenligne det arbejde, der er forbundet med dets skabelse, og det arbejde, der er forbundet med dets nedbrydning: Den korrekte definition af ethvert objekt er baseret på at studere objektets karakteristika i forhold til både dets skabelse og dets tilintetgørelse. Med andre ord betragter vi ikke objekter som færdige ting; vi betragter objekter som flygtige overgangsjeblikke mellem to arbejdsprocesser.

Målt i menneskeliv kan det flygtige objekt naturligvis have en

eksistens, der kan måles i milliarder af år. Fra vores subjektive synspunkt ser sådanne langvarige objekter ud til at være permanente eksistenser i universet. Ud fra synspunktet om et værens uendelige eksistens, der er sammenfaldende med vores univers, som den kristne teologi definerer Gud at være, er det korrekte syn på alle objekter som værende blot flygtige det naturlige synspunkt. Før eller senere, selv efter milliarder af år, vil objekter, der først er skabt, i sidste ende blive tilintetgjort ved at blive brugt op på en eller anden måde.

Hvis vi ønsker at forstå universet, må vi altid instruere vores sind om at forsøge at se universet og dets arter og underarter af transformationer, som dette universelle væren må betragte universet.

Kreativitet, sindet og videnskabelige hypoteser

Hvis en person vier sit liv til de fornøjelser, der nydes i kødet, vil summen af denne persons liv gå i graven. Kun i den udstrækning at et individs liv effektivt tilegnes et højere formål, hvis gavn for menneskeheden rækker ud over den enkelte persons død, hæver personen sig over den moralske tilstand som et simpelt dyr. Denne vurdering er begyndelsen på al visdom.

Det kloge individ vier sig selv til at bidrage med noget godt til gavn for nuværende og fremtidige generationer. Ligesom enhver person må ønske at opnå noget i sit liv, som hæver vedkommendes moralske tilstand over et irrationelt, hedonistisk dyrs, så er det at bidrage med noget godt til nuværende og fremtidige generationer af menneskeheden den eneste sande personlige egeninteresse for enhver person.

Den første udfordring er at finde ud af, hvad dette gode er? Påbuddet fra Første Mosebog giver kimen til svaret på det spørgsmål. Det gode, som den enkelte gør, er den enkeltes bidrag til opfyldelsen af dette påbud. Individet skal ikke blot opnå dette i form af sine individuelle handlinger.

Individet skal bidrage til at øge frugtbarheden for nuværende og fremtidige generationer. At bidrage med en nyttig videnskabelig opdagelse er et paradigme for det gode.

Stabilitet er ikke mulig uden at skabe et nyt paradigme

Ikke korrekturlæst

2. april 2024 (EIRNS)-Israel har demonstreret for verden, hvad de mener om international lov. De foragtede Wienerkonventionen ved at angribe en iransk diplomatbygning i Damaskus, hvilket øger risikoen for en regional udvidelse af den nuværende konflikt. Man har vendt tommelfingeren nedad til Den Internationale Domstol ved at arbejde på at opløse UNRWA, den ledende institution med ansvar for humanitær bistand til palæstinenserne. Da de ikke var tilfredse med at hvile på laurbærrene, dræbte de flere medlemmer af det internationalt bemandede World Central Kitchen, som transporterede fødevarehjælp ind i Gaza.

Sammenlign reaktionerne: Lande over hele verden har fordømt Israels overtrædelse af Wienerkonventionen (blandt andre aspekter af international lov) i angrebet på Irans ambassade i Syrien. Iran lover, at det vil gøre gengæld. Men USA går videre med nye våbensalg til Israel og har i realiteten givet Israel grønt lys til det planlagte angreb på Rafah.

I mellemtiden, mens NATO leder efter nye måder at provokere Rusland på, fortsætter landet sin efterforskning af angrebet på Crocus Concert Hall, som det har givet Ukraine og dets

støtter skylden for, og der er foretaget yderligere anholdelser i Dagestan af personer, som menes at have forbindelse til angrebet.

Den tidligere britiske diplomat Alastair Crooke har stillet det indlysende spørgsmål: "Hvorfor er EU og USA så fast besluttede på, hvem der står bag grusomheden i Crocus Concert Hall, at de ikke vil vente på efterforskningen? Inden for 55 minutter efter angrebet sagde den amerikanske talsmand, at 'Ukraine ikke var involveret'. Nu siger USA – definitivt – at kun ISIS var involveret. Hvorfor er de vestlige stater så sikre? Det er højst usædvanligt, at efterretningstjenester udtaler sig inden for en time."

Der er et lille glimt af fornuft i NATO-land. En statslig forskningstjeneste i Tyskland har svaret på et spørgsmål fra et medlem af parlamentet. De konkluderer, at hvis Frankrig beslutter at sende tropper til Ukraine, er de ikke NATO-tropper og vil ikke være under beskyttelse af NATO's artikel 5.

I en anden forholdsvis stabil udvikling talte præsidenterne Joe Biden og Xi Jinping i telefon. Opkaldet, det første mellem de to siden juli 2022, blev af begge parter kaldt en oprigtig, ærlig og konstruktiv diskussion. Præsident Xi opstillede parametrene for fredelige relationer mellem de to magter, hvis forhold Biden identificerede som verdens vigtigste. Xi opfordrede til fred, stabilitet og troværdighed, som ville blive gennemført ved at gøre den vision til virkelighed, som de to ledere delte i deres diskussioner i San Francisco sidste år. Opfordringen havde ingen dramatiske resultater, men selve dens forekomst giver en vis stabilitet i en tumultarisk verden.

Men man kan ikke regne med, at de "ledende" institutioner i NATO-land – uden den form for tænkning, der er i stand til at forkaste de krav om overherredømme, som fører verden til randen af krig – kan finde en vellykket løsning på den krise,

som menneskeheden står over for.

Se til LaRouche-bevægelsen:

Helga Zepp-LaRouche blev interviewet udførligt af streamingværtten Kim Iversen. LaRouche-interventionisten Kynan Thistlethwaite inddrog virkeligheden i et forum på en førende journalistskole i New York City. "Neokolonialismens virkelige fjende er reel økonomisk udvikling," forklarede en leder af Schiller Instituttet i Frankrig i et interview. Et medlem af LaRouche-bevægelsen i Tyskland talte til en fredsmarch i påsken og medbragte en gennemarbejdet vision om fred gennem udvikling. Schiller Instituttets leder Karel Vereycken udgav en detaljeret rapport om udvikling i Sydvestasien, med fokus på vand.

Den eneste måde at opnå stabilitet på i den nuværende historie er at handle for at forme den.

Lørdag den 13. april afholder Schiller Instituttet en konference om Oasis-planen med deltagelse af diplomater, politiske ledere, økonomer, aktivister og videnskabsfolk, som vil vise, hvordan en region, der betragtes som et epicenter for evig konflikt – Sydvestasien – kan forvandles til et område med intens udvikling og vækst, hvilket kun er muligt under et nyt paradigme.

Foto: CC/Wafa

Vereycken's gennemgang af strategisk infrastruktur:

“Israel-Palæstina: Tid til at gøre vand til et våben for fred

ikke korrekturlæst

2. april 2024 (EIRNS) – På bloggen Artkarel finder man en komplet, illustreret gennemgang af den økonomiske geografi, historie og strategiske infrastrukturforlag for den større transjordaniske region af Karel Vereycken med titlen “[Israel-Palestine: Time To Make Water a Weapon for Peace]

Link til sitet her
<https://artkarel.com/israel-palestine-time-to-make-water-a-weapon-for-peace/>

Kompendiet, der blev lagt ud første gang den 21. marts, opdateres jævnligt og indeholder nøgleaspekter af LaRouches Oase-plan.

Webcast: Helga Zepp-LaRouche giver interview til Kim Iversen om det nye paradigme

2. april 2024 (EIRNS)-Den 1. april sendte det meget sette Kim Iversen Show et tour de force-interview med Schiller Instituttets stifter og formand, Helga Zepp-LaRouche. Programmet har 239 tusinde abonnenter.

Her er linket.

Kim Iversen introducerede showet med en omfattende historie om både Lyndon LaRouches og hans bevægelses dybe indflydelse gennem de sidste 50 år og Washington D.C.-elitens forsøg på at knuse denne bevægelse og dens indflydelse. Helga Zepp-LaRouche beskrev en metode til tænkning og handling, der er nødvendig for at flytte verden fra den nuværende truende globale krig til en aktiv fredelig udvikling, og fremhævede LaRouches Oase-plan og Schiller Instituttets kommende internationale online-konference med fokus på dette forslag. https://schillerinstitute.nationbuilder.com/oasis_conference_20240413

Link til videoen her:

The Plan to Change the World for the Better | A Conversation with Helga Zepp-LaRouche

Udskrift af interview: Palæstinensiske Dr. Izzeldin Abuelaish: Jeg vil ikke hade. Stop volden. Vælg håb og sameksistens

MICHELLE RASMUSSEN: Goddag, jeg er Michelle Rasmussen, vicedirektør for Schiller Instituttet i Danmark. Mange tak, Dr. Izzeldin Abuelaish, for at give os dette interview. Du er her i København i anledning af premieren på en dokumentarfilm

baseret på din bog, {I Shall Not Hate; A Gaza Doctor's Journey}.

Du er en palæstinensisk gynækolog/obstetriker og ufrugtbarhedsekspert fra Gaza, som nu bor i Canada. Du valgte dette område, fordi du ønsker at bringe liv til verden. Du har oplevet en dyb tragedie i krigen mellem Israel og Hamas i 2009, og nu også i 2024. Alligevel rejser du verden rundt med et budskab om håb og forsoning, og du er endda blevet nomineret til Nobels fredspris flere gange.

Hvad er din personlige tragedie, og hvad er palæstinenserne's tragedie?

DR. IZZELDIN ABUELAISH: Tusind tak. Jeg er kommet til København i anledning af premieren på filmen {I Shall Not Hate}, som er min livshistorie. Historierne er ikke noget, man kan læse i en bog, historierne handler om den levende oplevelse, så folk kan lære af den og leve den. Der er erfaringer bag, og man skal vide, hvem det palæstinensiske folk er. Som et palæstinensisk folk, og for mig som en palæstinensisk flygtning, og det er vigtigt, hvis vi vil vide det, er vi nødt til at grave dybere og spørge, hvad der foregår, hvad der sker.

For at lære, for at forbinde og så for at handle. For de fleste af udfordringerne i vores verden stammer fra uvidenhed, arrogance og grådighed. Så som palæstinensisk flygtning er vi nødt til at spørge, og det er det, jeg har lært, hvad meningen er med at være flygtning? En person, som har et hjem, som har et land, som har værdighed, og som pludselig bliver smidt ud med magt, for at være nøgen i verden, berøvet værdighed, privatliv. Et hjem er ikke for krige, et hjem er kultur, er liv. Det betyder meget. Det eneste, jeg ikke vil acceptere i denne verden, er at se nogen hjemløs, for når nogen er hjemløs, bliver han udstillet for verden. Der er ikke noget privatliv, der er ikke noget liv. Som palæstinensere har vi oplevet det; under Nakba ["Katastrofen": den voldelige etniske udrensning af palæstinensere i 1948, efter at Israel erklærede

sig uafhængigt], og selv nu oplever palæstinenserne det i Gazastriben. Ingen nation er blevet testet, som vi er blevet testet som palæstinensere.

Mit liv var krig. Som palæstinensere kæmper vi hver dag. Ikke fordi vi ønsker at kæmpe, men for at overleve, for at blive anerkendt i denne verden. Vi elsker livet, og vi ønsker at leve og give liv til andre, selv i katastrofetider, under krigen, den nuværende krig, smiler palæstinenserne. De giftede sig, der har været ægteskaber, fordi de ønsker at videreføre deres liv. Det er et budskab til verden om at vide, hvem palæstinenserne er. Det er derfor, jeg er kommet her, for dette budskab, hvorfra jeg kom som flygtning.

Og intet stoppede mig fra at opnå mine planer og drømme. Fra Jabalia-flygtningelejren, da jeg var barn, drømte jeg om at blive læge. Men drømmene er ikke bare drømme, og så vil de ske. Du er nødt til at have selvtillid. Du er nødt til at have håb. Når man taler om håb, er håb ikke bare et ord. Håb, du er nødt til at tro på det, og du er nødt til at arbejde hårdt for at opnå det. Intet ændrer sig spontant; du er nødt til at gøre noget for at skabe forandringen. Så jeg drømte om at blive læge, og jeg arbejdede meget hårdt for det.

Livet lærte mig, at intet er umuligt i livet – intet. Jeg tror ikke på umulige ting. Ordet umuligt findes ikke i min ordbog. Den eneste umulige ting i livet, jeg tror på, er at få mine døtre tilbage til livet. Men de lever sammen med mig; de følger med mig overalt.

Som jeg sagde, fra Jabalia-lejren til Cairo Universitet for at få min MD [certificering], for at specialisere mig i obstetrik og gynækologi på Londons Universitet, for at komme tilbage, for at arbejde i Saudi-Arabien og i mange andre lande. At være den første palæstinensiske læge, der praktiserede medicin på et israelsk hospital. Det budskab er vigtigt. Da jeg arbejdede i Israel, arbejdede jeg der, fordi jeg troede på den mission, jeg har. Medicin og sundhed udligner, stabiliserer,

socialiserer, harmoniserer og opretholder mennesker. Når jeg forløser et barn, kan ingen diskriminere eller skelne mellem det nyfødte barns gråd – palæstinensisk, israelsk, muslimsk, jødisk eller kristen. Det eneste skrig i livet, som betyder liv, er babyens skrig; det er et skrig af håb, og vi bliver glade, når vi hører babyen græde. Det betyder, at barnet er i live og har det godt. De er født frie og lige. Hvorfor tager vi ikke dette budskab med til at ligestille mennesker uden for hospitalernes grænser? Selv den fødende kvinde – ingen ved, hvem der har veer; om hun er palæstinenser, om hun er israeler, om hun er dansker, amerikaner, canadier. Det var det, jeg lærte, og det var det, jeg holdt fast i.

Så jeg specialiserede mig i ufrugtbarhed og IVF [vitro-fertilisering], og derefter et andet underspeciale, fostermedicin og genetik. Jeg ønsker altid at opnå ting, der imødekommer folks behov. Med genetik, på grund af co-sanguinitet [blodforhold/forhold mellem nære slægtninge] blandt det palæstinensiske folk – ønskede jeg at gøre noget, der hjælper samfundet. Det er medicin; det er akademisk uddannelse. Den akademiske uddannelse skal have en menneskelig, social, sund og fredelig indvirkning på samfundet. Vi underviser ikke bare i matematik og naturvidenskab. Vi lærer folk at være mennesker og at opføre sig som mennesker.

Den sidste ting er jeg stolt af, for jeg blev ikke født med en guldske i munden. Mine forældre er simple landmænd; de blev smidt ud af deres hjemland, men de troede på, at deres børn udgør håbet. De investerede alt i deres liv for uddannelse. Så du kan se, at det palæstinensiske folk er et af de mest veluddannede folk i Mellemøsten, endog i verden. Og vi er fast besluttede, for nogen kan tage alt fra dig, men ingen kan tage uddannelsen fra os eller forhindre os i at blive uddannet. Den sidste ting er, hvordan jeg som palæstinensisk flygtning kom på Harvard? Jeg var heldig at få et stipendium til at gå på Harvard. Det eneste³ der trøstede mig, da jeg dimitterede fra

Harvard, da jeg så mine kolleger og deres familier ved dimissionen, de var der alle sammen, men min familie kunne ikke komme, men det, der trøstede mig, var det palæstinensiske flag, som var hejst blandt andre flag. Det sagde: "Jeg er her. Jeg er Izzeldin Abuellaish. Jeg er palæstinenser; stolt af at være palæstinenser blandt dem, der er der."

Og hvad jeg har opnået nu. Jeg er på University of Toronto, professor, underviser kandidatstuderende, udfører en masse forskning, skriver, med en mission i livet. Det er det, vi har brug for, at folk har; at de spørger sig selv: "Hvorfor er vi her?" Vi er nødt til at have en følelse af formål. Når dagen er omme, skal vi forlade denne verden, men vi ønsker at efterlade en arv. Det er mit hovedmål; at have en indflydelse og gøre min del som menneske for at tænke på andre på en positiv måde. For jeg led, og jeg vil aldrig acceptere, at noget menneske lider. Menneskelighed bør sejre. Vi bør menneskeliggøre, ikke politisere. Jeg har ikke en dagsorden; den dagsorden, jeg har, er en menneskelig dagsorden, ikke en politisk dagsorden, økonomisk eller nogen personlig dagsorden.

Også for at sende et budskab til mine kære, til mine døtre, om at jeres hellige sjæle og ædle blod ikke var spildt. Det gjorde en forskel i andres liv, for i mit liv som palæstinenser, som en trofast person, er jeg kun ansvarlig over for Gud og over for mine døtre, som bor sammen med mig. Som du ser, ser jeg dem. De spørger mig hele tiden: "Hvad har du gjort for os?" Jeg er fast besluttet på at give deres hellige sjæle og ædle blod en åre af håb og menneskelighed i denne verden, som er korrumperet menneskeligt, moralsk og etisk.

RASMUSSEN: Hvad skete der med dine døtre?

DR. ABUELAISH: Mine døtre – det sker nu for palæstinenserne i Gazastriben. Det samme som i 2009, [den israelske hær] Operation Cast Lead. Jeg accepterer ikke at kalde det en "operation", for den medicinske betegnelse for en kirurgisk

operation bruger vi til at helbrede og hjælpe patienterne; ikke til at dræbe, ødelægge eller beskadige. Operationer, etisk og moralsk inden for medicin, skal være for at forbedre og helbrede folks sår; ikke for at skade og ødelægge. Så den 16. januar 2009, kl. 16.45, beskød en israelsk kampvogn mit hus og dræbte tre af mine døtre og en niece og sårede andre alvorligt. Jeg kunne ikke tro det; de var uskyldige mennesker. Jeg sagde til dem, mine døtre, at de skulle være fredsaktivister. Jeg sendte dem på fredslejre, til USA, alle steder. Og propagandaen og myten ...

RASMUSSEN: De tog af sted sammen med israelske børn.

DR. ABUELAISH: Med israelere, palæstinensere, jordanere. Jeg troede på de unge kvinders rolle og vigtigheden af deres indsats og aktiviteter. De var ikke menneskelige skjolde; de var uskyldige og studerede. Hvis jeg har 100 af mine døtre, er jeg stolt af dem. De var fokuserede på deres uddannelse; lærerne kæmpede for at have dem i deres klasser. Det lykkedes dem aldrig at få karakterer lavere end 97 procent i deres skole. De havde deres planer, de havde drømme. De planlagde og arbejdede hårdt for dem. Bessan, som var 21 år gammel, var ved at afslutte sin bachelorgrad fra universitetet. Jeg lovede at sende hende til London School of Economics. Mayar, som var 15 år, var nummer et i matematik i Gazastriben; hun planlagde at følge min vej og blive læge. Aya, som var 14, og som planlagde at blive journalist; at være de stemmeløses stemme, at tale til andre. Min niece Noor, der var 17, og som planlagde at blive lærer.

Jeg ønsker ikke, at nogen på jorden skal se, hvad jeg så. Jeg ønskede at se Bessan, for jeg var der sammen med dem, sekunder efter at jeg havde forladt mine døtres værelse, da den første bombe kom. "Hvor er Bessan, hvor er Mayar, hvor er Aya, hvor er Noor?" De var ved at drukne i deres blod. Som de scener, du ser nu, vansirede, deres hjerner spredt ud over det hele. Mayar blev halshugget. Jeg kan ikke genkende dem.

Så hvad kan jeg gøre i det øjeblik? Når du ser dine kære blive dræbt foran dig? De er livet, de er håbet. Jeg er et familiemenneske, jeg har bragt dem til verden. Jeg afleverede dem med mine hænder. Jeg gav dem navne. Jeg ønskede altid at give dem de bedste navne, at være stolt af dem.

Så i det øjeblik mistede jeg troen på menneskeheden.

Det er det, der sker nu i Gazastriben. Palæstinenserne bliver dagligt dræbt, udsultet og berøvet alt. Og verden ser på. Det er en skam. Når jeg som læge ser en blødende kvinde, skynder jeg mig at stoppe blødningen, i stedet for at se på, hvad der sker. Verden skammer sig over, hvad der sker. Hvis de kommer for at stoppe blodsudgydelserne, hvad kan de så gøre? Vente på hvad? Vente på hvad; at få mere? Bløder vi som palæstinensere? Er vores blod anderledes end andres? Vi bløder alle den samme farve, vi elsker alle livet.

Det er på tide, at verden for en gangs skyld støtter menneskeheden og zoomer ind og handler positivt. At inspirere verden til at der er håb; at vi forandrer os. Vi diskriminerer ikke på baggrund af farve, etnicitet, religion, baggrund eller farven på øjnene eller farven på huden. Det er prøvestenen for det internationale samfund. Gazastriben er deres test. Hvad gør de? De ser på det i stilhed. Med hensyn til uretfærdighed, så er det uretfærdigt. Det er uretfærdigt.

I det øjeblik rettede jeg kun mit ansigt mod Gud som en trofast person, mod Gud for at give mig styrken og visdommen til at håndtere tragedien. Og jeg er velsignet med at være læge og kunne håndtere nødsituationer. Så dem der blev dræbt, kunne jeg ikke gøre noget for; så jeg fokuserede på at tage mig af dem, der var sårede.

Og den første besked, der kom for at give mig støtte, var fra min søn, Mohammed, som var 12 år gammel. Hvorfor? Han så mig skrigе, græde og have ondt. Han sagde: "Hvorfor græder du? Hvorfor skriger du? Du må da være glad." Jeg tænkte: "Hvad taler han om? Vil han have, at jeg skal være glad? Måske ved

han det ikke." Jeg sagde: "Hvordan kan du ønske, at jeg skal være glad? Bessan, Mayar, Aya og Noor er blevet dræbt." Han sagde: "Jeg ved, at de er blevet dræbt, men jeg ved også, at de er lykkelige der. De er sammen med deres mor. Hun spurgte efter dem."

Fordi deres mor døde præcis fire måneder før, de blev dræbt. Jeg sagde: "Hvis dette palæstinensiske barn på 12 år tror på det, kan han undervise de politiske ledere, der iagttager, hvad der sker. Jeg behøver ikke at bekymre mig om ham. Jeg er nødt til at fortsætte mit liv, for livet er som Einstein sagde, som at cykle. For at holde balancen må man blive ved med at bevæge sig." Jeg fortsatte med at bevæge mig hurtigere, stærkere, mere fast besluttet på ikke at give op og ikke glemme mine dejlige døtre. Og den ed, jeg gav dem: "Jeg vil aldrig hvile. Jeg vil aldrig slappe af. Jeg vil aldrig give op." Det er derfor, jeg er her, indtil jeg møder dem en dag. For at møde dem en dag med en stor gave, nemlig at deres hellige sjæle og ædle blod ikke var spildt. Det gjorde en forskel i andres liv; ikke med kuglen, ikke med missilet. Det er med visdom; med modige, venlige ord og gode gerninger. Det er midlerne. For hvad gør du som journalist? Ord er stærkere end kugler. Kuglen dræber én gang, men ord er mere indflydelsesrige. Det er det, jeg gør med mit liv; det er derfor, jeg er her.

RASMUSSEN: Som du siger, er den tragiske ironi, at du havde været en aktør for fred mellem Israel og Palæstina i mange år, før dine døtre og din niece blev dræbt. Som ung mand arbejdede du på en israelsk gård, og du fandt ud af, at familien var lige så kærlig som din egen familie. Dine døtre deltog i fredslejre med israelske børn. Du var den første palæstinensiske læge på et israelsk hospital. Du var med til at bringe israelere til dit hjem i Gaza en weekend om måneden for at nedbryde de fordomme, vi har over for hinanden. Du skrev endda, at du håbede, at dine døtres død ville være de sidste. Du sagde: "Nu er jeg nødt til at vælge. Vælger jeg

mørkets vej, eller vælger jeg lysets vej? Mørket er giftigt had og hævn, eller lyset er at tage mig af mine andre fem børn og fremtiden?" Du håbede, at der ud af denne forfærdelige tragedie ville komme en måde at bygge bro over kløften på for at finde sandhedens lys, der kunne gøre det muligt for palæstinensere og israelere at leve sammen.

Kan du sige mere om, hvad din mission er nu?

DR. ABUELAISH: Min mission nu, og da jeg sendte mine døtre på fredslejr, og selv da jeg arbejdede på gården som 14-årig, var det første gang, for som jeg sagde, var mit liv krigen. Krig er ikke den soldat, der dræber og bliver dræbt. Krig er langt mere end den soldat, der dræber eller bliver dræbt. Krig handler om mennesker, om kvinder og børn. Kvinder og børn betaler den største pris i enhver krig. Krig er ikke det, vi ser på skærmen. Du ser, hvad der sker i Gaza; det er ikke det, der er krig. De usynlige omkostninger ligger langt ud over det, vi ser. Sårene i hjerterne og sindene og ånderne, som vil gå på tværs af generationer, fortsætter; det er permanent.

Jeg tænker altid på, hvad vi kan gøre med konsekvenserne af krig, som børnene vil bære med sig hele livet? Indtil nu, i den seneste krig, er mere end 32.000 palæstinensere blevet dræbt. Mere end 74.000 er alvorligt sårede. Gazastriben er det smukkeste for mig; Palæstina er et paradis for mig. Før krigen var Gazastriben et helvede, som det internationale samfund beskrev det. Før krigen var fire ud af fem børn i Gazastriben mentalt syge. Nu er Gazastriben en spøgelsesby. Man kan ikke genkende kvartererne, gaderne. Folk er ikke dem, jeg kender.

For et par uger siden sendte de mig et billede af min nevø. Han er 24 år. Jeg var chokeret over at se ham. Han så ud til at være 45, 50. Gazastriben er nu håbløs, hjælpeløs, livløs, uden mad, uden vand, børneløs, forældreløs. Det er det tættest befolkede område med hensyn til befolkning, og det tættest befolkede område med handicappede, med forældreløse børn; 17.000 forældreløse børn. Familier blev udslettet.

Hvad kan vi sige? Hvordan kan vi sende et budskab om, at vi

befinder os i det 21. århundrede? At vi lever i en menneskelig verden? At vi ønsker, at verden skal være i overensstemmelse med menneskelige værdier? For at bevise, at de levede efter disse værdier, men det forhindrer mig ikke i at sige min mening. Det er det, jeg opfordrer folk til at gøre; at sige fra. Hvad der sker i Gaza, og krigen der. Det er ikke der; det er på tværs af grænser. Krigen krydser grænser; man ser konsekvenserne over hele verden. Det er ikke palæstinensisk-israelsk – det er universelt. Vi har brug for, at det universelle, det internationale samfund for en gangs skyld står ved deres egne værdier, at de tror på dem – retfærdigheden, ligheden, friheden, værdigheden og menneskerettighederne. Hvem skrev menneskerettighedskonventionerne? De blev skrevet i Europa. Tror de på det eller ej? Hvis de tror på det, skal de leve efter det – ikke efter dobbeltmoral. Hvad der er hvidt, er hvidt; hvad der er sort, er sort. Og det er det, vi har brug for. Vi ønsker at genskabe tilliden til vores internationale samfund. Det er garantien for en stabil og bæredygtig verden.

Det er det, jeg forsøger at gøre og vil fortsætte med at gøre. Jeg tror på, at intet er permanent i livet. Intet er permanent, og intet er umuligt. Alt er dynamisk, og livet er en cyklus. Vi går op, og så går vi ned. Det er tid til forandring.

Jeg opfordrer de politiske ledere, som er der for at repræsentere deres folk, de er tjenere og tjener folket selv. De bør lytte til folket. Kan du se, hvad der sker overalt i verden? Der er en kløft mellem den offentlige mening og de politiske ledere. De politiserer ud fra deres egne begrænsede politiske interesser eller dagsordener. Så det er på tide, at de har det moralske mod til at tage risici. At sige: "Vi slutter os til offentligheden for at nå offentlighedens mål."

For på den måde vil de redde palæstinenserne, israelerne og deres folk. De vil redde israelerne fra deres ekstremt destruktive lederskab af israelerne. Og også fordi enhver

skade – det ekstreme politiske israelske lederskab er destruktivt for deres folk og for os som palæstinensere. Så vi har brug for nogen, der kan sige: "Det her er ikke godt for nogen. Vi er nødt til at gribe ind med det samme; nu, ikke i morgen."

RASMUSSEN: Du havde håbet, at dine døtres død ville være det sidste dødsfald i denne kamp. Nu, 15 år senere, fortsætter den endog i en meget større skala. Du sagde i et interview i sidste måned, at 20 medlemmer af din omfattende familie var døde. Hvad er årsagen til denne voldsspiral?

DR. ABUELAISH: Som læge, selvfølgelig, og som du nævnte, sagde jeg det: Hvis jeg kunne vide, at mine døtre var det sidste offer, der blev dræbt på vejen til fred mellem palæstinensere og israelere, så ville jeg acceptere det. Men det var de ikke; de var bare tal. Og jeg vil aldrig acceptere, at noget menneske bare er et nummer, eller det de kalder "følgeskadevirkninger". Mennesker er mennesker; de har navne, de har planer, de har håb. De har forældre, de har en fremtid, de har liv. Det er på tide at tale om mennesket som et menneske. Hvert menneske er verden for sine kære. Hvis man redder én, er det, som om man redder verden. At dræbe en, som om man dræbte verden. Det er derfor, jeg aldrig vil acceptere det, og jeg vil fortsætte med at kæmpe for menneskeliv og lighed.

Du taler om, hvad der er problemerne. Som læge lærte jeg, at for at kunne behandle en patient, skal jeg have en præcis diagnose. Den præcise diagnose er sandheden, er lyset, der leder os i mørke tider. For når jeg har diagnosen, kan jeg sætte den rigtige behandling i gang.

Så hvad gør jeg for at få en præcis diagnose, når en patient kommer til mig? Jeg undersøger historien – ikke for at bebrejde patienten – men for at vide, hvad der er sket, og hvad der foregår. Derefter foretager jeg en gennemgang og nogle undersøgelser. Når jeg har en klar idé om diagnosen, kan jeg sætte den rigtige behandling i gang.

Som jeg sagde, er det sandheden, for Jesus sagde: "Søg sandheden, og sandheden vil gøre jer frie." Vi ønsker at være frie i denne verden. Så hvad skete der? Vi, som det palæstinensiske folk, vi er den palæstinensiske nation. Vi er det palæstinensiske folk. Ikke for at håndtere det på en fragmenteret måde. Når en patient kommer til mig og lider i sin hånd, ser jeg på hånden, men denne hånd er knyttet til den menneskelige krop. Den fejlslagne læge behandler sygdomme. Vi behandler ikke sygdomme; vi behandler mennesker, hele mennesker. Så jeg fokuserer ikke på hånden; hånden er knyttet til den. Måske er symptomet her, men smerten eller sygdommen er i selve kroppen. Så vi er nødt til at have en samlet, omfattende og holistisk tilgang.

Der er en palæstinensisk nation, og der er et israelsk folk. Den ene er besætter, den anden er besat. Den ene er undertrykker, den anden er undertrykt. Den ene har atomkraft (våben), og palæstinenserne har ikke denne atomkraft. Kulturminister [Amihai Eliyahu, fra partiet Otzma Yehudit, han prøvede, og han sagde det, selv [det israelske Knesset-medlem for Likud Revital "Tally"] Gotliv sagde: "bomb palæstinenserne med atomvåbnet." Og forsvarsminister Yoav Gallant sagde: "Palæstinenserne er ikke mennesker, de er dyr." Det er tilskyndelser. Jeg opfordrer folk til, at hvis de ikke har et godt ord, så lad være med at sige et dårligt. Ord gør ondt; de gør mere ondt end noget andet. Det er diagnosen. Vi ønsker, at palæstinenserne skal være frie, og at israelerne skal være frie. Selv besættelsesmagten er ikke fri.

RASMUSSEN: Men du talte om behovet for at bryde voldscyklussen i form af hævn...

ABUELAISH: Hævn vil aldrig virke.

RASMUSSEN: Modhævn...

ABUELAISH: Aktion og reaktion vil ikke hjælpe.

RASMUSSEN: Og at der ikke er nogen militær løsning.

ABUELAISH: Jeg sagde det klart, og det er, hvad min datter Bessan, Gud velsigne hendes sjæl, sagde til mig, da hun var 14 år gammel: "At besvare vold med vold løser ikke noget problem." Aktion og reaktion, denne onde cirkel hjælper overhovedet ikke. Vi har noget negativt, vi behøver noget positivt. Vi er nødt til at opnå ligestilling mellem palæstinensere og israelere, ikke besætter og besat, men fri og fri, baseret på lighed, retfærdighed, frihed for alle og værdighed for alle. Det sagde jeg klart og tydeligt. Vi er begge, som palæstinensere og israelere, som siamesiske tvillinger. Ingen kan vende ryggen til. Enhver skade på den ene vil påvirke den anden. Vi lever og sejler i samme båd, og vi må ikke tillade nogen at gøre skade på en anden; vi skal nå kysten fredeligt, på lige fod. Så jeg har sagt det: Israellernes fremtid, sikkerhed, uafhængighed, frihed, værdighed og liv er forbundet, sammenflettet, uadskilleligt og indbyrdes afhængigt af palæstinenserne sikkerhed, frihed, rettigheder, værdighed og liv. Det er den eneste måde, som er en garanti for et langvarigt, stabilt og bæredygtigt forhold.

Selv ordet "fred" taler vi om nogle gange. Fred er ikke et ord; det er ikke et ord, vi taler om. Vi ønsker fred, men ingen beder os om at grave dybere. Hvad er det for en fred, vi taler om? Folk har mistet troen på den, fordi de ikke kan se den. Fred er en relation. Det er et forhold mellem to parter. Jeg har et fredeligt forhold til dig baseret på respekt, hvor vi lytter til hinanden.

Vi er nødt til at have fred mellem os og miljøet. Har vi fred med vores miljø, med Jorden? Vi gør skade på vores jord, vi gør skade på vores miljø. Vi har ikke engang fred med det miljø, vi lever i, så vi har brug for denne fred. Der er visse behov. Fred er målet, men vi har brug for midlerne til at opnå denne fred.

Hvad er midlerne? Nummer et: respekt, lighed, retfærdighed for alle, værdighed for alle, liv for alle. Når vi opnår disse forudsætninger, vil fred være en konsekvens. Og det er det, vi

har brug for til at ændre vejen, ikke at starte fra bunden. Start med de grundlæggende krav, det vigtigste fundament for fred, og byg derefter. Bygningen vil være fred, men du er nødt til at etablere midlerne.

RASMUSSEN: For lige at følge op på det, så skrev du i din bog: "Mens det internationale samfund er imod raketter og selvmordsbomber, så er jeg også imod at lukke døren for de mennesker, der lider. Jeg beder om et anstændigt liv for palæstinenserne. I stedet for at bygge en mur skal vi bygge en bro."

Som et minde til dine døtre, Bessan, Mayar og Aya, grundlagde du Daughters of Life Foundation. Og på jeres hjemmeside står der: "Had er ikke et svar på krig. I stedet er åben kommunikation, forståelse og medfølelse de værktøjer, der skal til for at bygge bro over kløften mellem israelske og palæstinensiske interesser. Alle kan leve i harmoni, og alle kan nå deres fulde potentiale åndeligt, følelsesmæssigt, fysisk og intellektuelt."

Hvorfor kaldte du din bog {Jeg vil ikke hade}?

ABUELAISH: Jeg kaldte min bog {I Shall Not Hate}, fordi folk efter tragedien plejede at spørge mig, og de spurgte min datter Shatha – Christiane Amanpour spurgte hende i et interview: "Hader du?" Min datter, Shatha, som er 17 år gammel, og som jeg også sendte på fredslejr, sagde, at svaret var: "Hvem skal man hade?" Folk spurgte mig: "Hader du?" Jeg sagde: "Hvorfor stiller man mig det spørgsmål?" Så jeg begyndte at lære om had; at lave en masse litteraturgennemgang. Jeg kom til den konklusion, at baseret på lærebøgernes definition af had, betragtede de det som en følelse eller en adfærd. Reaktionen på hvad som helst fra en person, der bliver udsat for skade, er at hade gerningsmanden. Så jeg fortalte: "Som læge ved jeg, at had ikke er en følelse. Had er ikke en følelse eller en adfærd. Had ligger langt bag det. Og det er det, jeg har offentliggjort. Jeg lavede en

masse research om det. Had er en destruktiv sygdom, der smitter en selv eller et samfund. Det er resultatet af påvirkning.” Så jeg bruger min medicinske uddannelse. Den offentlige sundhedstilgang, den immunologiske tilgang, til at tillempe det på had. Så hvorfor ønsker folk, at jeg skal blive ramt eller syg af denne sygdom, der hedder had?

Had er en gift; det er en gift, som er giftig for den menneskelige krop. Det er en ild, der brænder kroppen; det er en kræftsvulst indeni. Hvis vi sidder her, og en person, der har gjort dig virkelig skade, en eksistentiel trussel, går forbi, hvordan har du det så? Med det samme bliver du blind, du kan ikke fungere, du kan ikke se. Så jeg sagde: “Had forstyrrer balancen i den menneskelige krop. Du fungerer ikke godt, du er tung, du kan ikke bevæge dig. Dit sind er altid optaget af det. Så i stedet for det, er livet stadig foran dig.” Så jeg er et offer for tragedien og drabet på mine døtre, men jeg vil aldrig acceptere at være et offer for den sygdom, der hedder had.

Jeg siger til folk: “Accepter ikke at være et offer mere end én gang.” I stedet for at blive ved med at være et offer – at være et offer er forbundet med stigmatisering. Brug al din energi på at ændre tragedien eller den udfordring, du står over for, til en mulighed. At gå fra at være et offer til en overlever; at være en leder i denne verden. Det er det budskab, du sender til gerningsmanden, at modgiften til hævn og had er succes og lederskab og at bevæge sig fremad. Det er det, jeg er fast besluttet på at gøre. Fordi mine døtre – jeg tror også, min tro lærte mig, at selv denne tragedie var af det gode. Jeg spurgte mig selv, hvorfor mine døtre blev udvalgt; hvorfor blev jeg reddet? Fordi hvis jeg var blevet et par sekunder længere sammen med dem, ville jeg være væk. Der er en mission; det ved Gud, og det ved vi ikke.

Derfor bekendtgjorde den israelske premierminister [Ehud Olmert] en ensidig våbenhvile på andendagen, da den [tragedien] blev dækket direkte af medierne. Det reddede andre

liv. Det hjalp mig; det tilfredsstillede mig. Det symboliserede krigen, og det er den anden positive ting, der kom ud af dette; etableringen af Daughters for Life Foundation. For livet er, hvad vi gør det til – det har altid været sådan, og det vil altid være sådan. Det er i vores hænder. Du kan forme dit liv, som du vil have det. Lad ikke andre forme det for dig. Vær dig selv; undervurder ikke dig selv. Tag ansvar uden at bebrejde eller skamme dig, og fortsæt fremad.

Så jeg etablerede Daughters for Life, fordi jeg i mit liv som palæstinenser står i gæld til min mor, min kone og mine døtre. En palæstinensisk mor er helten, det er hende, der står bag den palæstinensiske nations overlevelseshistorie. Kvinder er dem, der giver liv; kvinder er dem, der nærer liv. Kvinder er dem, der ofrer alt for deres børn. Forestil dig en verden uden kvinder. Det er kvinderne, der udviser og spreder kærlighed, medfølelse og liv. De kan amme børnene. De har medfølelsen, kærligheden, beslutsomheden og venligheden. Det er derfor, jeg tror på kvinder. Nævn mig fem kvinder i verdenshistorien, som har stået bag krig. Du kan ikke finde fem, men hvor mange mænd kan du finde? Vi, i denne verden, kvinder og mænd; de blev skabt til at supplere hinanden, til at støtte hinanden. Kvinder er verdens skønhed.

Det er derfor, jeg har etableret Daughters for Life, for uddannelse af piger og unge kvinder fra Mellemøsten og Nordafrika, uden nogen form for diskrimination. Hvis politik diskriminerer baseret på race, etnicitet, farve eller religion, så inkluderer Daughters for Life alle. Det er inkluderende for alle, uden nogen form for diskrimination baseret på etnicitet eller religion: Palæstinensere, israelere, jordanere, syrere, libanesere, nordafrikanere, muslimer, jøder og kristne uden nogen form for diskrimination. Hvis politik splitter, samler Daughters for Life. Det er det budskab, vi ønsker i denne verden, for at opnå en stabil, bæredygtig verden er kvinders funktion og pligt, kvinders

uddannelse, og at give kvinder mulighed for og evne til at udøve den rolle, de fortjener. Jeg er sikker på, at hvis det ikke lykkes for dem, vil de aldrig gøre det værre, end det er nu. Det er på tide at prøve. Jo mere vi ser kvinder sidde med ved bordet, jo mere håbefuldt er det.

RASMUSSEN: Tilbage til at bryde voldsspiralen: Din datter Aya sagde: "Når jeg bliver voksen og mor, vil jeg have, at mine børn skal leve i en virkelighed, hvor ordet 'raket' bare er et andet navn for en rumfærge." Og din datter Bessan sagde i en dokumentar om fredslejren: "Vi tænker som fjender. Vi bor på hver sin side og mødes aldrig. Men jeg føler, at vi alle er ens, vi er alle mennesker." Du har også understreget, at palæstinenserne og israelerne er mere ens end forskellige.

For at vende tilbage til spørgsmålet om had, så sagde en meget ekstraordinær kvinde, Amelia Boynton Robinson, som var vicepræsident for Schiller Instituttet i mange år, og som var med i den amerikanske borgerrettighedsbevægelse, at "had ikke kun ødelægger den, der bliver hadet, men det ødelægger også den, der hader". Som du siger, er det gift. Da du flyttede til Canada, talte du i en synagoge. Du blev spurgt: "Okay, Dr. Abuelaish, men hvad lærer du dine børn om israelerne?" Hvad skete der så?

ABUELAISH: Mange tak for dette spørgsmål, for det er opfattelsen og uvidenheden. Når vi ikke kender folk, har vi vores egne ideer. Så efter det, jeg oplevede, blev jeg inviteret til den synagoge, hvor der var omkring 1200 mennesker – muslimer, jøder, kristne, fra alle steder. De flyttede endda lokalet fra det ene til det andet på grund af antallet; de kunne ikke rumme alle. Og det var første gang i mit liv, jeg tog mine børn med til en begivenhed. Efter spørgsmålene spurgte de: "Hvad skal jeg lære mine børn bagefter?" Så mit svar til dem – som er på videoen – var: "Jeg praktiserer medicin med videnskabelig evidens, så mine børn er her." Jeg kaldte på min datter Raffah, som var ni år gammel. "Habibi Rafah, min skat, kom her. Fortæl dem, hvad jeg

lærte dig under krigen, da bombardementerne kom alle vegne fra, huset rystede og var under beskydning.” Hun var genert, og så begyndte hun at tale. Det, hun sagde, var: “Min far lærte os hebraiske ord. Oversættelsen for ‘Jeg elsker dig’; ‘Hvordan har du det?’ ” Det er svaret. Det er opfattelsen. Hvorfor denne fordom om, at palæstinenserne lærer deres børn at hade eller at være vrede? Vi hader ikke nogen, selv vores palæstinensiske digter Mahmoud Darwish sagde: “Vi hader ikke nogen; vi stjæler ikke fra nogen; og vi ønsker ikke at udslette nogen.” Vi ønsker at blive anerkendt; vi ønsker at have vores værdighed, vores frihed. For det helligste i universet er mennesket og friheden, og vi er berøvet friheden.

Så jeg opfordrer indtrængende verden – verden er i øvrigt ikke fri, så længe palæstinenserne ikke er det. De er nødt til at zoome ind for at forstå, at verdens frihed er baseret på palæstinenserne frihed.

RASMUSSEN: Vores partner, LaRouche-organisationen, har for nylig udgivet en video, ” Oase-planen: LaRouches løsning på Mellemøsten.” Den beskriver, hvad den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche har foreslået og udviklet siden 1975. Idéen om fred gennem udvikling mellem Israel og et uafhængigt Palæstina, gennem samarbejde om at udvikle vandressourcer og anden infrastruktur, fordi vi mener, at vi er nødt til at have en vision om en fremtidig fælles interesse i gensidigt fordelagtig økonomisk udvikling for at bygge bro over kløften. En vision, hvor israelere og palæstinensere kan leve fredeligt sammen, som en måde at bane vejen for fred på. Hvad synes du om forslaget til denne Oase-plan, og hvordan kan en vision om økonomisk udvikling være med til at skabe fred?

ABUELAISH: Det er et vigtigt element, fordi du taler om økonomi og udvikling. Økonomisk udvikling er et aspekt af et menneskes behov. Men vi har brug for udvikling i de forskellige sektorer og forskellige aspekter. Som en bygning, siger jeg. Bygningen har brug for et stærkt fundament, og økonomien og kapitalen er sikret. De [de internationale

investorer] er bange. Man har brug for stabilitet og bæredygtighed, tryghed og sikkerhed. Enhver, der vil investere i en økonomi i Gazastriben – kan nogen nu gå hen og investere i Ukraine? Kan nogen investere i Ukraine nu? Nej, ingen vil investere i Ukraine, for det er ikke trygt, det er ikke sikkert. Hvis verden sagde: "Vi vil investere i Gazastriben", hvad ville de så sige? "Nej, jeg vil have tryghed, jeg vil have sikkerhed." Så økonomisk udvikling støtter og styrker de forhold, vi har brug for at forberede. Det fører til stabilitet, bæredygtighed og opbygning af tillid. Tillid er afgørende i et forhold. Så det første, man har brug for, er de midler, jeg talte om, for at økonomisk udvikling kan trives. Nummer et, lighed; for hvis vi ikke sidder [ligeværdigt ved samme bord] på samme tid, som vi siger udvikling, så tvivler jeg. Vi er nødt til at udfylde hullet med lighed.

Der er en kløft, så man er nødt til at udfylde kløften med lighed. Så bevæger vi os sammen på lige fod mod målet om økonomisk udvikling, der fører til stabilitet og bæredygtighed. At vende den mørke side i deres forhold og gøre det til en lysere side med følgende værdier: lige, retfærdig, fri, værdighed og udvikling. Det vil sige uden at lade nogen i stikken, uden at efterlade nogen tilbage. Og på en samarbejdende måde og inkluderende, ikke ekskluderende. Det er det, jeg tror kan føre til et langvarigt [samarbejdsforhold], og folk vil sige, at det er den rigtige, den korteste vej, som kan hjælpe os med at komme videre.

Som jeg har sagt mange gange, vil militære midler og krige aldrig sætte en stopper [for vold]; det fører kun til mere blodsudgydelse, mere smerte, mere lidelse, mere had, mere vold og mere ekstremisme end nogensinde før. Kan vi ændre på det og forstå det? Fordi vi siger: "Aldrig igen, aldrig igen, aldrig igen." Vi er nødt til at lære, vi begår fejl i livet, men fejl er til for at lære af. En fejl er en fejl, hvis vi lærer af den og ikke gentager den. Hvis den bliver gentaget, er det ikke en fejl. Det betyder, at vi gør det med vilje, og at vi

ikke har lært af det.

Jeg håber, at den 7. oktober bliver den sidste, vi oplever; at vi lærer af det og bruger det som en mulighed. Vi har et moralsk, etisk og menneskeligt ansvar; palæstinensere, israelere og det internationale samfund. De, der betalte prisen: de palæstinensiske børn, kvinderne, de sårede, ødelæggelserne og israelerne. Vores moralske ansvar for at holde dem i live ved at sprede håb, sende et budskab til dem om, at I banede vejen for denne udvikling baseret på de midler, vi taler om, at de spredte lyset for os alle. De var lys, der blev brændt for de kommende generationer, ikke for at blive afbrændt af politiske interesser. For i livet har vi en prioritet; prioriteten i livet er ikke fortiden. Fortiden er til at lære af. Prioriteten i livet er nutiden og fremtiden. Hvem er nutiden og fremtiden? Vores børn og de kommende generationer. Vi er ansvarlige; hvilken arv ønsker vi at efterlade dem? Hvis vi elsker dem, er vi nødt til at tage ved lære. For at give dem mulighed for at arve en tryk, sikker, sund, fredelig og fri fremtid. Det er det, vi er nødt til at arbejde sammen om. Det er ikke kun palæstinensere og israelere. Det internationale samfund bør træde til, fordi det er i hele verdens interesse. For det, der sker dér, er universelt. At løse det, at sætte en stopper for det, giver håb til verden. Stol på det internationale samfund, og hele verden vil få gavn af det.

RASMUSSEN: Der er også den idé, du lige talte om, om at have et billede af fremtiden. Og at bestemme, hvad vi gør nu for at nå den fremtid. Vi har et billede – det er vores idé om Oaseplanen – men vores internationale formand Helga Zepp-LaRouche har også ofte brugt idéen om en katolsk biskop fra renæssanceperioden, kardinal Nicholas af Cusa. Han kaldte det modsætningernes sammenfald; at man aldrig kan løse konflikten på konfliktens niveau. At man er nødt til at hæve sig over det for at finde den fælles interesse, hvor folk så kan se, hvorfor de skal arbejde sammen. Han skrev endda et værk kaldet

{De Pace Fidei}, {Troens fred}, for at finde en enhed blandt de mange forskellige religioner.

Til sidst i din bog talte du om, at du ligesom Martin Luther King har en drøm. Hvad er din drøm? Og har du nogle afskedsord til vores seere? Og lige før det talte du om din mission, også professionelt, om at bringe liv ind i verden. Det jødiske folk, når de vil sige "Skål!"... De siger faktisk "L'chaim!" – til livet. Hvis vi kunne gøre det til et fælles princip for at skabe enhed og fred mellem israelerne og palæstinenserne; at have det som et slogan – "Til livet!" Men hvad er din drøm, og har du nogle afsluttende ord til vores seere?

ABUELAISH: Min drøm, og mit håb, som jeg arbejder for, er at se en ende på palæstinenserne lidelser og at være frie, side om side med israelerne. Jeg ser det i en dynamisk verden, som jeg sagde. Intet er umuligt. Ingen forventede, at der en dag i 1994 ville være en positiv aftale mellem Yasser Arafat og Yitzhak Rabin, og at de ville give hinanden hånden. Så intet er umuligt. Verden er fuld af overraskelser, men overraskelser er ikke bare ord. Overraskelser og håb er værdier, som vi er nødt til at kæmpe for; og at se sandheden og forstå uden fordomme. Det vil gavne verden.

Som jeg sagde, har vi mange fællestræk mellem begge dele. Den eneste garanti, mit håb er at se min nabo som en israelsk jøde; at leve side om side som ligeværdige, som frie. At vende vredens side, uvidenhedens-, arrogancens-, besættelsens-, undertrykkelsens- og umenneskelighedens side og finde sammen i fællesskab. Tro mig, jeg kan se det, hvis vi rækker hinanden hånden, palæstinensere og israelere. Du kan se det i Israel, sundhedssystemet i Israel er bygget af palæstinensiske israelere; 30%, 40% af sygeplejerskerne, lægerne, da jeg arbejdede der. Jeg drømmer om at se palæstinensiske børn og israelske børn i samme skole, på samme universitet, på lige fod med alle andre nationer. Tro mig, begge nationer venter på dette øjeblik. De er modstandsdygtige; de kan vende udviklingen. Jeg venter på at se det ske. Og personligt, når

folk siger: "Det er kompliceret," så siger jeg: "Intet er kompliceret." Hvis der er en god vilje, er der en vej. Og vi er nødt til at finde vores vej med støtte fra det internationale samfund. Og fordi det er håbet og målet og drømmen for det internationale samfund, uden at være ligeglade, partiske, selektive eller medskyldige. Men at være fair og arbejde for rettigheder, lighed og retfærdighed for palæstinensere og israelere. Jeg siger til jer, israelerne, at den israelske interesse er mere rettet mod og med palæstinenserne. De har amerikanske jøder, du er en amerikansk jøde. Deres nære nabo, som er palæstinenser, er tættere på dem og mere forbundet med dem end jøderne i USA. Jeg bor i Canada, og mine naboer er jøder, så når jeg har brug for hjælp, er det første, jeg ringer til, min nabo. Så, de er nødt til at opbygge og styrke deres forhold som ligeværdige, frie og værdige naboer. Det er garantien for et godt liv for alle, hvor jeg værdsætter livet, og israelerne siger "L'chaim!"

RASMUSSEN: Tusind tak skal du have. Jeg opfordrer vores seere til at læse Dr. Abuelaishs bog og se filmen, når den er tilgængelig for jer. Vi ser den i eftermiddag. Jeg vil også opfordre jer til at tilmelde jer Schiller Instituttets gratis online-konference den 13. april, "Oase-planen: LaRouches løsning for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina, og hele Sydvestasien."

Tusind tak skal du have.

ABUELAISH: Det var med glæde, tak.

RASMUSSEN: Tak, fordi du talte til os, og vi ønsker dig al mulig held og lykke med at udføre din mission for fred og forsoning. Vi håber, at mange mennesker vil slutte sig til dig i denne mission.

ABUELAISH: Jeg har brug for, at dit institut slutter sig til os.

RASMUSSEN: Ja.

ABUELAISH: Tusind tak.

Epilog: Om medfølelse:

Efter at denne interviewer så dokumentarfilmen "I Shall Not Hate", stillede hun Dr. Abuelaish et spørgsmål:

RASMUSSEN: Schiller Instituttet er opkaldt efter Friedrich Schiller, frihedens digter. Han, såvel som Mahatma Gandhi, understregede, at man er nødt til at fremkalde medfølelse for at åbne folks hjerter.

ABUELAISH: Jeg er enig med dig. Medfølelse betyder ansvar, at være autentisk, oprigtig og gøre det med mod. Vent ikke på at nogen fortæller dig, at du skal være medfølende. Vær initiativtageren. Jeg sidder i den rådgivende bestyrelse for Coalition for Compassion. Medfølelse er afgørende.

RASMUSSEN: Din historie, først i bogen, i stykket om dig og nu i filmen, vil åbne folks hjerter. Friedrich Schiller brugte drama til at fremkalde medfølelse. Mahatma Gandhi sagde: "Vi kan ikke begå vold mod andre..."

ABUELAISH: Vold mod vold.

RASMUSSEN: Men din lidelse vil åbne folks hjerter.

ABUELAISH: Jeg er enig med dig, og det er vigtigt.

RASMUSSEN: Nu må vi handle for at stoppe lidelserne.

Et skift vil finde sted: Hvad vil det indebære?

Ikke korrekturlæst

1. april 2024. Israel har affyret et missilangreb mod den iranske ambassade i Damaskus. Blandt de dræbte var en brigadegeneral fra den iranske revolutionsgarde. I takt med at den internationale modvilje mod Israel vokser, er dette så et forsøg på at udvide krigen? For at tvinge USA til at deltage direkte, eksempelvis?

Efterhånden som kødhakkeriet i Ukraine fortsætter, er der flere stemmer, der påpeger det indlysende: Ukraine – med den "støtte", NATO har givet landet – kan ikke besejre Rusland. Selv Macron har indirekte erkendt dette med sit forslag om direkte at indsætte tropper i Ukraine. Den tidligere tyske general Harold Kujat (pensioneret) har sagt, at hvis Ukraine ikke forhandler, vil landet måske ikke længere eksistere. Elon Musk, hvis Starlink-system er afgørende for de ukrainske militære aktiviteter, har sagt det samme.

Israels forsøg på at styrke sin hastigt svindende opbakning på den internationale scene virker ikke; er den nye strategi at fremtvinge støtte ved at udvide krigen? NATO's ledere har på en uhørt måde hævdet, at Ukraines medlemskab af NATO ville have forhindret Rusland i at vove at invadere, men også at Rusland vil marchere mod Vesteuropa (NATO), når de er færdige med Ukraine.

I et miljø fyldt med så mange paradokser som det nuværende, ville selv den mest ihærdige struds have svært ved at holde hovedet i sandet. Hvem kan undgå at se de uoverensstemmelser, der kræver større forståelse, hvis det ikke var for de bedøvende virkninger af stoffer, alkohol og hengivelse til sociale medier og dommedagsprofetier, der optager sindet,

indtil muligheden for at tænke er udløbet?

I begge tilfælde – Gaza og Ukraine – kan status quo ikke fortsætte: Der vil ske et skift. Men hvad vil det indebære?

Der er brug for en lavine af forandringer. En voksende opfordring til at opnå et nyt sikkerhedsparadigme, der er sammenflettet med økonomisk, kulturel og teknologisk udvikling. Mens begivenheder kan give anledning til refleksion, kommer løsningen indefra.

På baggrund af de rædsler, verden står over for, kan vi bruge skønheden ved den menneskelige art, det enorme gode og den glæde, der kan komme med en blomstrende, fredelig fremtid, til at udvikle den indre hengivenhed til at overvinde vores handlingslammelse og gennemføre et system af internationale og sociale relationer, der gør det muligt at løse det tilsyneladende uforenelige.

Lyndon LaRouches Oase-plan, der præsenteres på ny på en kommende konference i Schiller Instituttet den 13. april, tegner paradoksalt nok et billede af det globale miljø, hvor fred er mulig, som det kommer til udtryk i en detaljeret plan for udvikling af vand-, transport- og energiinfrastruktur i Sydvestasien, der skal forvandle en konfliktzone til en korsvej af forbindelser.

Når verden forandrer sig, hvordan kan man så sikre, at den bevæger sig i retning af fred snarere end udslettelse?

Credit: Pickpik.com

Folkedrab: Det er ikke en fejl; det er en politik

Ikke korrekturlæst

31. marts 2024 (EIRNS) – Det er en sandhed, at “døden er en naturlig del af livet” – men det er folkedrab ikke.

Fra Gaza til Haiti til Sudan, fra Argentina til Egypten, er menneskeheden vidne til den bevidste udryddelse af millioner og atter millioner af mennesker, hvis fremtidige bidrag til menneskehedens udvikling er ved at blive udslettet. Led ikke efter forklaringer i de specifikke omstændigheder i hvert enkelt tilfælde – de grusomme bombardementer i Gaza; de sataniske bander i Port-au-Prince; den brændte jords Schachtianske økonomiske politik i Buenos Aires.

Politikken med massedrab – folkemord – er forsætlig. Og netop derfor kan den vendes, udryddes gennem en politik for fred gennem udvikling, der bygger på selve menneskelivets værdighed og ukrænkelighed, som malthusianerne benægter.

Den nu afdøde, ulykkelige prins Philip (1921-2021) sagde det i 1988: “Jo flere mennesker der er, jo flere ressourcer vil de forbruge, jo mere forurening vil de skabe, jo flere kampe vil de udkæmpe. Vi har ikke noget valg. Hvis det ikke kontrolleres frivilligt, vil det blive kontrolleret ufrivilligt ved en forøgelse af sygdom, sult og krig... I tilfælde af at jeg bliver reinkarneret, vil jeg gerne vende tilbage som en dødelig virus for at bidrage med noget til at løse overbefolkningen.”

Før ham sagde Bertrand Russell (1872-1970), den ondeste mand i det 20. århundrede ifølge Lyndon LaRouche, det i 1951: “Krig har hidtil været skuffende i denne henseende [befolkningskontrol], men måske kan bakteriologisk krig vise sig at være effektiv. Hvis en sort død kunne sprede sig over

hele verden en gang i hver generation, kunne de overlevende formere sig frit uden at gøre verden for fuld.”

Og endnu tidligere udtalte Thomas Malthus (1766-1834) sig i 1791: “Vi bør fremme, i stedet for tåbeligt og forgæves at forsøge at hindre, naturens drift i at tilvejebringe denne dødelighed; og hvis vi frygter det for hyppige besøg af den forfærdelige form for hungersnød, bør vi ihærdigt opmuntre de andre former for ødelæggelse, som vi tvinger naturen til at bruge. I vores byer bør vi gøre gaderne smallere, presse flere mennesker ind i husene og bejle til pestens tilbagevenden.”

Denne politik har sivet ud af det britiske oligarkis porer i århundreder. Husk på, hvad den mest modbydelige af de britiske liberale “filosoffer”, David Hume (1711-1776), skrev, da han i bind 12 af sin The History of England berømt forklarede, hvordan “briter fra East India Company manifesterede den britiske karakters enorme overlegenhed.... De betragtede krig med de indfødte blot som et kommercielt eventyr: ved at løbe så stor en risiko, udgyde en vis mængde blod og ødelægge en vis del af territoriet, kunne man vinde store summer.”

Denne britiske sygdom, malthusianismen, har overtaget det amerikanske etablissement, herunder udenrigsministeriet, især siden 1970’erne med Kissinger og Brzezinski. I et interview den 20. februar 1981, som EIR på det tidspunkt rapporterede bredt om, diskuterede Thomas Ferguson, daværende sagsbehandler for Latinamerika i udenrigsministeriets kontor for befolkningsanliggender (OPA), nøgternt sagen om El Salvador:

“Regeringen i El Salvador formåede ikke at bruge vores programmer effektivt til at sænke deres befolkningstal. Nu har de en borgerkrig på grund af det. I sig selv vil det måske ikke gøre noget ved befolkningen, men der vil ske forflytninger, måske endda fødevaremangel. De har stadig for mange mennesker..... Vi må reducere befolkningstallet. Enten gør regeringerne det på vores måde, gennem pæne, rene metoder, eller også vil de få den slags rod, som vi har i El Salvador,

i Iran eller i Beirut. Befolkning er et politisk problem. Når først befolkningen er ude af kontrol, kræver det en autoritær regering, endda fascisme, at reducere den....

“For virkelig at reducere befolkningen hurtigt, er man nødt til at trække alle hannerne ind i kampene, og man er nødt til at dræbe et betydeligt antal kvinder i den fertile alder. Hvis krigen skulle fortsætte i 30 eller 40 år, så ville man virkelig opnå noget....

“Den hurtigste måde at reducere befolkningen på er gennem hungersnød, som i Afrika, eller gennem sygdom, som den sorte død. Det, der kan ske i El Salvador, er, at krigen kan forstyrre distributionen af mad: Befolkningen kan svækkes, der kan opstå sygdom og sult, som det skete i Bangladesh eller i Biafra. Så skaber man en tendens til, at befolkningstallet falder hurtigt.”

Ferguson kunne lige så godt have talt om Gaza i dag.

Eller tag William Paddock, en agronom, som var en af de tidlige pionerer inden for teorien om befolkningskontrol sammen med sin bror Paul fra udenrigsministeriet, som brugte Mexico til at understrege den samme pointe i 1975:

“Den mexicanske befolkning skal reduceres til det halve. Forsegl grænsen og se dem skrike.” Adspurgt af en journalist om, hvordan befolkningen skulle falde så drastisk, forklarede Paddock: “Med de sædvanlige midler: hungersnød, krig og pest.... Krig er en ineffektiv måde at nedbringe befolkningstallet på. Så jeg vil ikke anbefale krig. Selvfølgelig vil befolkningstallet falde i Mexico. Det ved du godt. Hvis det fortsætter med at vokse, som det gør, vil en af apokalypsens fire ryttere tage over: det vil være krig, det vil være hungersnød, det vil være sygdom, der vil ske noget.”

Lyndon LaRouche, USA's førende økonom og statsmand i vor tid, adresserede dette underliggende malthusianske politiske paradigme i bemærkninger til en EIR-konference den 16. maj

1982, hvor han advarede om, at en ny militærdoktrin om "befolkningskrig i den tredje verden" var undervejs.

"Den foreslåede nye politik, der er fremstillet i Storbritannien og undertiden kaldes 'befolkningskrigspolitikken', går ud på at udruste USA's og NATO's styrker til 'konventionel krigsførelse' mod befolkningerne i udviklingslandene.... Carter-administrationens Global 2000- og Global Futures-dokumenter definerer ikke den vigtigste strategiske trussel i 1980'erne som sovjetisk militærmagt, men som størrelsen af befolkningerne i Latinamerika, Afrika og Asien. De hævder, at det alt for store antal sorte, brune og gulhuede folk forbruger alt for meget af naturressourcerne i de områder, de bebor, naturressourcer, som den angelsaksiske race må bevare til sine egne fremtidige behov....

"Formålet er ikke at reducere befolkningerne i Latinamerika, Afrika og Asien blot ved, at amerikanske, britiske og franske soldater skyder civilbefolkningen ned; krigens svøbe i disse regioner af verden har snarere til formål at ødelægge store dele af den grundlæggende økonomiske infrastruktur i de nationer, den er rettet imod. Formålet er at skabe betingelser for hungersnød, epidemiske sygdomme og pest, som vil være tilstrækkelige til at forårsage de ønskede stigninger i dødsraten." (Se EIR's specialrapport fra 1992: "De folkemorderiske rødder til Bush's 'nye verdensorden'.")

Hvis denne politik og dette menneskesyn er afskyeligt for dig, så tilmeld dig Schiller Instituttets kommende konference, "Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien." Forbered dig på at diskutere Helga Zepp-LaRouches ti principper, herunder hendes argument om, at "den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets

lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og samhørighed, og at alt ondt er et resultat af manglende udvikling og derfor kan overvindes.”

Billede:

Fra Palæstina: Måden at fejre påske på

Ikke korrekturlæst

30. marts 2024 (EIRNS) – I denne uge oplevede vi en ny ekstrem grad af dødbringende hykleri fra USA's side, stadig uimodsagt af dets NATO-allierede, men tydeligt for alle at se, med rædsel. Mens amerikanske regeringsledere i årevis har krævet, at verden respekterer “den regelbaserede orden”, endda “retsstatsprincippet”, sagde de samme ledere i denne uge, at dette ikke gælder for regler, som Washington vælger at ignorere. Talsmanden for det amerikanske udenrigsministerium, Matthew Miller, sagde midt på ugen, at FN's Sikkerhedsråds resolution, der blev vedtaget den 25. marts, er “ikke-bindende” i sin tekst, der opfordrer til, at de israelske angreb på Gaza stopper, og at den humanitære massehjælp påbegyndes. USA vil fortsætte sin militære støtte til Israel, selv om Kongressen ikke selv har godkendt mere finansiering.

I går kom det frem, at Biden-administrationen nu har givet tilsagn om en ny sending bomber og bombefly, som skal sendes til Israel. Dette er Washingtons svar på FN. Selvom det rapporteres af Washington Post, som ofte er upålidelig, er beretningen ikke blevet dementeret af Pentagon eller udenrigsministeriet, som rapporterer, at 1.800 MK 84 2000-punds bomber vil blive leveret til Israel, og 500 MK 82 500-

punds bomber. Derudover vil der blive leveret 15 F-35 stealth jetjagere.

Dette våbentilsagn til Israel kommer en uge efter, at Kongressen vedtog et budget, hvor det specifikt blev fastslået, at ingen amerikanske midler vil gå til det FN-agentur i de næste 12 måneder, som har administreret hjælp til palæstinensere i Gaza, på Vestbredden, i Libanon og Jordan. Det er FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), som har administreret denne hjælp, siden den blev oprettet i 1949.

I stedet bakker USA op om sådanne kneb, som vi så det i dag, da en konvoj med tre skibe forlod Larnaca på Cypren med 400 tons mad og andre forsyninger til Gaza, drevet af den amerikanske velgørenhedsorganisation Open Arms. Det er den anden vandbårne forsendelse af denne art, og der er ikke engang tale om en brøkdel af fødevarehjælpen. Men donorerne bemærker kynisk, at den indeholder dadler, som traditionelt bruges til at bryde den daglige faste under ramadanen, ifølge dagens Stars and Stripes-rapport. I går foretog USA endnu et luftdrop af fødevarehjælp til Gaza. Mere hykleri.

FN's Internationale Domstol, Verdensdomstolen, udstedte den 28. marts en ordre til Israel om at åbne flere landovergange og træffe andre foranstaltninger for at fremskynde den massive fødevare- og nødhjælp. Tusindvis af lastbiler er fastlåst i Egypten, ude af stand til at komme igennem den eneste israelsk styrede port til Gaza ved Rafah. I sidste uge udstedte Israel et dekret om, at lastbiler ikke må køre til det nordlige Gaza for at levere hjælp. Det står stadig ved magt. Det officielle dødstal i Gaza er nu 32.705.

En efter en træder andre nationer væk fra USA og genoptager finansieringen af UNRWA. Den seneste er Japan, hvis regering den 28. marts meddelte, at den vil genoptage bidragene. Donationer fra Tyskland og Frankrig blev bekræftet i denne uge, og i løbet af de sidste 10 dage har Australien, Canada,

Danmark, Sverige, Finland og Island meddelt, at de genoptager finansieringen. Det ser ud til, at 9 af de oprindelige 17 nationer og Europa-Kommissionen, der stoppede finansieringen af UNWRA, anført af USA, nu har genoptaget finansieringen.

Det, der kræves, er et fuldstændigt brud med USA's/NATO's herredømme og foranstaltninger, hvor fornuft og moral er i højsædet: øjeblikkelig våbenhvile, hjælp i fuld skala, opstart af forberedelserne til "Oaseplanen" til opbygning af infrastruktur i hele det østlige Middelhavsområde og den større interkontinentale region. Dette kræver til gengæld, at der etableres en ny international økonomisk udviklings- og sikkerhedsarkitektur, baseret på princippet om gensidig fordel for alle.

Der er masseaktioner og andre initiativer i gang denne weekend. I London demonstrerer flere tusinde igen i dag på Trafalgar Square. I Tyskland er de traditionelle påskemarcher og -møder i gang med et mål på 70 større byer og mange mindre byer. Demonstrationerne startede i slutningen af 1950'erne som antikrigsdemonstrationer, og i år er temaet "Nu mere end nogensinde, sammen for fred", og fokus er på at stoppe våben til Ukraine, forhandlinger med Rusland samt våbenhvile i Gaza.

Den internationale fredskoalition (IPC), der er åben for alle kontinenter og "synspunkter" om det fælles princip om at stoppe nedtællingen til atomkrig, havde i går deltagelse af flere medlemmer fra den organisation, der sendte et åbent advarselsbrev til præsident Biden den 25. marts. Brevet fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity havde titlen "VIPS MEMO: The French Road to Nuclear War".

IPC's eget åbne brev fra den 22. marts vil cirkulere ved visse gudstjenester i byer fra Montreal til Washington, D.C. og Houston i påskeweekenden. Det har titlen: "Vores opråb må ikke komme for sent!"

Den enestående intervention for at understrege, at "hykleri

som sædvanligt" ikke længere vil blive tolereret, blev foretaget i New York City den 28. marts af Diane Sare, uafhængig kandidat til det amerikanske senatsvalg i New York. Hun brød det kontrollerede miljø med de tre demokratiske præsidenter – Biden, Obama og Clinton – ved deres glitrende Radio City Music Hall fundraiser. Foran kameraerne erklærede hun for alle, at de er krigsmagere og idioter. Hun foldede et kæmpe banner ud: "War Pigs All".

I går aftes indledte New York Magazines dækning af begivenheden med Sares intervention og gav et link til hendes X-kampagnekonto, dog uden at nævne hende ved navn. Artiklen begyndte med at citere hende: "'YOU IDIOTS!!!!!" Det var kort før kl. 21 i aftes, og en 58-årig antikrigsaktivist, som havde betalt 1.000 dollars for sin plads nær scenen i Radio City Music Hall, råbte ad Stephen Colbert og de tre demokratiske præsidenter ... [da de eskorterede hende ud], vendte hun sig om og skreg en gang til: 'I er alle gået fra forstanden!'"

En anden af verdens førende aktivister, pastor Dr. Munther Isaac, greb også ind i denne weekend for at tale om det, vi alle er kaldet til at gøre. Dr. Isaac er palæstinenser og præst i den evangelisk-lutherske julekirke i Betlehem, Palæstina, hvor han fik verdens opmærksomhed for den krybbescene, han skabte i december, og som viste Jesusbarnet ikke i en krybbe, men midt i krigens murbrokker; og han sagde i sin juleprædiken, at "hvis Kristus blev født i dag, ville han blive født under murbrokker i Gaza..."

I går langfredag blev Isaac interviewet af Al Jazeera om krisen for palæstinenserne og spurgt, hvad hans budskab er til påske. Han talte i mange minutter om den ubeskrivelige situation i Gaza og om Israels årtier lange besættelse af Palæstina. Han sagde, at der er en "misforståelse om, at dette er en konflikt." Nej, det er "en daglig realitet af undertrykkelse og apartheid." Vi kan sige: "Vores langfredag har varet alt for længe... Vi har levet i sorg alt for længe." Men, påpegede han, "både folk på gaderne og i kirkerne" rundt

om i verden er nu "uenige med deres regeringer", der tolererer dette, og folk bør handle. Det bør de gøre i påsken. Ved hjælp af religiøse referencer kom han med en universel opfordring til at aktivere folk. Han sagde, at "desværre tænker for mange mennesker på at fejre påske på en meget individualistisk måde," men vi er nødt til at tænke på andre. Hvis man tænker på den måde, sagde han, kan man hente håb i påskehilsenen: "Kristus er opstanden, han er sandelig opstanden."

Foto: The Basilica in Venice (kilde ej angivet)

Borgerforslaget "Danmark har pligt til at forhindre folkedrab" har inden for fristen opnået 50.000 støttere

Borgerforslaget "Danmark har pligt til at forhindre folkedrab" har inden for fristen opnået 50.000 støttere. Det betyder, at forslaget er klar til at gå videre i processen frem mod behandlingen i Folketinget.

Nu vil vi i Folketingets Administration skrive til partierne om fremsættelsen af forslaget i Folketinget.

Danmark har pligt til at forhindre folkedrab
ID: FT-16712

Forslag

Førende FN- og folkeretseksperter er enige om, at Israel er i

færd med at forberede og gennemføre et folkedrab i Gaza. Ledende israelske magthavere og højtstående militærfolk har gentagne gange offentligt udtrykt hensigter, som efter Folkekrigskonventionens definition kan beskrives som tilskyndelse til folkekrig.

I 2005 tiltrådte Danmark Folkekrigskonventionen(1), hvori punkt 139 pålægger Danmark forpligtelsen at beskytte alle befolkninger mod folkekrig, krigsforbrydelser, etnisk udrensning og forbrydelser mod menneskeheden. Konceptet kendes også som Responsibility To Protect (R2P) og er en del af folkeretten(2).

Denne pligt anerkendte udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen i en pressemeddelelse 17. november 2023(3), hvori han udtalte at "alle stater i verden har en forpligtelse til at forebygge og bekæmpe folkekrig".

Den danske regering bør anerkende risikoen for folkekrig i Gaza og arbejde aktivt for at forebygge og standse det i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelse til at forhindre folkekrig under Folkekrigskonventionen og folkeretten.

Bemærkninger til forslaget

Definitionen på folkekrig(4) er handlinger, der begås med den hensigt helt eller delvis at tilintetgøre en national, etnisk, racemæssig eller religiøs gruppe ved enhver af nedennævnte handlinger:

- A. at dræbe medlemmer af gruppen,
- B. at forårsage betydelig legemlig eller åndelig skade,
- C. at påføre gruppen levevilkår, som bevirker gruppens fuldstændige eller delvise fysiske ødelæggelse.
- D. at massefordrive en befolkningsgruppe under så svære livsbetingelser, at det umuliggør overlevelse

Udover udførelsen af folkekrig er det strafbart at sammensvære om at begå folkekrig, offentligt tilskynde til folkekrig, at forsøge at begå folkekrig samt at være

meddelagtig i folkedrab.

Konventionen inkluderer tilskyndelse til folkedrab netop for at understrege forpligtigelsen til at forhindre folkedrab – i modsætning til først at handle, når folkedrabet er sket.

Følgende ekspertvurderinger advarer om Israels intention om folkedrab i Gaza:

1. "Kontoret for FN's højkommissær for menneskerettigheder" advarer 16. november 2023(5) om, at de alvorlige krænkelser begået i Gaza, herunder brug af bomber og en stigende brug af dehumaniserende retorik, udgør et folkedrab under udvikling.

2. 800 jurister og akademikere i international lov underskriver den 18. oktober et brev(6), som advarer om risikoen for folkedrab i Gaza.

3. Det jødiske tidsskrift "Jewish Currents" dokumenterer den 13. oktober(7), at Israels handlinger betragtes som folkedrab, da de opfylder 3 af de 5 kriterier, som er defineret i FN's folkedrabskonvention.

4. International Federation for Human Rights, som er en sammenslutning af 188 organisationer fra 116 lande, erklærer i november(8), at Israels handlinger mod det palæstinensiske folk udgør et folkedrab, og at stater som yder bistand til Israel er medskyldige.

5. Craig Mokhiber skriver i sin opsigelse 31. oktober fra jobbet som direktør for FN's kontor for menneskerettigheder i New York, at Israel udfører et "lærebogseksempel på folkedrab"(9)

6. Euro-Med Monitor med Richard Falk, tidligere FN-rapportør, som bestyrelsesformand erklærer 3. november(10), at Israels handlinger strider mod den internationale konvention om forebyggelse af folkedrab, samt at sult bruges som våben.

7. FN's Menneskerettighedsråd udsendte den 17. november(11) en

pressemeddelelse, hvori de gør opmærksom på mangel på drikkevand.

8. Mark Zeitoun, hydrolog, udtaler til The Guardian(12), at manglen på drikkevand ødelægger livsbetingelserne for befolkningen i Gaza, hvilket bidrager til folkedrab.

9. FN's Regionale Informationskontor udgiver den 21. november(13) en analyse, som fremhæver Israels opfordring til folkedrab som en åbenlys hensigt om at "ødelægge det palæstinensiske folk under besættelse" og krav om "en anden Nakba".

10. 55 forskere i holocaust og folkedrab erklærer den 9. december(14), at præsident Herzog og premierminister Netanyahu's udtalelser påviser hensigten om at ødelægge det palæstinensiske folk.

11. Den Internationale Kommission af Jurister (ICJ), bestående af 60 fremtrædende jurister herunder højtstående dommere, advokater og akademikere, konkluderer den 17. november(15) at:

- Israel er i færd med at udføre et folkedrab på palæstinenserne
- FN's medlemsstater har pligt til at gribe ind overfor det igangværende folkedrab i Palæstina.

Det afgørende i denne sammenhæng er, at forpligtelsen til at beskytte mod folkedrab ikke kræver, at medlemsstaterne afventer efterforskning. Der har været utallige udtalelser direkte fra ledende skikkelser i den israelske regering samt kommandører i IDF, som tydeligt fastslår Israels intention om folkedrab bl.a. ved brug af dehumaniserende sprog, hvilket er en velkendt komponent ved folkedrab.

Herunder følger et uddrag af disse udtalelser:

- Benjamin Netanyahu, den israelske premierminister, udtalte 8. oktober, at "vi vil forvandle Gaza til en ø af ruiner".

– Isaac Herzog, den israelske præsident, udtalte den 13. oktober, at “det er en hel nation derude, der er ansvarlig. Retorikken, om at de civile [i Gaza] ikke er bevidste eller ikke er involverede, er ikke sand. Det er absolut ikke sandt.”

– Premierminister Benjamin Netanyahu udtalte 28. oktober: “I skal huske, hvad Amalek har gjort mod jer, siger vores hellige bibel. Og vi husker det, og vi kæmper” med henvisning til en bibelsk fortælling, hvor Israelitterne beordres til at dræbe “mand og kvinde, spædbarn og diende barn, okse og får, kamel og æsel” (1. Samuelsbog 15,3) blandt Amalekitterne.

– Yoav Gallant, forsvarsminister, udtalte 9. oktober, at han betragter sine fjender som menneskedyr og erklærede, at der ville blive lukket for elektricitet, mad og brændstof til Gaza.

– Yair Ben David, kommandør i IDF, udtalte 8. december, at hele Gaza ville blive jævnet med jorden.

– Ghassan Alian, israelsk majorgeneral, udtalte 10. oktober, at “menneskelige udyr bliver behandlet som netop det. Der vil ikke være elektricitet eller vand i Gaza, kun ødelæggelse”.

– Israel Katz, den israelske energiminister, skrev 7. oktober: “der bliver ikke tændt for strømmen eller vandet, og intet brændstof får lov at komme ind”.

– Flere israelske ministre har opfordret til at flytte palæstinensere ud af Gaza bl.a. premierminister Benjamin Netanyahu, finansminister Bezalel Smotrich, udenrigsminister Eli Cohen, minister for efterretninger Gila Gamliel, minister for fremme af kvinders status May Golan, næstformand for Knesset Nissim Vaturi, og minister for kulturarv Amichai Eliyahu.

– Minister for national sikkerhed, Itamar Ben-Gvir, skrev i et tweet d. 17. oktober: “Så længe Hamas ikke frigiver gidslerne, er det eneste, der bør komme ind i Gaza hundredvis af tons

sprængstof fra luftvåbnet – ikke et eneste gram humanitær hjælp.”

Udtalelserne indikerer tydeligt de israelske magthaveres og højtstående militærfolks intention om at udføre et folkedrab, og staten Israel besidder de nødvendige midler til at realisere en sådan hensigt. Intentionen er ledsaget af konkrete handlinger, idet Israel har bombarderet civilbefolkningen og civile strukturer, afbrudt forsyningen af vand og elektricitet og har tilbageholdt nødhjælp, således at kun en begrænset procentdel, dvs. 10%, af den påkrævede humanitære bistand tillades adgang.

Det er FN-medlemsstaternes pligt at gribe ind.

Vi kræver, at regeringen handler på Danmarks forpligtelse jævnfør Folkekrigskonventionen.

Danmark har forpligtet sig til ikke kun at stoppe folkekrig men også at forhindre folkekrig. Det vil sige at:

1. Regeringen skal anerkende, at der er risiko for folkekrig i Gaza baseret på eksisterende ekspertvurderinger og udtalelser fra den israelske regering.
2. Regeringen skal fordømme Israels handlinger.
3. Regeringen skal stoppe våbenhandel med Israel.
4. Regeringen skal bruge alle diplomatiske, juridiske og økonomiske midler for at standse folkekrigen i Gaza.
5. Regeringen skal kræve uhindret humanitær adgang.
6. Regeringen skal støtte op om Sydafrikas anmodning ved Den Internationale Domstol fra 28. december 2023 og følge enhver foranstaltning fremlagt af domstolen for at “beskytte mod yderligere, alvorlig og uoprettelig skade på det palæstinensiske folks rettigheder” i henhold til Folkekrigskonventionen.

Vi henviser i øvrigt til FN's vejledning(16) om forebyggelse af folkedrab.

Inden folkedrabet i Rwanda og folkedrabet i Bosnien(17) var det internationale samfund ikke villige til at lytte til eksperters advarsler. Det kostede hundredtusindvis af menneskeliv.

Vi skal lære af historien og lytte til eksperter.

I Danmark er vi stolte af at gå forrest i kampen for folkeretten og menneskerettigheder. Lad os derfor positionere os som en pionérlation og indtage en ledende rolle i bestræbelserne på at standse og forebygge folkedrab.

Vi skal bruge de rigtige fagtermer, og regeringen skal anerkende det, som eksperterne allerede har konstateret, nemlig at Israel har en klar hensigt om et folkedrab i Gaza.

Danmark skal stå ved sin forpligtelse både med ord og handlinger, arbejde for at standse folkedrabet og sikre at det aldrig gentager sig. Ellers risikerer konventioner at blive udhulet og vores værdier meningsløse.

Kilder:

(1) United Nations, General Assembly. (2005). 2005 World Summit Outcome

(2) Udenrigsministeriet, Responsibility to Protect (R2P)

(3) Udenrigsministeriet, Danmark intervenserer i sag om anklager om folkedrab begået af Myanmar ved Den Internationale Domstol i Haag (2023-11-17)

(4) Undervisningsministeriet, Aldrigmere.dk, FN's folkedrabskonvention (2021)

(5) Kontoret for FN's højkommisær for menneskerettigheder, Gaza: UN experts call on international community to prevent genocide against the Palestinian people (2023-11-16)

(6) OpinioJuris, Public Statement: Scholars Warn of Potential Genocide in Gaza (2023-10-18)

(7) JewishCurrents, A Textbook Case of Genocide (2023-10-13)

- (8) International Federation for Human Rights, Resolution on Israel's unfolding crime of genocide and other crimes in Gaza and against the Palestinian People (November 2023)
- (9) Craig Mokhiber, Resignation Letter (2023-10-28)
- (10) Euro-Med Human Rights Monitor, Scholars' consensus: Genocide in Gaza marks turning point, Israel must be held accountable (2023-11-03)
- (11) UN Human Rights Council, Israel must stop using water as a weapon of war: UN expert (2023-11-17)
- (12) The Guardian, Flooding Hamas tunnels with seawater risks 'ruining basic life in Gaza', says expert (2023-12-23)
- (13) FN's Regionale Informationskontor, Palestine: Preventing a Genocide in Gaza and a New "Nakba" (2023-11-21)
- (14) University of Notre Dame, Statement of Scholars in Holocaust and Genocide Studies on Mass Violence in Israel and Palestine since 7 October (2023-12-09)
- (15) International Commission of Jurists, Gaza/Palestine: States have a Duty to Prevent Genocide (2023-11-17)
- (16) United Nations Regional Information Centre for Western Europe, Palestine: Preventing a Genocide in Gaza and a New "Nakba" (2023-11-21)
- (17) OpinioJuris, An Appeal to Address the Failure in Preventing Genocide in Gaza through the International Court of Justice (2023-11-10)

Forslag stillet af Kontaktoplysninger

Niels Brinch

København

nb@nielsbrinch.com

Medstillere Kontaktoplysninger

Hans Mikael Hertig

Sønderborg

mh@mikaelhertig.com

Klaus Goldschmidt Henriksen

København

klaus@spuk.dk

Anas Yoseph Kababo
Adressebeskyttelse
anaskababo@hotmail.com
Sadia Talib Bundgaard
København
sadiabundgaard@hotmail.com
Zeynep Kristina Bangert
Vejle
zey86nap@gmail.com
Anna Askjær Larsen
Middelfart
annaaskjear@gmail.com
Tarek Ziad Hussein
Ishøj
tarek-hussein07@hotmail.com
Ane Skov Birk-Kamara
Lejre
anebirk@gmail.com
Yonatan Ungermann Goldshtein
Aarhus
yona.u.gold@gmail.com
Morten Thing
København
mthing@ruc.dk

Vis på borgerforslag.dk

**Helga Zepp-LaRouche taler til
Den Internationale**

Fredskoalition, 29. marts 2024

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er vores 43. møde i træk. Jeg vil gerne takke jer alle for at være kommet. Vi har et meget specielt og vigtigt budskab i dag, især vedrørende det vigtige VIPS-notat, der blev udgivet for et par dage siden om faren for atomkrig. Vi har en række af disse forfattere og underskrivere med i dag, som vil tale om det. Vi er beærede over at have dem med, og vi vil tage imod spørgsmål i løbet af diskussionsperioden. Så tænk over, hvad du kunne tænke dig at spørge om, og hvordan du vil adressere tingene, mens vi går videre. Jeg vil især opfordre nye deltagere til at præsentere sig selv i diskussionsperioden, herunder hvilken organisation de kommer fra, og hvilken slags aktiviteter de har lavet. Hvis du er en regelmæssig deltager, vil vi meget gerne høre om din organiseringsaktivitet i den forgangne uge. Det er meget vigtigt, at vi holder os orienteret om, hvad vi alle laver, fordi det alt sammen hjælper os med at bevæge os i retning af at skabe reel fred som en international koalition af mennesker.

Vi har to ordstyrere ud over mig selv. Jeg hedder Anastasia Battle. Dennis Small og Dennis Speed fra Schiller Institutet er medmoderatorer. De vil hoppe ind senere i løbet af arrangementet i dag. Til at starte med vil jeg gerne spørge Helga Zepp-LaRouche, som er initiativtager til Den Internationale Fredskoalition, medstifter af koalitionen og grundlægger af Schiller Institutet. Hvis du kunne begynde, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hej, lad mig byde jer alle velkommen. Vi har en utrolig farlig mobilisering af krigsmagterne til

konfrontation, og vi vil diskutere to store kriser i dag. Den ene er optrapningen omkring Ukraine-krisen generelt, og den anden – som er lige så hjerteskræende – er det, der sker i Gaza. For at sætte jer ind i, hvor hele denne strategiske situation befinder sig, kan jeg kun foreslå jer – jeg har ikke forberedt den til denne samtale, men vi vil lægge et link i chatten til en video, som blev lavet af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, i 1999 og hedder "Storm over Asien". Jeg tror, det er en video på 2,5 timer, men hvis du kun ser de første ti minutter, hvor han diskuterer, hvordan kræfterne i Det Store Spil ved hjælp af lejesoldater og terrorisme sætter ind mod visse stater som Rusland, Kina, Iran og andre. Hvis du bare erstatter det sted, hvor han taler om Nordkaukasus, som var den akutte krise på det tidspunkt, med Ukraine, så har du en nøjagtig analyse af, hvorfor dette sker, og hvem der gør det, og hvilke værktøjer der bruges. Så jeg kan kun sige, at hvis man ønsker at få en dybere fornemmelse af historien, er det meget lærerigt at se, at LaRouche havde denne nøjagtige analyse af, hvad der er vor tids strategiske slag allerede for 25 år siden.

De to udviklinger vedrørende Ukraine er naturligvis Macrons trussel om at indsætte 20.000 tropper i Ukraine i håb om, at det så vil involvere hele NATO, eller at franske tropper ikke vil blive angrebet, fordi de er en del af NATO, hvilket er en meget speget situation. Vi har talerne fra VIPS i dag, to eller tre talere, som vil uddybe det, så jeg vil ikke komme nærmere ind på det. Men den anden store udvikling, der fandt sted omkring Ukraine, kan man sige i bredere forstand, er naturligvis terrorangrebet på Crocus City Hall-koncerten nær Moskva. I mellemtiden har den russiske undersøgelseskommission meddelt, at de nu har væsentlige beviser for, at angrebet kom fra Ukraine. De har beviser for, at store pengesummer er blevet brugt i kryptovalutaer, og hvis der er ukrainske kilder, betyder det naturligvis per definition, at amerikansk og britisk efterretning også er involveret.

Putin var meget forsigtig; han sagde, at de vil efterforske meget nøje for at finde ud af, hvem der bestilte angrebet, og at hvem det end er, uanset hvor, vil blive straffet for det. Så det er en meget spændt situation. For hvis det viser sig, at det kan bevises, at USA og Storbritannien var involveret i dette terrorangreb, vil det være et skridt tættere på Tredje Verdenskrig. Jeg tør ikke engang tænke på, hvor tæt på.

Situationen med den franske udstationering, vi har en militærperson fra Frankrig på dette opkald for at indgå i en dialog med VIPS-folkene, fordi jeg tror, at denne udvikling virkelig afhænger af, om vi har krig eller fred på kort sigt. Så jeg tror, det er en meget vigtig del af diskussionen.

Lige et sidste punkt: Scholz, den tyske kansler, holder indtil videre fast i sit afslag på at udstationere Taurus-missilerne [til Ukraine]. Han er under enormt pres fra NATO-kredse, selv fra sin egen koalition og oppositionen. Indtil videre holder han fast, fordi han siger, at han som regeringsleder har ansvaret for spørgsmål om krig og fred. Naturligvis har Tyskland allerede betalt 28 milliarder euro i militærhjælp til Ukraine, og Scholz fortsatte med at sige, at Tyskland vil fortsætte med at gøre det, så længe det er nødvendigt. Der er generel enighed om, at det ikke kan være ret længe, da den militære situation på stedet er praktisk talt uholdbar. Vigtige militærpersoner har eftertrykkeligt og gentagne gange udtalt, at der ikke er nogen Wunderwaffen; uanset hvilke våben du indsætter, vil det ikke være en game-changer. Vi er tydeligvis på randen af en fuldstændig ødelæggelse.

Den anden store krise er naturligvis omkring Gaza, hvor det ufattelige horrorshow, der overstiger og overgår alle forestillingsevner, finder sted hver dag, hver time, hvert minut. Omkring 2 millioner mennesker eller flere er bogstaveligt talt ved at dø for øjnene af verden. Heldigvis er der nogle regeringer, der har taget ansvar. Først og fremmest greb Sydafrikas regering ind over for Den Internationale Domstol og krævede øjeblikkelig handling. I går beordrede Den

Internationale Domstol Israel til øjeblikkeligt at levere alt, hvad der er brug for – mad, vand, medicin, elektricitet, husly, tøj, simpelthen alt. For folk i området har absolut ingenting. Og Israel er blevet beordret til at åbne flere overgange, så mere hjælp kan komme ind. Jeg har ikke et godt overblik på nuværende tidspunkt over, om Israel efterlever det eller ej. Men det er også ekstremt vigtigt, at den irske regering slutter sig til den sydafrikanske regering i deres appel til Den Internationale Domstol. Det er ekstremt vigtigt, for det, der er på spil her, er menneskelighed for os alle. Det er ikke kun ét land, det er os alle sammen, der virkelig er nødt til at handle.

Situationen på jorden er helt forfærdelig, og derfor synes jeg, det er ekstremt vigtigt, at USA på mødet i FN's Sikkerhedsråd den 25. marts for første gang ikke nedlagde veto, men blot undlod at stemme. Derfor ville der teoretisk set nu være en forpligtelse til at gennemføre beslutningerne i FN's Sikkerhedsråd. Der er også 140 trosledere fra hele verden, som appellerer til præsident Biden om, at USA og andre magter øjeblikkeligt skal stoppe med at sende våben til Israel, og at alle lande skal overholde FN's konvention om folkedrab.

Jeg synes også, det er meget vigtigt, at en embedsmand i udenrigsministeriet, Annelle Sheline, har trukket sig fra sin stilling med det argument, at 2 millioner menneskers sult i Gaza, forårsaget af den amerikanske regerings diplomatiske og militære støtte, er grunden til, at hun trækker sig tilbage. Derefter citerede hun Aaron Bushnells selvaftbrænding som endnu en grund til sin handling. Så dette er meget vigtigt, fordi mainstreammedierne er så utroligt fortiende op til i dag, at sådanne modige handlinger er absolut vigtige.

I mellemtiden er vi i fuld gang – når jeg siger "vi", mener jeg Schiller Instituttet – med at organisere den kommende Oasis Plan-konference den 13. april. Det er ideen om at organisere kræfter – politikere, diplomater, men også

eksperter i vand, energi, landbrug, infrastruktur – for at diskutere gennemførelsen af Oasis-planen for fred gennem udvikling i Mellemøsten. Jeg vil gerne opfordre jer alle til, at vi i løbet af diskussionen i dag, når vi vender tilbage til Oase-planen, går ud af dette møde med jer alle sammen for at maksimere fremmødet og deltagelsen i denne konference den 13. april, fordi vi ønsker at gøre det til et stort brag, et stort Paukenschlag [trommeslag], noget, der ikke kan afvises, for at flytte og implementere og få flere mennesker til at støtte dette. Så denne konkrete plan for øjeblikkelig våbenhvile, toastatsløsning, økonomisk udvikling for hele Sydvestasien, kan blive lagt på bordet med det samme, og at I alle hjælper med at organisere det.

Som en del af denne mobilisering ønsker vi at adressere det faktum, at den palæstinensiske leder Marwan Barghouti, som efter mange menneskers mening i regionen og andre steder, er den eneste figur, der kunne forene alle palæstinenserne. Han har siddet i et israelsk fængsel i 20 år, og ifølge en nylig rapport i Washington Post fra hans søn Arab Barghouti, som fik en rapport fra sin advokat, blev han tortureret og forslået i fængslet og sat i isolationsfængsel og tortureret i 12 dage. Så at få Marwan Barghouti løsladt, at få ham som en del af den løsning, der forener alle palæstinensere med en fredelig tilgang, også i forhold til Israel, tror jeg er en meget vigtig del af vores mobilisering.

Jeg vil lade det blive ved det og give ordet tilbage til dig. Dette er virkelig en periode, hvor tiden er ved at løbe ud, og vi har et presserende behov for en fuldstændig ændring i paradigmet for den strategiske situation, som skal katapultere hele verden op på et niveau over geopolitik og tage udgangspunkt i den ene menneskehed. For hvis vi ikke tænker på den måde, tror jeg ikke, at vi vil være i stand til at finde en løsning på nogen af de problemer, jeg har nævnt.

Afsluttende bemærkninger

Lad mig lige gentage, hvor presserende situationen er, for selvom der endnu ikke har været nogen officiel reaktion fra Rusland på terrorangrebet på Crocus City Hall den 22. marts, så tror jeg, at det faktum, at de nu siger, at der er beviser for, at USA og Storbritannien støttede Ukraine, selvom Putin har været ekstremt tålmodig, gør, at man virkelig kan sige, at jeg ikke vil udelukke, at der snart kommer en asymmetrisk handling. Ikke en gengældelse, men noget, for det er ikke rigtig til at forestille sig, at man kan lave sådan et terrorangreb med 140 døde og 200 sårede og så ikke foretage sig noget. Så jeg vil virkelig antage, at vi vil se en optrapning, og det er grunden til, at jeg gerne vil sige, at vi i Europa har påskemarcherne, som er en gammel tradition. De af jer, der er i nærheden, tror jeg, at der i morgen, søndag og mandag er mange påskemarcher i byer i Tyskland og andre steder. Så gå ud: Vi har en [folder, du kan downloade fra vores hjemmeside. Jeg synes, det er ekstremt vigtigt, at vi bliver ved med at mobilisere flere mennesker og gøre dem opmærksomme på denne fare. I den sidste IPC-diskussion diskuterede vi, at i USA, hvor man ikke har disse påskemarcher, er der kirkearrangementer. Tag hen til disse kirker og uddel folderen til prædikerne. Jeg tror ikke, at man normalt ønsker at forstyrre folks religiøse følelser, men på den anden side er det et øjeblik, hvor folk skal advares. Så tag denne folder fra vores hjemmeside, gå til prædikenerne, og prøv at skabe så meget opmærksomhed, som du overhovedet kan.

Som svar til Christine fra Frankrig, der udtrykte rædsel over de grusomheder og den umenneskelighed, der foregår, mener jeg, at det er en stor fare. Når man har store katastrofer som i det 14. århundrede, hvor den sorte død dræbte en tredjedel af alle mennesker fra Indien til Irland, så fortsatte det i lang tid. Folk blev mere og mere skøre. Kriser bringer ikke nødvendigvis det gode frem i folk, for folk har en vis grænse for, hvad de kan klare af grusomheder, og så bliver de værre. Så jeg tror, det er en mentalitet, vi er nødt til at være bevidste om. Og også at den øjeblikkelige krigsfare er

umiddelbar, men der er også en fare på kort og mellemlangt sigt i forhold til det, de taler om; militariseringen af de europæiske økonomier. Der er et enormt drive for at skabe en europæisk hær, for endda at have atomvåben i Tyskland og alle mulige skøre ideer. Men det er i virkeligheden Hjalmar Schacht, det er præcis, hvad nazisterne gjorde op til Anden Verdenskrig. Tilfældigvis har formanden for det økonomiske institut IFO, Herr Fuest, lige holdt en tale og sagt, at man ikke kan have kanoner og smør. Man er nødt til at beslutte sig, enten har man smør eller kanoner. Så der vil være en stigende tendens til at skære ned på sociale programmer, skære ned på folks levestandard og bruge det hele på militære udgifter. Jeg tror også, det er noget, vi absolut må imødegå og mobilisere folk imod, for de gyldne 1% får fyldt deres lommer mere og mere, men den voksende tendens i Europa og USA er, at mange mennesker bliver fattige. Jeg tror også, vi er nødt til at organisere dem.

Disse strømninger har en tendens til at gøre noget dårligt ved menneskeheden, og det er, at vi virkelig er i fare for at miste vores menneskelighed. At acceptere folkedrab har en indvirkning på vores egen sjæl. Jeg tror derfor, at vi, især i disse påskedage, skal være ekstremt forsigtige og bevidste om ikke at miste idealet om menneskelighed, at alle mennesker har ret til at udvikle sig til at blive smukke sjæle.

Det bringer mig til mit sidste punkt, og det er, at jeg absolut vil appellere til jer alle om at tage programmet, videoen og det skriftlige program til Oase Plan konferencen den 13. april. Vi vil udsende et program med talerne i løbet af de næste par dage. Organiser sammen med os alt, hvad I overhovedet kan – kirker, borgmestre, byråd, delstatslovgivere, kongresmedlemmer, parlamentarikere, civile grupper. Gør dem alle til et kor for Oase-planen, for i betragtning af situationen på jorden, tror jeg ikke, at Oase-planen vil blive vedtaget uden mobilisering af alle disse kræfter. Men hvis vi har et kor af folk fra Mellemøsten, fra

alle lande, fra ambassadører, tidligere ambassadører, forskere, folk fra Europa, fra USA, Asien, Afrika, Latinamerika, som alle kræver, at der skal være fred gennem udvikling i Sydvestasien, så tror jeg, vi kan vende situationen.

Endelig udgør dette kun Mellemøsten af det, vi skal opnå, og det er et nyt paradigme, hvor vi overvinder geopolitik. Jeg ved, at der i USA er en tendens til at sige "America First!". Det lyder måske godt for nogle mennesker, men i en verden som denne, hvis man siger "mit land først, jeg er det enestående folk, og de andre er ikke," så er det alt sammen et levn fra geopolitik. Det var det frø, der førte til to verdenskrige i det forrige århundrede. Hvis vi ikke overvinder geopolitikken, vil vi dømme os selv til at få en tredje og sidste verdenskrig. Se derfor venligst på de ti principper, som jeg har foreslået for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Den idé gør fremskridt; vi finder flere og flere interessante mennesker, som forstår, at vi som menneskehed er nødt til at foretage et intellektuelt og følelsesmæssigt spring over nationale interesser ved at bringe de nationale interesser i overensstemmelse med den samlede menneskeheds interesser. Vi er nødt til at afholde en konference engang i fremtiden, hvor vi samler vigtige kræfter for at tilbyde det som et alternativ til den nuværende krigsførelse.

Så bliv venligst hos os. Undersøg alle disse ting. Se videoen "Storm over Asien" af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, fra for 25 år siden, og studer forslaget om den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Se på Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig. Men brug disse dage i påsken til at komme dybere ind i alle disse spørgsmål, for vi har brug for forkæmpere, der er på det øverste niveau af, hvad menneskeheden kan mobilisere i dette øjeblik med alvorlig krise. Mange tak skal I have.

Over 140 globale trosledere opfordrer til permanent våbenhvile og stop for våbensalg til Israel

Ikke korrekturlæst

28. marts 2024 (EIRNS) – I en opfordring til handling før påske, som blev udsendt i går, opfordrer mere end 140 trosledere fra hele verden “til en permanent våbenhvile i Gaza, til at USA og andre verdensmagter stopper yderligere våbensalg til Israel og gør det klart, at Israel, USA og alle lande skal overholde [konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab.” Underskriverne inkluderer “en amerikansk katolsk biskop, en katolsk kardinal, den præsiderende biskop for den evangelisk-lutherske kirke i Amerika, den præsiderende biskop og primas for den episkopale kirke, en anglikansk dekan og mange andre bemærkelsesværdige personer fra en bred vifte af kirker, herunder katolske, lutherske, mennonitiske, kvækere og evangeliske ledere.”

Brevet, der er dateret den 26. marts, spidder “verdensledernes” reaktion på det palæstinensiske folks råb og kritiserer deres “tomme retorik og politiske salver” i håndteringen af den “humanitære krise”, da de faktisk “ignorerer de direkte årsager til katastrofen” – de daglige israelske “bombardementer og landinvasioner, lukningen af basale livsopretholdende tjenester til to millioner mennesker ... der lider under konsekvenserne af deres egne forbrydelser.” Underskriverne modstiller “desperate” børn, der “dør af sult og dehydrering”, med “Hamas’ forfærdelige handlinger” den 7.

oktober, for at argumentere for, at sidstnævnte "på ingen måde kan retfærdiggøre de massive dødsfald."

Underskriverne udtaler sig kritisk: "USA, Storbritannien, Israel og andre lande må leve op til deres ansvar som underskrivere af konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab. USA's og andre landes yderligere militarisering af konflikten skaber ikke større sikkerhed for nogen, men forlænger i stedet lidelserne og forårsager mere død og ødelæggelse. Vi opfordrer USA, Storbritannien, Tyskland, Australien og Frankrig til at slutte sig til Holland, Belgien, Spanien, Italien og Japan for at stoppe yderligere militær støtte og våben til Israel og ikke være medskyldige i den igangværende militære kampagne ..." [fremhævelser overalt er i originalen].

Som et ekko af Helga Zepp-LaRouches mange måneders bøn skriver underskriverne: "Den globale kirke – og verden – kan ikke forholde sig tavs, mens folk fortsætter med at dø i Gaza af militære angreb, mangel på tilstrækkelig lægehjælp, sult og sygdom." De konkluderer: "Vi siger: 'Nok grusomheder i Gaza; nok vold, død og ødelæggelse! Må kærligheden triumfere over hadet.'"

Følgebrevet fra Churches for Middle East Peace, som formidler deres opfordring til præsident Biden, udtrykker deres forfærdelse over Biden-regeringens og Kongressens beslutning om at fratage UNRWA midlerne og beder om en omgørelse af denne beslutning. De bønfaller også Biden om "at have det moralske mod til at bringe USA's medvirken i den igangværende vold til ophør" og gøre alt, hvad der står i hans magt, for at "forhindre det potentielle folkemord på det palæstinensiske folk."

Et lignende brev fra den hellige uge blev bragt som en kronik i Star Tribune i Minneapolis/St. Paul den 25. marts. Toogtyve trosledere i Minnesotas Twin-Cities-område opfordrer læserne til at "omvende sig" i denne sidste uge af fasten, hvilket de

forklarer betyder "at vende om". Efter at have udtrykt bekymring over den voksende indflydelse fra "kristen zionisme" med dens "10 millioner tilhængere", konkluderer deres brev: "Vi forpligter os til at vende os væk fra selvtilfredshed og til at vende os mod sandheden." De skriver: "Det, vi kristne gør i dette øjeblik, betyder enormt meget," da de opfordrer deres amerikanske senatorer Amy Klobuchar og Tina Smith samt deres kongresdelegation til "offentligt at støtte en øjeblikkelig og permanent våbenhvile og genoptagelse" af hjælpen til Gaza.

Foto CC/ rawpixel.com

Den Internationale Domstol beordrer Israel til at samarbejde med FN om at redde Gazas befolkning

Ikke korrekturlæst

28. marts 2024 (EIRNS) – Den Internationale Domstol afgjorde i dag Sydafrikas anmodning af 6. marts om at pålægge Israel "yderligere midlertidige foranstaltninger" i lyset af de overvældende beviser på sult og hungersnød. Efter ICJ's oprindelige seks midlertidige kendelser den 26. januar i henhold til folkedrabskonventionen, blev Israels tilladelse til at køre nødhjælpslastbiler ind i Gaza faktisk reduceret. Sydafrika henvendte sig igen til ICJ for at adressere den hastigt nedbrydende situation. I dag citerede ICJ fra de forskellige FN-rapporter siden 26. januar om den forværrede situation i Gaza og beordrede derefter, at:

“I overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til folkedrabskonventionen, og i lyset af de forværrede livsvilkår for palæstinenserne i Gaza, især spredningen af hungersnød og sult, skal Israel: (a) træffe alle nødvendige og effektive foranstaltninger for at sikre, uden forsinkelse, i fuldt samarbejde med De Forenede Nationer, uhindret levering i stor skala af alle berørte af presserende nødvendige basale tjenester og humanitær bistand, herunder mad, vand, elektricitet, brændstof, husly, tøj, hygiejne og sanitetskrav, samt medicinske forsyninger og lægehjælp til palæstinensere i hele Gaza, herunder ved at øge kapaciteten og antallet af grænseovergange på land og holde dem åbne så længe som nødvendigt...”

Denne nye midlertidige ordre blev vedtaget enstemmigt. Men endnu en gang har Israel 30 dage til at rapportere om, hvad de har gjort i forhold til dagens handling. Spørgsmålet ligger i hænderne på Israels hovedleverandør af våben og støtte, USA. Vil international lov forgå sammen med ofrene i Gaza?

Foto: CC Naaman Omar \ apaimages

Gethsemane og Gaza

Ikke korrekturlæst

27. marts 2024 (EIRNS) – “Det unævnelige bliver jævnlige sagt i Gaza. Fra teenagepiger, der håber, at de bliver dræbt; til at få at vide, at et barn er den sidste overlevende fra hele dets familie. Sådanne rædsler er ikke længere unikke her... Midt i det hele fortsætter så mange modige, generøse og utrættelige palæstinensere med at støtte hinanden, og FN’s søsterorganisationer og UNICEF fortsætter.

“Som vi hørte i går: våbenhvilen (i FN’s Sikkerhedsråd) skal være reel, ikke symbolsk. Gidslerne skal hjem. Befolkningen i Gaza skal have lov til at leve... I de tre måneder, der er gået mellem mine besøg, er alle de forfærdelige tal steget dramatisk. Gaza har slået alle menneskeheds rekorder over de mørkeste kapitler. Menneskeheden må nu hurtigst muligt skrive et andet kapitel.” Dette var det delvise vidnesbyrd fra James Elders, talsmand for UNICEF, på en pressekonference den 26. marts i Rafah, stedet for det næste forestående massedrab på kvinder og børn i Palæstina (der er 600.000 børn i Rafah).

Er vores menneskelighed blot en abstrakt størrelse? Har vi en udødelig menneskelig identitet hævet over vores forskellige etniske og kulturelle forskelle? Er vi én menneskelig art eller ej? Hvis vi ikke er det, så har USA’s repræsentanter i FN, udenrigsministeriet, kongressen og Pentagon ret – FN’s resolution 2728 fra i mandags, som kræver våbenhvile, øjeblikkelig frigivelse af gidsler og fuld humanitær adgang til Gaza, “er ikke bindende.”

FN’s generalsekretær António Guterres skrev på X, at “Sikkerhedsrådet har netop godkendt en længe ventet resolution om Gaza, der kræver en øjeblikkelig våbenhvile og øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle gidsler. Denne resolution skal gennemføres. Det ville være utilgiveligt at fejle.” Men det var ikke det synspunkt, USA gav udtryk for. FN’s Sikkerhedsråd stemte 14-0 med én, der undlod at stemme – USA.

På en pressekonference den følgende dag blev John Kirby, kommunikationsrådgiver i Det Hvide Hus, spurgt om dette:

Spørgsmål: “Med hensyn til det ikke-bindende sagde FN’s generalsekretær efter afstemningen: ‘Denne resolution skal implementeres’. Du siger, at den ikke er bindende. Så hvem har ret her? Og hvis den ikke er bindende, hvis den, som du siger, ikke ændrer noget, hvorfor har administrationen så blokeret for så mange lignende resolutioner tidligere?”

Kirby: "Fordi de ikke fordømte Hamas. Det har jeg sagt flere gange...."

Spørgsmål: "Den her fordømmer heller ikke Hamas...."

Kirby: "Fordi de fordømmer Hamas, og fordi de også lige har opfordret til en våbenhvile uden forbindelse til gidslerne. Grunden til, at vi ikke kan støtte den, men ikke nedlagde veto, er, at den forbinder gidsler og en våbenhvile, hvilket er i overensstemmelse med vores politik."

Spørgsmål: "Og med hensyn til det bindende, er det bindende, ikke-bindende?"

Kirby: "Det er en ikke-bindende resolution."

Der var engang, hvor Amerika var bedre end dette. Pastor Dr. Martin Luther King mente, at "alle mennesker er fanget i et uløseligt netværk af gensidighed, bundet i en enkelt skæbne". Han omsatte den idé til direkte handling på vegne af afroamerikanere, men alle mennesker, ikke-voldelig handling, hvorigennem tilsyneladende magtesløse, rettighedsløse, besiddelsesløse, "foragtede og afviste" borgere blev forenet i en stor sag – at genoplive deres egen menneskelighed.

I dette øjeblik vil det ikke kun kræve lederskab, men "discipelskab" at gøre anerkendelsen af palæstinenserne menneskelighed "bindende" for den malthusianske regelbaserede uorden i Anglosfæren. At blive en elev af Oasis-planen, den omfattende plan for Sydvestasien udtænkt af Lyndon LaRouche og forfinet af hans medarbejdere gennem 50 år, betyder at lære, hvordan man gennemfører den med det samme. Man vil aldrig opnå en "politisk" eller "militær" løsning på "Mellemøstproblemet" uden samtidig at sætte "skovlene i jorden" for at bygge dette verdensomvæltende projekt. Som Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, sagde i sin ugentlige strategiske dialog i dag:

"Afstemningen i FN's Sikkerhedsråd er obligatorisk, men det er

så spørgsmålet, om Israel vil betragte det som obligatorisk at efterkomme. Og hvis ikke, er spørgsmålet, hvilke andre foranstaltninger der skal træffes? Under alle omstændigheder kan vi kun foreslå at ændre hele perspektivet: Det er derfor, Oasis Plan-konferencen skal være en virkelig stærk intervention, og jeg tror, at det, du kan gøre, er at hjælpe os med at opbygge konferencen. Få så mange enkeltpersoner, men også organisationer, fra regionen, fra Sydvestasien, men også fra USA og fra Europa og andre dele af verden til at bidrage med deres indflydelse. Fordi dette er så enormt, kunne USA naturligvis have stoppet det helt fra begyndelsen; nu er de under pres for at gøre noget. Men det store spørgsmål er, om de vil? Og jeg tror, at det eneste, man kan gøre, er at få – hvis hele verden, som et magtfuldt kor, krævede, at lidelserne for folk i regionen skulle stoppe, og at Oase-planen derfor skulle gennemføres. Forestil dig, at BRIKS-landene alle ville sige det, hvis alle nabolandene ville sige det, Saudi-Arabien, Emiraterne, Irak, Syrien, Tyrkiet, og så ud over det alle landene i Europa, og alle ville kræve det, så kunne det ske! Så det er formålet med denne konference, at vi kan opbygge momentum og vise folk en vision for, hvordan man faktisk kan skabe fred gennem økonomisk udvikling.”

Dagen i dag, som af de kristne kaldes Skærtorsdag af nogle og Maundy Torsdag af andre, kunne også kaldes Gethsemane-dagen. Den nat blev Jesus, “profeten uden ære i sit eget land”, i et pinefuldt beslutningsøjeblik ét med sin mission for menneskeheden. “O min Fader, hvis dette bæger ikke kan gå fra mig, men jeg må drikke af det, så skal din vilje ske fyldest.” At “efterligne Kristus” betyder at tage imod bægeret i vores tid, som Martin Luther King gjorde i sin ensomme modstand mod den uretfærdige krig i Vietnam. I dag er Gaza verdens Gethsemane. I vores sektion for historie og kultur bringer vi økonomen og statsmanden Lyndon LaRouches “In the Garden for Gethsemane”, som han komponerede i fængslet i traditionen fra Thomas Mores ” Kristi sorg”.

Interview: Det palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Danmark, H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian, der støtter Oase-planen, med dansk oversættelse

Den 14. marts 2024 (EIRNS) København (Schiller Instituttet i Danmark) – Schiller Instituttet i Danmark gennemførte i går et timelangt videointerview med Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Danmark, H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian, hvor ambassadøren udtrykte sin smerte over død og ødelæggelse i Gaza og også på Vestbredden, de vestlige politiske lederes manglende støtte til at afslutte krigen, og udtrykte fuld støtte til LaRouches Oase-plan og ideen om fred gennem udvikling. Han blev interviewet af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Se videoen om Oase-planen og skriv under på underskriftsindsamlingen til støtte for Oase-plan-ideen

Tilmeld dig Schiller Instituttets gratis online-konference lørdag den 13. april 2024 kl. 11 EDT; 17 CET: Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien

Videoen, som vil blive cirkuleret bredt internationalt, inkluderer links i videoen og beskrivelsen til LaRouche-organisationens video "The Oasis Plan: LaRouches løsning på Mellemøsten", og et link til tilmelding til den kommende videokonference om Oasis-planen den 13. april.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian har haft en fremtrædende karriere inden for den akademiske og diplomatiske sfære. Hans akademiske ekspertise ligger inden for internationale relationer og konfliktløsning. Han er uddannet i Jerusalem, på American University i Beirut, og har taget en MA i internationale relationer og en Ph.d. i statskundskab på Toledo og Cincinnati universiteter i Ohio i USA. Han var professor og senere vicepræsident på Bethlehem University på Vestbredden i Palæstina. Han underviste i konfliktløsning mellem Israel og Palæstina sammen med den israelske professor Edward Kaufman på University of Maryland i 26 år.

Han var også PLO's førende rådgiver i spørgsmålet om Jerusalems status.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian blev derefter Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Storbritannien i 13 år, Ungarn i et år og nu Danmark i de sidste fire år.

Interviewet dækker især det påtrængende behov for at stoppe det nuværende folkemord i Gaza og volden og undertrykkelsen på Vestbredden; behovet for FN's og international anerkendelse af en uafhængig palæstinensisk stat, og hvad der skal til i Israel for at nå dertil; hans undervisning i israelsk-palæstinensisk konfliktløsning på University of Maryland; og til sidst hans varme ros af Schiller Instituttet.

Artikler af ambassadøren i Palestine-Israel Journal: <https://www.pij.org/author/326>

Mere omfattende CV: <http://passia.org/personalities/351>

Fuld udskrift:

Interview med Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Danmark H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian

Vi skal sejre: Fred, palæstinensisk uafhængighed og Oasis-planen i Sydvestasien

TOM GILLESBERG: Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg er meget taknemmelig for at have denne mulighed for at interviewe Hans Excellence Prof. Dr. Manuel Hassassian, Palæstinas nuværende ambassadør i Danmark gennem de sidste fire år, udnævnt af præsident Mahmoud Abbas.

Du har også en meget fornem karriere bag dig, både på det diplomatiske område og på det akademiske område, så vil du præsentere dig selv for publikum?

AMBASSADØR PROF. DR. MANUEL HASSASSIAN: Mange tak, Tom. Det har været en fornøjelse at se dig for anden gang, og jeg er virkelig overvældet over dit generøse tilbud om at interviewe mig. Som du ved, er jeg tilhænger af jeres institut. Og I har gjort så meget for sagen, for international medmenneskelighed, og dette store skridt med at interviewe en palæstinensisk ambassadør i Danmark.

Jeg er født og opvokset i Jerusalem. Jeg gik på Frères-skolen, som undervises af De La Salle-brødrene, i gymnasiet. Derefter gik jeg i to år på Birzeit University for at få min sociale eksamen; jeg læste liberal arts. Derefter blev jeg optaget på American University of Beirut, som anses for at være et af de mest prestigefyldte universiteter i Mellemøsten. I 1975 fik jeg min bachelor og tog til Ohio, til USA: Jeg tog min kandidatgrad i internationale relationer på University of Toledo, Ohio; derefter fortsatte jeg min uddannelse og tog min ph.d. på University of Cincinnati, Ohio, og jeg fik min ph.d.-grad i 1986. Jeg kom tilbage til Bethlehem University i 1981, hvor jeg forberedte min afhandling. Jeg var instruktør i 1981, fordi jeg ikke havde færdiggjort min ph.d., men jeg blev dekan for de studerende. I 1986 blev jeg assisterende professor, og

jeg forblev dekan for de studerende i ni år. Så blev jeg lektor, og jeg blev dekan for Det Humanistiske Fakultet. Og i 1996 blev jeg administrerende vicepræsident, hvilket er den højeste stilling for en palæstinenser på en katolsk skole. I 1999 blev jeg professor ved University of Bethlehem, og alt mit arbejde blev vurderet af professorer i USA, som gav mig denne fornemme titel. Jeg har undervist [på University of Maryland, USA] sammen med en kollega fra Hebrew University, fra Truman Center, professor Edy Kaufman, i de sidste 26 år. Vi stoppede under COVID.

[Ambassadør Prof. Dr. Hassassian har også været PLO's chefrådgiver i forhandlingerne om Jerusalems status].

Jeg blev udnævnt til ambassadør af præsident Mahmoud Abbas i 2005. Jeg tjente 13 år som palæstinensisk ambassadør i London, og i 2018 flyttede jeg et år og tjente i Ungarn. På grund af en uoverensstemmelse med ungarerne, hvor vi diskutererede flytningen af deres ambassade i Israel fra Tel Aviv til Jerusalem, blev jeg bedt af min præsident om at komme tilbage. Jeg blev et år, og vi havde aldrig nogen repræsentation på mit niveau. Så da jeg blev overført til Danmark for at blive ambassadør et år senere, udnævnte de en palæstinensisk ambassadør til at udfylde tomrummet.

(En mere komplet biografi, inklusive andre akademiske stillinger og priser, kan læses her).

Ambassadør Hassassian: Jeg sætter virkelig pris på den danske offentlighed: De støtter det palæstinensiske problem i høj grad, fordi de er forkæmpere for menneskerettigheder, og det var de også under Holocaust, hvor de hjalp alle de diasporajøder, der var blevet slagtet af nazisterne og fascisterne. Så Danmark har en lang tradition for at være en forkæmper for menneskerettigheder, og vi er ikke overraskede over at se de samme mennesker med den samme udholdenhed i at støtte palæstinenserne, i det mindste på det offentlige plan, hvor de ønsker at se et ophør af denne konflikt og åbning af grænserne

for humanitær bistand. Desværre er regeringen ikke på niveau med den offentlige mening.

Tom Gillesberg: Det er ligesom under den danske besættelse: Det var ikke regeringen, der hjalp jøderne med at komme til Sverige.

Ambassadør Hassassian: Det var folket.

Gillesberg: Det er folket.

Amb. Hassassian: Absolut.

Gillesberg: Og jeg synes, det er en vigtig pointe.

Ambassadør Hassassian: Så det er derfor, jeg forsøger at drage en sammenligning, som efter min ydmyge mening og viden om Danmarks historie – jeg kom her og vidste en lille smule om Danmark, men nu kan jeg fortælle dig, at jeg kender kulturen, folket, måden de tænker på, måden de fremmer deres politik på, og jeg kan se, at der er en kile mellem den offentlige mening, ikke kun i spørgsmålet om Palæstina, men også i spørgsmål om lokalpolitik. Denne regering er konservativ, og uanset at den har visse undskyldende holdninger, når det kommer til Palæstina, så hjælper den stadig palæstinenserne med tilskud, med udvikling af infrastruktur, med støtte til UNRWA. Men på det politiske plan går de ind for en to-statsløsning, men de viser ikke deres politiske mod til at lægge pres på amerikanerne eller israelerne for at stoppe dette blodbad, dette angreb, denne nedslagtning af civile i Gaza, på Vestbredden og i Østjerusalem.

Så vi forholder os lidt, med forsigtig optimisme, jeg forholder mig som ambassadør til regeringen, jeg kan ikke sige, at de har været tilbageholdende med at modtage mig som dekan for Rådet af arabiske Ambassadører, for slet ikke at tale om, at jeg også leder spørgsmål vedrørende Mellemøsten, Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC). Vi har mødtes flere gange med udenrigsministeren, med

viceudenrigsministeren, med direktøren for MENA [Mellemøsten, Nordafrika], og vi har haft regelmæssige diskussioner om opdateringer af, hvad der sker i Palæstina, Mellemøsten, Det Røde Hav, afbrændingen af Koranen, den slags. Så jeg kan sige, at der er en vis form for kontakt mellem vores ambassade, Rådet af arabiske Ambassadører og den danske regering. Men vi oplever ikke øjeblikkelig handling.

Vi ser ikke, i de bilaterale relationer, en stærk støtte til palæstinenserne og et stop for dette blodbad! I dag dør vores folk af sult og hungersnød, mangel på medicin og mad. Seksogtredive hospitaler er blevet ødelagt. Vi har kun seks i drift nu. Det er en skam, at 12.000 børn er blevet martyrer, for slet ikke at tale om mere end 7-8.000 kvinder og ældre. Og det er svimlende tal! Selv under Anden Verdenskrig var vi ikke vidne til et så enormt antal ofre.

Dette systematiske angreb på vores folk er ikke kun – og tillad mig at sige, at det ikke er mod Hamas. Det er indlysende, at det er mod det palæstinensiske folk. De vil fordrive os i havet, i ørkenen, og når de er færdige med Gaza, vil de begynde, og de er allerede begyndt, på Vestbredden, for slet ikke at tale om, at de lægger økonomiske hindringer i vejen, alle mulige forhindringer, selv under Ramadanen, for at vores troende kan gå hen og bede i Al Aqsa-moskeen.

Man kan se, at der er en systematisk politik for apartheid, etnisk udrensning og nedbrydning af en nation.

Alle disse tre ting praktiseres af en sådan regering, som er en meget, meget, meget ekstrem, fascistisk regering. Jeg vil sige det – undskyld, jeg er nødt til at sige – fascistisk regering, fordi den måde, den har håndteret denne konflikt på, har været hensynsløs i sin politik. Den har aldrig udvist nogen form for tolerance, men den absolutte idé bag dette er genbesættelsen, igen officielt, af Vestbredden og Gaza. Og det er her, vi er nødt til at have det internationale samfund – med alle de FN-resolutioner, der har været til fordel for

Palæstina; desværre har amerikanerne nedlagt veto mod dem, og det er derfor, amerikanerne i 30 år ikke har formået at mægle i fredsprocessen, fordi de støttede den øverste del over den nederste.

Og nu leder vi efter en kollektiv mægling, dvs. at vi starter med FN – måske kunne Danmark spille en meget vigtig rolle, for slet ikke at tale om Europa. Og vi afviser ikke USA, men de kan ikke være den eneste mægler i denne konflikt, for de har udvist modvilje mod at finde en troværdig løsning under denne konflikt. Alt, hvad amerikanerne har gjort i de sidste 30 år, er krisestyring.

Gillesberg: Nu er vi helt klart nået til et punkt, og jeg tror, at historien er, at den 7. oktober indtraf, og så startede det hele. Men hvis man ser på den proces, der var i gang på Vestbredden før den 7. oktober, var det tydeligt, at den politik, som vi nu ser blive ført, og som dybest set går ud på at annektere både Vestbredden og Gaza, så de bliver en permanent del af Israel, allerede var i gang! Det er ikke sådan, at angrebene begyndte efter den 7. oktober?

Ambassadør Hassassian: Faktisk har du ramt plet med denne kommentar. For desværre troede det internationale samfund – Europa, USA og så videre – at denne konflikt startede den 7. oktober med Hamas' angreb på uskyldige civile. Men ingen har tænkt på den grundlæggende årsag til dette problem, som startede for 75 år siden. For slet ikke at tale om i 1948, hvor vores folk blev fordrevet, og denne zionistiske enhed blev etableret og skabt med støtte fra Storbritannien og det internationale samfund, med fordrivelsen af det palæstinensiske folk og oprettelsen af noget, der kaldes staten Israel. Og folk er ikke klar over, at vi har levet under besættelse i så mange år, og Gaza har været kvalt i de sidste 16 år med den økonomiske blokade og med manglen på enhver form for basale ydelser. Og selvfølgelig, hvis man putter nogen i en trykkoger, må den eksplodere. Og eksplosionen den 7. oktober for Gazaborgerne, fra Hamas og

Islamisk Jihad og de andre, var blot en reaktion på denne blokade, på denne kvælning af 2,2 millioner mennesker, der bor i det tættest befolkede område i verden.

Og folk begyndte at se på Hamas og andre som terrorister, men de glemte, at Israel har udøvet statsterrorisme! Dette er ikke det første angreb på Gaza: Det er den fjerde krig mod befolkningen i Gaza! Og der har været løbende angreb på Vestbredden med opførelsen af bosættelser, hvor bosætterne har taget loven i egen hånd og forsøgt at rykke palæstinenserne op med rode, forsøgt at rykke appelsintræerne og oliventræerne op med rode og forsøgt at skabe kaos blandt palæstinenserne ved at skyde, dræbe, plyndre, rykke op med rode og hvad ved jeg.

Så spørgsmålet bør ikke være en adskillelse af Gaza fra Vestbredden, for slet ikke at tale om Østjerusalem, med alle bosættelserne, med de omsiggribende bosættelser, der har fundet sted af en regering, der kaldes en bosætterregering: Denne beslaglæggelse af land skabte også en vis form for kaos og forvirring, for slet ikke at tale om en streng politik over for de mennesker, der bor i Østjerusalem. Og i dag, under Ramadanen, har vi også set chikane, vi har set blokader af folk fra Vestbredden, der kommer og beder under den hellige måned, Ramadanen. Med andre ord skaber Israel flere spændinger, det skaber flere absolutte politikker, der vil gøre det meget ubehageligt for de mennesker, der bor i Jerusalem, for slet ikke at tale om dets vedvarende bombardementer, drab på Vestbredden og i Gaza, der fortsætter uden at blive stoppet af det internationale samfund.

Gillesberg: En ting er også, hvad der har foregået i lang tid, hvad man kan kalde Palæstinas "stille død". Men det, vi har set efter den 7. oktober, er, tror jeg, noget, der er uden fortilfælde siden Holocaust. Måske har der været andre holocausts i gang, men de var i baggrunden. Her har vi siden den 7. oktober haft et fuldt tv-transmitteret folkemord i Gaza med hele verden som tilskuer, og selv Den Internationale Domstol kom ud og sagde, ja, det er meget sandsynligt, at der

er et folkemord i gang. Vi vil undersøge det, og i mellemtiden kræver vi af Israel, vi kræver af IDF, de israelske forsvarsstyrker, at de gør alt for at sikre, at der ikke foregår et folkemord. Ikke kun fordi folk blev dræbt, men fordi der tydeligvis var en hensigt om at dræbe, i udtalelserne fra regeringen, fra militærpersoner og så videre.

Men det er stadig i gang.

Nu har den israelske regering sagt, at hvis vi når til Ramadanen, og vi ikke har en aftale med Hamas og de andre grupper om at frigive alle gidslerne, så vil vi begynde et angreb på Rafah; så kommer den næste fase af det, der er en udjævning af Gaza.

Og nu er vi i Ramadanen, så hvad tror du, der kommer til at ske?

Amb. Hassassian: Faktisk vil jeg gerne kommentere på Den Internationale Domstols beslutning, som blev betragtet som et rådgivende synspunkt, men som blev totalt blokeret af det amerikanske veto. Så Israel er ligeglad med FN og resolutionerne. De har aldrig overholdt dem, fordi amerikanerne altid står bag dem politisk ved at nedlægge veto, for slet ikke at tale om militært og finansielt, og de er medskyldige i folkemordet ved også at sende visse marinesoldater til at kæmpe i Gaza. Så det er ikke noget, vi ikke ved. ved...

Gillesberg: Og alle de bomber, der falder over Gaza –

Ambassadør Hassassian: – er alle amerikansk producerede.

Og det er derfor, jeg ville komme med denne korte kommentar, at Den Internationale Domstol er en rådgivende udtalelse. Den er ikke bindende, og det overser Israel simpelthen, og de er ligeglade.

Når det er sagt, så se på Gaza i dag: Vi har mere end 31.000

martyrer. Og jeg sagde, hvor mange børn, kvinder og ældre.

Halvfjerds procent af infrastrukturen og bygningerne er totalt ødelagte. Gaza er næsten jævnet med jorden. 2,2 millioner mennesker ved ikke, hvor de skal tage hen; de er fordrevet fra deres hjem, 1,9 millioner.

De var engang i nord, tog til syd, tilbage til nord. Og nu, med de trusler, der kommer fra Israel om at invadere Rafah, er det igen noget, der viser Israels intentioner, at Israel er interesseret i at besætte Gaza og jævne Gaza med jorden og slippe af med de 2 millioner palæstinensere i Gaza, så det er en krig mod palæstinenserne, ikke en krig mod Hamas. For hvis krigen var mod Hamas, fortæl mig så, hvad israelerne har opnået indtil videre? De er ikke sluppet af med Hamas, og de vil aldrig slippe af med Hamas. Det siger jeg som medlem af PLO.

Gillesberg: Men det er en ideologi – man kan ikke dræbe en ideologi.

Amb. Hassassian: Det er en ideologi – absolut! Absolut! Du har lige ramt hovedet på sømmet.

For det andet lykkedes det dem ikke at udvise palæstinenserne i Gaza, fordi palæstinenserne i Gaza er modstandsdygtige og fast besluttet på at blive på deres jord. De ønsker ikke at genopleve Nakba i 1948. Det er nummer to.

Nummer tre er, at de udtømmer alle deres ressourcer uden noget slutresultat. Derfor har de mistet verdensopinionen, selvom regeringerne stadig støtter dem. Og de har nu en skamplet på denne regering i Israel, som er en bosætterregering, en apartheidregering, som ikke ønsker fred med palæstinenserne, men vil dræbe dem og smide dem ud af landet.

Alt dette har haft negative konsekvenser for Israel. Så hvad er det for et antal ofre, Israel ønsker, for at sige, at vores mission er fuldført? Det er ligesom ikke defineret!

Under dække af sikkerhed har Israel retfærdiggjort alle sine grusomme forbrydelser i løbet af de sidste 75 års besættelse. Israel er nu kendt, ikke som et demokrati, men som en slyngelstat med den herskesyge ideologi om jødernes overherredømme over de kristne og muslimerne i verden, ikke kun i Palæstina. Og deres konsekvente, systematiske politik med at konfiskere jord i Jerusalem, overtage religiøse steder, spytte på præster og sheiker, alt dette er en afspejling af, hvor hadefulde disse bosættere er over for ikke-jødiske eller ikke-israelske borgere som jeg selv.

Og se, 22% af befolkningen i Israel er palæstinensere, som har israelsk statsborgerskab. De bliver diskrimineret. Og de bliver gjort opmærksomme på, at de ikke er engagerede israelske borgere. Selvom vi er repræsenteret i Knesset, i parlamentet. Men der er ingen respekt, og de bliver behandlet som tredjeklasses borgere i det, som de hævder er den demokratiske stat Israel.

Fra dette perspektiv konkluderer vi, at denne regering aldrig vil få fred med palæstinenserne! Og denne regering bør ikke støttes af det internationale samfund. Den har vist besættelsens grimme ansigt, og den har vist, at den ikke er for en to-statsløsning! De går ind for én stat, en apartheidstat, der har alle de etniske minoriteter, araberne, og hvad de ellers hedder, under deres kontrol, under det israelske flag.

Og det er, som du kan se, umuligt med det palæstinensiske folks urokkelige kamp for deres umistelige rettigheder og deres ret til selvbestemmelse og til at have deres egen uafhængige stat. Det internationale samfund har accepteret, at der i løbet af Oslo-processen – 30 år – ikke er blevet gjort noget for at rette op på situationen og afslutte besættelsen.

Jeg siger jer, at vold, usikkerhed og ustabilitet i Mellemøsten vil slutte med oprettelsen af en uafhængig, demokratisk palæstinensisk stat med grænserne fra 1967. Vi,

PL0, gav allerede i 1988 staten Israel anerkendelse af 78% af det historiske Palæstina på et gyldent fad. Hvad kan vi ellers gøre for at indfri vores løfter til det internationale samfund?

Gillesberg: Du nævnte Oslo-fredsprocessen, og Schiller Instituttet på det tidspunkt, og lederen af vores organisation på det tidspunkt, Lyndon LaRouche, var en meget fremtrædende stemme, der støttede denne proces, men også udtalte, at den ikke ville blive en succes, medmindre der var en økonomisk udviklingspolitik, der drev den. Det vil sige, at både for at den palæstinensiske stat kan fungere, men også for at Israel kan fungere, og for at de kan leve i fred og harmoni, er der nødt til at være et samarbejde om et større mål, en oase-plan for hele regionen, som vil gavne alle.

Så i stedet for at se din nabo som din fjende, vil du se din nabo som en samarbejdspartner i denne udviklingsproces. Og i lyset af dette forfærdelige angreb, der har fundet sted i Gaza, har vi fra Schiller Instituttet udgivet en ny video om denne idé, kaldet " Oase-planen: LaRouches løsning på Mellemøsten", der beskriver den afdøde amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouches forslag – udviklet siden 1975 – om fred gennem udvikling mellem Israel og et uafhængigt Palæstina, ved at udvikle vandressourcer, herunder afsaltningsanlæg, drevet af atomkraft, langs to nye kanaler mellem Det Døde Hav og Det Røde Hav; og Det Døde Hav og Middelhavet; transport og anden infrastruktur, for at skabe en fremtidsvision, hvor israelere og palæstinensere ville udvikle regionen økonomisk, som en måde at bane vejen for fred på.

Vi vender måske tilbage til, hvordan en løsning kunne se ud med hensyn til stater, men inden da, hvad synes du om den foreslåede Oase-plan og om at have en større vision for at gøre det umulige muligt i regionen?

Ambassadør Hassassian: Jeg vil gøre det meget kort med hensyn til den kommentar, som du er kommet med. Jeg har set jeres

video, og jeg var meget imponeret over jeres vision for fremtiden. Økonomisk udvikling bør altid være forbundet med politisk stabilitet, og hvis vi ikke er uafhængige som palæstinensere, skal vi forfølge økonomisk udvikling i partnerskab med Israel og Jordan, det jeg kalder "Benelux-modellen for økonomisk udvikling", hvor I omhyggeligt har angivet i jeres erklæring, hvordan man går frem, og hvordan man opbygger den slags, hvad jeg kalder "bæredygtig udvikling", at bæredygtig udvikling vil bidrage til at forlænge freden og stabiliteten mellem de to lande. Men vi kan ikke rigtig anvende økonomisk udvikling mellem besætter og besat. Det skal være på lige fod. Man er nødt til symmetrisk at se begge som uafhængige enheder.

Men økonomisk udvikling og samarbejde mellem lande, der er i konflikt, vil helt sikkert bidrage til at opretholde freden og give freden en lang levetid i fremtiden, hvor fred og harmoni vil skabe sameksistens, og denne sameksistens kan overføres til markeder af økonomisk interesse, til samarbejde, også til at styrke den offentlige sektor sammen med den private sektor for at komme på niveau med udviklingsprocessen, der er fuldstændig forbundet med udviklingen af vores læseplaner, vores uddannelse, vores sundhed, og hvad der ellers er; og man kunne udveksle færdigheder med udviklingen i lande som Israel, der er højt udviklet teknologisk; vi har kilderne til arbejdskraft. Vi er de mest intellektuelle i Mellemøsten. Så med ressourcer, med intellektualisme, med den arbejdskraft, vi har, kunne vi skabe en vis form for fælles enhed, der vil gavne begge folk.

Økonomisk udvikling efter politisk uafhængighed er vejen til vores sikkerhed og stabilitet. Og som i ved, har Mellemøsten været omdrejningspunktet for konflikter i verden, fordi alle forsøger at finde deres nationale interesser i Mellemøsten. Når vi først har den form for stabilitet og sikkerhed, tror jeg, vi vil være åbne for flere økonomiske transaktioner, for flere bilaterale, for flere internationale handelssystemer,

for en NAFTA-lignende økonomisk relation med Israel, med Jordan, med den arabiske verden, med den islamiske verden. Og se, Israel kunne drage stor fordel af åbningen mod Asien, det islamiske Asien og mod Afrika og Mellemøsten.

Så der er fordele, meget mere end ikke-interesser, vil jeg sige, i denne del af verden.

Men Israel har valgt ødelæggelsens vej, ustabilitetens vej, overherredømmets vej, apartheidens vej, frem for de gode ting, du har nævnt, som ville skabe den slags harmoni, fredelig sameksistens, mellem religiøse samfund, der har været for længe i konflikt, hvor det er tid til konfliktløsning.

Gillesberg: Tingene er så forfærdelige, at man ville sige: "Hvordan kan det her ende?" Men alle krige ender på et tidspunkt. Om ikke andet, så simpelthen af udmattelse. Israel, selv på denne korte tid siden den 7. oktober, er den israelske økonomi skrumpet med 20%. Så det er ikke en gratis omgang. Og hvis krigen udvides, som nogle folk i den israelske regering taler om, til Libanon, mod Hizbollah, mod andre parter, vil det også efterlade Israel i ruiner.

Så på et tidspunkt, og forhåbentlig med vestlig indgriben, forhåbentlig med USA's erkendelse af, at de simpelthen mister al respekt i verden, hvis de ikke griber ind for at stoppe dette. Så er folk nødt til at sætte sig ned – sandsynligvis ikke med den nuværende regering; de vil sandsynligvis blive smidt ud, eller Netanyahu smidt i fængsel eller lignende. Men alligevel må palæstinenserne og israelerne sætte sig sammen og finde ud af, hvordan vi løser det her på en måde, så vi alle kan leve her?

Du har tidligere skrevet om et to-statsforslag; du har også skrevet om, at det måske ikke bliver en to-stat, måske skal det være én stat. Hvad er dine tanker?

Amb. Hassassian: Tak igen for et meget interessant spørgsmål. Lad mig først sige, at Israel også betaler en høj pris, men

ikke i form af så mange ofre, og man kan selvfølgelig ikke sammenligne det med Gaza. Men som du sagde, er deres økonomi skrumpet med 20 %, og hvis de fortsætter, vil den skrumpes endnu mere. Og der vil komme et tidspunkt, hvor amerikanerne – fordi de nu går til valg – måske holder op med at sende våben til Israel, og det vil være negativt for israelerne.

Men lad os ikke glemme, at en halv million mennesker allerede er emigreret fra Israel siden oktober. Og det er et tegn på, at Israel ikke længere er et sikkert sted at leve, simpelthen fordi denne form for politik har haft negative konsekvenser for det israelske samfund. Og lad mig forsikre dig om, at den israelske offentlighed nu går på gaden, de vil have Netanyahu ned med nakken, og de vil have et snarligt valg. Det er en af de negative konsekvenser af dette angreb, hvor Israel fejlbedømte udfaldet. De troede, at de ville vinde med en lynkrig; at de kunne jævne Gaza med jorden og slippe af med Hamas. Men nu er det ved at blive en udmattelseskrig. De opfylder ikke deres mål, og de taber nu i form af international støtte. For slet ikke at tale om, at indbyggerne i Gaza har bevist deres modstandsdygtighed ved at blive i landet. Så generelt, når man taler om at stoppe krigen, er Israel også ved at slide alle disse redskaber op. Hver dag er der deserteringer fra den israelske hær; folk er nu ikke overbeviste om denne krig, fordi de så, at der var en katastrofe på vej i deres samfund.

Jeg siger dig, nu er de imod Netanyahu; i morgen vil de være imod krigen i Gaza. Fordi de ved, at de har – det er uundgåeligt historisk set – at de ikke vil slippe af med palæstinenserne. De er nødt til at tænke og lære, hvordan de kan overleve.

Og jeg kan fortælle dig, at hvis man går tilbage til Andalusens historie, så levede muslimer, kristne og jøder lykkeligt til deres dages ende. Det er ikke noget, vi aldrig har opfattet. Vi opfattede det, men det er zionismen, der har været den grundlæggende årsag, og ikke jødedommen. Det er

derfor, vi skelner. Det israelske folk er ikke alle zionister. Lad os sige, at ikke alle er zionister; mange går ind for to-statsløsningen, mange tror på sameksistens.

Det er derfor, vi som palæstinensere vil forsøge at mobilisere flere og flere mennesker indefra, for forandringen i Israel kommer ikke fra et politisk diktat fra en udefrakommende magt. Selv USA kan ikke gennemtvinge sit politiske diktat for at stoppe denne krig. Men det skal komme indefra. Israelerne indefra bør forstå, at en sådan regering fører til ødelæggelse. Indtil videre har vi desværre ikke nået det niveau med hensyn til den offentlige mening i Israel. De kredser alle om deres regering for at støtte den, fordi det altid har været sikkerhedstanken, der får folk til at kredse om sig selv for at støtte regeringen. Selvom denne regering er en apartheid-bosætterregering, støtter flertallet af israelerne, de højreorienterede, stadig en sådan regering. Medmindre vi ændrer den politiske diskurs i Israel, at denne regering vil medføre en total ødelæggelse af Israel i fremtiden, kan vi ikke se en forbedring på jorden, når det gælder forhandlinger om den endelige status med den palæstinensiske side.

Gillesberg: På den anden side er det også derfor, vi udgav denne Oase-plan; for at sige, at man på en eller anden måde er nødt til – der er en tendens til, at når folk er involveret i disse ting, siger de: "Først har vi brug for de politiske løsninger. Når vi har de politiske løsninger, kan vi gå videre til de økonomiske." Problemet er, på hvilket grundlag vil du få politiske løsninger, hvis der ikke er tillid? På en eller anden måde må tilliden komme fra en vision om, hvordan fremtiden skal være. I stedet for at sige: "Politikken i dag – vi fortsætter bare med at gøre det, vi har været vant til at gøre i lang tid," med de samme resultater. Man er nødt til at sige: "Vi ønsker en anden fremtid; vi har en vision for fremtiden, men hvis vi vil nå dertil, så har vi brug for samarbejde." For uden samarbejde, uden at begrave stridsøksen,

uden at ændre geometrien, kommer vi aldrig i mål.

Jeg tror, der er en erkendelse i Israel af, at man ikke bare kan gå tilbage til den 6. oktober; den er væk. Vi befinder os i en anden verden nu, så på en eller anden måde må noget ændre sig.

På baggrund af det vil jeg gerne spørge dig, for da du var professor i Maryland, arbejdede du sammen med en israelsk professor –

AMB. HASSASSIAN: Edy Kaufman.

GILLESBERG: – og underviste i israelsk-palæstinensiske konfliktløsninger på University of Maryland i mange år. Og jeg tror, det kan være relevant, for på et tidspunkt kommer palæstinenserne til at sidde sammen med israelerne; begge har gode grunde til at være meget oprørte og meget hadefulde over det, der er sket, for der er mange tab. Men på en eller anden måde er de nødt til at arbejde sammen. Så kan du fortælle os noget om dine klasser, og måske kan vi også få en idé om det? Kan du beskrive denne konfliktløsningsmodel?

AMB. HASSASSIAN: Ja.

GILLESBERG: Og hvorfor har du sagt, at der ikke er nogen militær løsning på konflikten mellem Israel og palæstinenserne?

Ambassadør Hassassian: Lad mig komme med to korte kommentarer. Den første kommentar er, at jeg er enig med dig i, at økonomisk udvikling er en nøglefaktor for stabilitet. I forbindelse med en konflikt, som vi var vidne til i 1993 med Oslo-aftalen, burde vi have styrket vores civilsamfund ved at samarbejde økonomisk, uddannelsesmæssigt og hvad ved jeg, som en del af den økonomiske udvikling, for at gøre det meget stærkere i forhandlingsprocessen og i slutresultatet. Ingen kan opnå en maksimal position i en forhandlingsproces; den skal være optimal, hvilket vil sige, at begge parter giver

efter for hinanden. Men så længe forhandlingerne ikke er symmetriske, men asymmetriske, hvor den overlegne hund er over den underlegne hund, vil det ikke lykkes.

Det er derfor, jeg er enig med dig. Det, der skete i Oslo, var, at den økonomiske udvikling ikke forløb, som den skulle. Der blev bygget flere bosættelser, Netanyahu kom til magten, Camp David mislykkedes, og se hvor vi er nu. Jeg vil stoppe her, men jeg er enig med dig i, at økonomisk udvikling er omdrejningspunktet for enhver stabilitet i verden.

Men uden politisk uafhængighed for palæstinenserne kan vi ikke tale om den økonomiske udviklingsproces i dens fulde sammenhæng med at skabe langvarig fred i fremtiden. Jeg er enig med dig i, at økonomisk udvikling er ekstremt vigtigt. Det kunne have skubbet fredsprocessen og forhandlingerne op på et meget bedre niveau. Men desværre har israelerne ødelagt det.

Studie i løsning af den israelsk-palæstinensiske konflikt

For at vende tilbage til dit spørgsmål om det kursus i konfliktløsning, som jeg underviste i sammen med Edy Kaufman, en professor fra Israel, som oprindeligt er fra Argentina og emigrerede som zionist til Israel i en alder af 16 år. Selvom han er fredsforkæmper, var han direktør for B'Tselem; han var formand for International Human Rights Watch, og han har en lang fortid med fredsinitiativer.

Vi underviste en klasse på University of Maryland, sammen, i klasseværelset. Vi havde studerende – amerikanere, arabere, muslimer – i klassen; omkring 30 studerende. Vi plejede at lave scenarier med rollespil. For at de studerende kunne forstå det, startede vi med den historiske fortælling. Hver professor fortalte sin historiske fortælling. Så besluttede vi os for at vælge et af de uløselige problemer; én gang Jerusalem, én gang flygtninge, én gang sikkerhed, én gang økonomisk udvikling, og så videre. Og vi ville forsøge at

lægge det på bordet som et forslag i FN, hvor israelere og palæstinensere skal forsvare sig selv, om de vil acceptere eller ikke acceptere forslaget.

Så vi delte klassen op i to, og vi begyndte med rollespil. Det har intet at gøre med den jødiske religiøse baggrund eller den islamiske; vi delte dem bare tilfældigt. Vi sagde: Du tager den israelske position, og du tager den palæstinensiske position og den arabiske position. Så lagde vi spørgsmålet, lad os sige, om bosættelser på bordet. Israelerne ville starte deres argumenter med at sige, at bosættelser er en del af de bibelske profetier; dette er det jødiske forjættede land fra Gud, og det ene og det andet. Og palæstinenserne sagde, at vi er den oprindelige befolkning; I kom her, I er zionistiske kolonisatorer.

Jeg giver dig bare et eksempel. Denne del, som er modsætningsfyldt – vores teori kaldes ARIA – Adversarial, Reflexive, Integrative, Action Plan – ARIA, ligesom den musikalske arie.

Den første fase, som er modsætningsfyldt, er det faktum, at vi ender med de døves dialog. Ingen af de delegerede, der forhandler, lytter til hinanden. Med kropssprog og skrig forsøger de at vinde de andre medlemmer over, at vise dem, at de har ret, og at den anden side tager fejl. Det gør begge parter. Så der kommer ikke noget ud af det i FN; et totalt sammenbrud, et totalt dødvande.

Det andet trin i denne teori er, at hver part går tilbage og forsøger at vurdere, hvad de har opnået i den modstridende position. De begynder at rationalisere: "Var det dumt af mig at gå til anti-klimaks-positionen, eller var det rigtigt at gøre det for at imponere publikum?" Begge sider vil begynde at tænke sig om. Det er her, vi påkalder den refleksive del af forhandlingerne.

Jeg er nødt til at fortælle dig, at begge sider byttede

roller. Palæstinenserne ville spille israelernes rolle, israelerne ville spille palæstinenserne rolle for at nå frem til den tredje fase, som er den inkluderende fase, hvor vi søger efter et fælles grundlag. At søge efter et fælles grundlag er optakten til positive forhandlinger. Selvom vi stadig ville nå det optimale og ikke det maksimale. Og når vi har gennemgået processen med at søge efter fælles fodslag, begynder vi at indeksere og prioritere, hvad der er vigtigst for begge parter at starte med i forhandlingsprocessen. Det er det, vi kalder handlingsplanen.

Når handlingsplanen er færdig, er det alt sammen positivt, fordi de er blevet enige om gradvist at starte med de vigtigste emner, mens de overvejer de mindst prioriterede, indtil de når frem til de komplekse prioriteter, hvor de gunstige forhold i rummet gennem forhandlingerne vil være meget positive i forhold til at finde en sandsynlig løsning. Ingen vil være helt tilfredse med resultatet af sådanne forhandlinger, men i det mindste er der en fællesnævner om, at man taber noget for at vinde noget.

Det er det, vi har gjort i de sidste 26 år; ikke kun med studerende, men med journalister fra Israel og Palæstina, med politikere fra Israel og Palæstina og den arabiske verden, med militær fra Israel og Palæstina og den arabiske verden, og det, vi kalder second track diplomacy, som har været meget succesfuldt, når vi har brugt det. Det er så uheldigt, at når det kommer til forhandlinger i første spor, er tankegangen fuldstændig låst fast i nulsums-konflikten.

Som praktikere tror vi altid på, at en sådan teori kan føre fra nulsum til gensidig accept af hinanden. Og vi tror på, at vi gennem gensidighed kan opnå det uopnåelige. Og tro mig, vi bruger de seks uløselige problemer, som er spørgsmålene om vand, bosættelser, Jerusalem, sikkerhed og så videre, med alle disse samfundsgrupper, og vi har fundet fornuftige løsninger. Men når det kommer til det første spor, sidder vi fast.

Så jeg har altid forbundet det akademiske med det politiske, og det er grunden til, at jeg er velbevandret i historie, politik og internationale relationer, og selvfølgelig har den erfaring, jeg fik med politik, da jeg var i London og i Danmark, for slet ikke at tale om Ungarn, beriget min opfattelse af internationale kulturer. Jeg har pudset mine kommunikationsværktøjer af med forståelsen af det vestlige sind, og indtil videre har Gud hjulpet mig med at opnå min mission om at forsøge at øge bevidstheden, uanset hvor jeg kom hen.

Og lige en fodnote, jeg er lidt genert over at sige det, men jeg er nødt til at sige det. I 2015 fik jeg en af de mest fornemme priser fra Storbritannien som den dygtigste og mest fremragende diplomat. Så alt det kan i bund og grund koges ned til vores bidrag til at øge bevidstheden, og det er her, jeg mødes med civilsamfundene i værtslandene; jeg mødes med kirkeledere; jeg mødes med parlamentarikere. Jeg er konstant i kontakt med den udenlandske regering her, og de udenlandske regeringer i London og Ungarn. Og indtil videre forsøger vi at ændre nogle opfattelser.

Jeg kan fortælle dig, at siden jeg kom, og indtil nu, har jeg set dramatiske ændringer i den offentlige mening i Danmark, for slet ikke at tale om i den danske regering – selvom det går langsomt, men det er blevet bedre. Og det skyldes vores utrættelighed og modstandsdygtighed i forsøget på at indprente den vestlige kultur, danskerne og de danske politikere, at det er på høje tid at afslutte denne lange besættelse. Og at Danmark, som et første skridt, bør anerkende staten Palæstina i FN.

GILLESBERG: Netop det at få akademikerne, få professorerne, få filosofferne, tænkerne involveret, i stedet for blot at have en primitiv politisk proces med mudderkastning og den slags, det er det, vi gør i Schiller Instituttet.

Den 13. april afholder vi en international online-konference –

det er på en lørdag – kaldet “Oas-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina, og for hele Sydvestasien.” Vi opfordrer alle til at deltage i den og dele invitationen; blive involveret i dialogen.

En stor forandring – nu hvor du er diplomat i Danmark, skammer jeg mig meget over at sige det, men det er ikke kun et dansk problem. Vi plejede at være stolte af at have dialog. Selv om man var uenige, kunne man stadig sætte sig ned og diskutere og lære den andens synspunkt at kende. Og netop den del af diplomatiet, kan man sige, er blevet taget ud af den politiske proces i den vestlige verden. Der er ingen dialog, der er ingen forsøg på at se den andens synspunkt. Det er bare narrativet, fortællingen, narrativet. Fortællingen kommer ned; det var ikke Moses, der kom med lertavlerne. Det er bare den, der kommer ned: “Dette er fortællingen, dette er, hvad du skal gentage. Hvis du ikke gentager det, så er du ude.” Og desværre er det i høj grad blevet tilfældet i Danmark, men jeg tror, at de fleste mennesker i Danmark og andre steder er ved at være ret trætte af det.

De vil gerne kunne tænke, de vil gerne kunne formulere deres egne tanker. For at gøre det på en god måde, har man brug for information, og det er det, vi gør, for eksempel med denne online-konference. Men også her, nu hvor vi er ved at afslutte, har du så nogle afsluttende ord til seerne? Hvad synes du, og er der noget, de bør gøre?

Amb. Hassassian: Absolut! Jeg vil gerne rose dig for det, du har gjort. Jeg roser instituttet for dets kontinuerlige kamp for at bringe retfærdighed til verden. Jeg synes, det er jeres ædle mission, og vi tror, at ved at øge bevidstheden og fremlægge de sande kendsgerninger på jorden, vil det få folk til at lytte til jer. Jeg synes, at jeres tilgang til konflikter, ikke kun palæstinensisk-israelske, men også internationale konflikter, giver jer stor troværdighed, fordi I søger fred og retfærdighed gennem økonomisk udvikling. Jeres Oase-video er en af de mest imponerende, jeg nogensinde har

set fra Schiller Instituttets side, for slet ikke at tale om at sammenligne den med andre. Og jeg synes, I skal fortsætte med det, I gør.

Jeg ved, at I ikke kan høste frugterne med det samme; det er en løbende proces at genskabe en ny generation i Danmark og rundt omkring i verden, som forstår, at krige er hurtige løsninger, men at processen med forhandlinger, tolerance, forståelse, retfærdighed og menneskerettigheder er en lang proces. Det er en pinefuld vej. Når du først har indpodet disse gode kvalifikationer i folks tankegang, især de unges, så kan vi høste fordelene af jeres bidrag i den kommende generation, hvor vi i denne generation er trætte af regionale konflikter, verdenskonflikter, hvor unipolær magt har vist sig at være en sørgelig fiasko. Vi leder efter en magtbalance på det politiske niveau, i internationale relationer; men vi har også brug for institutter som jeres til at fortsætte med at arbejde med civilsamfundet, med kultur, med en progressivitet af kulturer, mellem fjendtlige kulturer, for at nå frem til en konklusion, hvor vores menneskelighed ikke bør gå tabt; vores retfærdighed bør være der; vores inklusion af hinanden er af største vigtighed; og tolerance er nøglen til en bæredygtig udvikling, hvad angår sikkerhed og stabilitet over hele verden.

Jeg vil gerne rose jer for det, I har gjort. Og jeg vil fra nu af være en støtte og en talsmand for jeres institut, som jeg synes er et af de mest strålende og imponerende institutter, jeg har mødt i Danmark. Min loyalitet og respekt til jer, og jeg håber, at vi fortsætter vores fremtidige forhold ved at bringe flere mennesker i dialog og forsøge at skabe en harmonisk fred blandt modstandere.

Må Gud også hjælpe os i denne proces, for den er virkelig fuld af forhindringer og fuld af kompleksitet. Men i sidste ende vil vi overvinde det.

Gillesberg: Jamen, tak, Deres Excellence, ambassadør Prof. Dr.

Hassassian. Det har været en stor fornøjelse.

Ambassadør Hassassian: Det var en fornøjelse.

Gillesberg: Vi håber at tale sammen igen.

Ambassadør Hassassian: Forhåbentlig, forhåbentlig. Tusind tak, fordi jeg måtte komme.

GILLESBERG: Vi håber at tale sammen igen.

HASSASSIAN: Forhåbentlig, forhåbentlig. Mange tak, fordi jeg måtte komme.

Diplomati eller kollision mellem to galakser? Schiller Instituttets ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 27. marts 2024

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 27. marts 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem via e-mail til questions@schillerinstitute.org.

Helga, lad os begynde med udviklingen fra de sidste par dage: Først var der afstemningen i FN's Sikkerhedsråd om en ny resolution, der opfordrer til våbenhvile i Gaza. Denne gang blev den vedtaget med 14 stemmer og 1, der undlod at stemme: I stedet for at nedlægge veto, undlod USA at stemme, hvilket betyder, at den blev vedtaget. Og så har FN's særlige ordfører for menneskerettigheder i de besatte palæstinensiske områder, Francesca Albanese, fremlagt en rapport i Genève, som siger, at det er på tide at stoppe folkedrabet på palæstinenserne.

Nu har en seer skrevet til os og sagt: "Presset på Biden er tydeligvis stigende for at få en løsning, og det samme er presset på Netanyahu for at stoppe folkemordet. Men hvad mere skal der gøres for at sikre overholdelse af en våbenhvile med henblik på en reel fred i Mellemøsten?" Og hun skriver: "Jeg har tilmeldt mig Oase Plan-konferencen." Så det er de første spørgsmål til dig.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Afstemningen i FN's Sikkerhedsråd er obligatorisk, men det er så spørgsmålet, om Israel vil betragte det som obligatorisk at overholde. Og hvis ikke, er spørgsmålet, hvilke andre foranstaltninger der skal træffes?

Under alle omstændigheder kan vi kun foreslå at ændre hele perspektivet: Det er derfor, at Oaseplan-konferencen skal være en virkelig stærk intervention, og jeg tror, at det, du kan gøre, er at hjælpe os med at stable konferencen på benene. Få så mange enkeltpersoner, men også organisationer, fra regionen, fra Sydvestasien, men også fra USA og fra Europa og andre dele af verden til at bidrage med indflydelse. Fordi dette er så enormt, kunne USA naturligvis have stoppet det lige fra begyndelsen; nu er de under pres for at gøre noget. Men det store spørgsmål er, om de vil? Og jeg tror, at det eneste, man kan gøre, er at få – du ved, hvis du havde hele verden, som et magtfuldt kor, der krævede, at lidelserne for folk i regionen skulle stoppe, og at Oase-planen derfor skulle gennemføres. Forestil dig, at BRIKS-landene alle ville sige det, hvis alle naboerne ville sige det, Saudi-Arabien,

Emiraterne, Irak, Syrien, Tyrkiet, og så ud over det alle landene i Europa, og alle ville kræve det, så kunne det ske! Så det er formålet med denne konference, at vi kan opbygge momentum og vise folk en vision for, hvordan der faktisk kan skabes fred gennem økonomisk udvikling.

Men jeg tror, det kræver, som alt andet i dette utroligt farlige øjeblik i historien, en enorm mobilisering af mennesker med god vilje: Så hjælp os med at opbygge denne konference. Og hjælp os ved at pege på folk, vi bør kontakte, folk, du kontakter, få borgmestre, byråd, kongresmedlemmer, parlamentarikere til at støtte den. Jo flere af disse stemmer vi har, jo bedre.

SCHLANGER: Konferencen er en online-konference, og man kan tilmelde sig den på Schiller Instituttets hjemmeside. Den finder sted den 13. april kl. 11 EDT. Og dette er et af de øjeblikke i historien, hvor den form for diskussion, der vil finde sted, vil være uden for etablisementets kontrol, hvilket betyder, at vi kan forsikre, at det vil være en ærlig, seriøs diskussion. Så tag det, Helga siger, alvorligt, og hjælp os med at bygge op til det.

Nu, Helga, er der kommet nogle flere e-mails om den samme generelle idé som det, du lige har foreslået. For eksempel skriver en person: "Systemet er ved at kollapse, dets ledere har kun lidt støtte. Hvad med en opfordring til en global generalstrejke?" Og en anden spørger: "Hvad med en international aktionsdag? Er der andre ideer, som Schiller Instituttet har, der kan flytte situationen meget hurtigere i den rigtige retning?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, i teorien ville det være en god idé, men jeg ved ikke, hvor realistisk det er. Hvis vi opfordrede til en international strejke, hvem ville så følge efter? Eller en international aktionsdag, det lyder mere håndgribeligt.

Men jeg synes, vi skal se på det på den måde, at jeg tror, vi

er nødt til at organisere folk omkring idéen om, at vi har brug for en helt anden tilgang. For vi er virkelig på randen af Tredje Verdenskrig. Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) er en gruppe amerikanske dissidenter, der tidligere har arbejdet for militæret, CIA, udenrigsministeriet, National Security Agency, og de har dannet denne organisation, der er kendt som VIPS: De har lige skrevet et utroligt vigtigt memorandum til præsident Biden "On the Brink of Nuclear War", hvor de forholder sig til den franske præsident Macrons forslag om at sende franske tropper, alle NATO-tropper, ind i Ukraine. Og der er rygter om, at der allerede er 2.000 tropper klar til at blive sendt. Og VIPS advarer om, at det både vil føre europæerne ud i en atomkrig og trække USA med ind i det, der kan blive en udslettelse, hvis det ikke stoppes.

Det er meget vigtigt, for sådan er virkeligheden, og det vil vi nok komme mere ind på i forbindelse med terrorangrebet i Moskva. Hvis man ser på situationen, er vi i en situation, der er helt ude af kontrol, og derfor er det vigtigt, jo hurtigere vi indleder en diskussion, at vi er den intelligente menneskeart: Vi burde være begavede med fornuft og i stand til at definere løsninger ud af en tilsyneladende håbløs situation. Det er derfor, jeg siden november 2022 har foreslået ideen om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til hvert enkelt lands interesser. Og det er et forslag, som er ekstremt vigtigt for folk at begynde at diskutere og tænke over, hvad det vil sige at skabe en verdensorden, hvor alle nationer kan leve! For hvis vi ikke kommer ud af den geopolitiske konfrontation mellem NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side, er det en lille fejltagelse – der er folk, der siger: "Åh, nej. Det kommer aldrig til at ske. De vil ikke lade det ske." Hvis man ser på historien før Første Verdenskrig og historien før Anden Verdenskrig, kan man i begge tilfælde tydeligt identificere det øjeblik, hvor det var for sent. Det kan man ikke vide i fremtiden, for der er noget,

der hedder fri vilje, og man kan altid ændre dynamikken; men når man ser tilbage i historien, kan man helt sikkert sige, at på det tidspunkt var det for sent. Og vi befinder os lige nu i en periode, hvor ingen ved det, men mange mennesker er virkelig bange, fordi de nuværende etableringer ikke synes at være styret af visdom, men til dels af vildfarne drømme! Og det synes jeg er meget skræmmende.

Så mit forslag er, at vi kunne overveje en international aktionsdag. Vi har nu 1. maj-demonstrationen i næste måned. Så i Europa har vi mange marcher, der er ved at blive planlagt. Du bør tage derhen og deltage: Vi har en folder på vores hjemmeside, "Vores opråb må ikke komme for sent!". Du kan downloade denne folder, eller på flere sprog fra Schiller Instituttets sociale medier. Hvis du ikke har den, så tag en anden: Gå til disse 1. maj-marcher, som er mange steder i Europa. Og i USA kan du gå til gudstjeneste, tage denne folder, gå derhen og dele den ud. Kontakt vores kontorer, og lad os opbygge! For at lave en verdensomspændende aktionsdag kræver en del forberedelse, men hvis du mobiliserer i den kommende weekend, vil det være et første skridt.

Og tænk så på en større indsats, som ville være ideen om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur: Det kræver mere organisering, men du kan gå ind i den diskussion med os lige nu.

SCHLANGER: Vi har en e-mail fra en kontakt fra Palæstina, som var ret oprørt over det møde, der fandt sted mellem Israels forsvarsminister Yoav Gallant og USA's forsvarsminister Lloyd Austin. Han sagde: "Sikke en hykler! Austin sagde, at der skal gøres mere af humanitære årsager for palæstinenserne, men at USA vil fortsætte med at støtte Israel." Og han sagde: "Kan de ikke se, at børn dør hver dag. Mødre dør, bedsteforældre dør; der er hungersnød overalt. Kan de ikke se, at verden ser på dem som en flok umoralske, onde hyklere?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at den rapport, som du nævnte i

starten, af Francesca Albanese, som er FN's særlige rapportør, hun holdt en tale i går i Genève for FN's Menneskerettighedsråd, hvor hun præsenterede resultaterne af sin rapport, som hun kalder "Et folkedrabs anatomi", og hun gennemgår igen alle de argumenter og beskrivelser, som vi allerede kender fra Den Internationale Domstol.

Ja, det er folkedrab! Det bliver begået for øjnene af hele verdens befolkning. Og det har jeg sagt for længe siden: Dette er den moralske test, at hvis vi ikke kan stoppe det, hvis vi ikke kan gribe ind på en sådan måde, at det straks stopper, så falder det tilbage på, om vi er moralsk egnede til at overleve som en menneskelig art? Og jeg er bange for at sige, at nogle steder er svaret næsten klart "nej", fordi regeringerne, som efter alle disse beviser bliver præsenteret og tilgængelige – det er ikke som nazisterne for 80 år siden; der kunne folk med en vis troværdighed hævde, at de ikke vidste det, og det bliver stadig diskuteret og undersøgt af historikere, hvor meget folk vidste? Og flertallet kunne helt sikkert ikke vide det og vidste det ikke, fordi der blev gjort en indsats for at skjule det.

Men i dette tilfælde er der ingen forsøg på at skjule det: Det er derude foran verdens øjne, og derfor tror jeg, at det virkelig er en test af vores evne til at overleve som en menneskelig art: Er vi mennesker, eller er vi ikke?

Så jeg kan kun sige, at vi kun kan mobilisere så meget, vi kan, for at forsøge at ændre dette på den måde, vi tidligere har diskuteret med Oase-planen.

SCHLANGER: Helga, du nævnte VIPS Memo, Veteran Intelligence Professions for Sanity, "The French Road to Nuclear War". Der var en anden lignende kommentar i denne uge fra Viktor Orbán, Ungarns premierminister, som henviste til krigshøgenes snak på EU-topmødet, hvor de bakkede op om Macrons forslag: Han sagde, at det var som at "træde ind i en anden galakse." En ven af Schiller Instituttet i Europa sagde: "Mens denne slags

interventioner er afgørende, er der så andre i Europa, der taler imod Global NATO? Og hvad kan der gøres for at få flere mennesker ud?”

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er folk – jeg mener, at det billede, som premierminister Orbán bruger om de “to galakser”, er helt rigtigt, for nogle gange har man en fornemmelse af, at der er folk, som sikkert mange af dem, der ser dette program, der er ekstremt bekymrede over, at den nuværende geopolitiske konfrontation bringer menneskeheden i en fare som aldrig før. Og jeg tror, de er klar over, at på grund af sammenbruddet af tillid, sammenbruddet af alle nedrustningsaftaler og våbenkontrolaftaler, så er den nuværende situation meget, meget farligere end på højdepunktet af Cubakrisen! For på det tidspunkt talte Kennedy og Khrusjtjov stadig med hinanden; der var back-channel-diskussioner, så situationen kunne afværges.

Hvis det nu, som efter terrorangrebet uden for Moskva den 22. marts, viser sig, at sporene går til de angloamerikanske lande, hvilket er på tale, at Putin og FSB dybest set har sagt, at de undersøger, hvem der gav ISIS ordre til at udføre disse terrorangreb. Hvis det fører til lande i Vesten, kan vi stå i en situation, der er meget værre end Cubakrisen på få minutter. Og derfor tror jeg, at der er folk, der er bekymrede over det, og vi kender mange af dem, ikke dem alle, men jeg vil sige, at det er et betydeligt mindretal.

Men så har du den anden galakse, og det er folk, der siger: “Åh, russerne bluffer bare. Vær ikke bekymret. Vi har allerede krydset så mange røde linjer, og de har ikke gjort noget – så lad os krydse endnu en rød linje.” Og jeg synes, at det er virkelig skræmmende: For de mennesker, der befinder sig i den anden galakse, synes at være fuldstændig følelsesløse over for den fare, det udgør for hele civilisationens eksistens. Og jeg tror, at det største problem, vi har, er, at NATO-apparatet kontrollerer fortællingen. Nogle gange opstår der små sprækker, som når Victoria Nuland mister sin stilling, på grund af sprækkerne i det hele.

Men for det meste tror jeg, at nøglespørgsmålet er, om vi kan mobilisere samvittigheden og følelsen af selvopholdelsesdrift og selvtillid hos størstedelen af den anden galakse i tide?

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål til dig om terrorangrebet i Moskva, og denne person skriver: "Uanset om det var Ukraine eller ej, der stod direkte bag, er forfatterne bag dette de samme som dem, der står bag stedfortræderkrigen med den hensigt at ødelægge Rusland. Og man kan se det på nogle af de neokonservative, som fryder sig over, at dette sker mod Rusland. Det er tydeligt, at de ikke har nogen medmenneskelighed. Men hvad siger det om problemerne i de vestlige medier, som bliver ved med at angribe Rusland og sige, at det er Putins skyld, at Putin fortjente det?" Spørgsmålet er: "Hvad kan du generelt sige om dette angreb, der fandt sted i Moskva?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at et argument, jeg læste tidligere, var, at man i civiliserede samfund ville fordømme enhver form for terrorisme, uanset hvem der er målet. Og nogen sagde, at da der skete en grusomhed i Ukraine, blev hovedkontoret i Berlin oplyst i Ukraines farver, gul og blå. Bliver disse kontorer så nu oplyst i de russiske farver? Naturligvis ikke. Så det afspejler, at verden ikke er civiliseret, og at folk tolererer ting, som er fuldstændig umenneskelige.

Men jeg synes, det er et meget farligt øjeblik, for Putin har lige mødtes med anklagerne og efterforskerne og andre embedsmænd og har tydeligvis instrueret dem i at gennemføre efterforskningen. Og hvis det viser sig, at det ikke kun var denne ISIS, som Putin gav cui bono, hvem ville så drage fordel af det? Og jeg kan kun råde folk til at se på den video, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, lavede i 1999: Det er en to en halv time lang video, der hedder "Storm over Asien". Men hvis du ser de første 10 eller 15 minutter af den, er den helt betagende. Det var på det tidspunkt under krigene i Nordkaukasus, og han sagde, at de mennesker, der har været involveret i det store spil i meget lang tid, de har disse

terroristiske lejesoldater, som rekrutteres og indsættes til ethvert formål i en destabilisering mod Rusland, Kina, Iran – og hvis du lytter til Lyndon LaRouche i den video, bare lyt til de første 10 minutter eller deromkring, og du vil få en absolut forståelse af, hvad der sker nu. Hvis du erstatte “Nordkaukasus” med “Ukraine”, så passer alt på situationen i dag.

Og jeg tror, det er den dybt forankrede Great Game-destabilisering, hvor man forsøger at afvikle Rusland, og i dag har man Jamestown Foundation; man har denne anden organisation, der hedder “Free Nations of Post-Russia Forum”, og de taler helt sikkert – og sandsynligvis ikke kun – om at afvikle Rusland, skære det i 12 eller flere stykker, og jeg tror, russerne er ekstremt opmærksomme på det faktum. Og det er derfor, når vi krydser grænsen, og Putin har bekræftet, at han ikke ændrer Ruslands atomdoktrin, som denne Sergei Karaganov havde foreslået. Putin sagde, nej, han vil ikke ændre atomdoktrinen, som fastslår, at hvis Ruslands territorium er truet, så vil Rusland sandsynligvis anvende atomvåben.

Men hele min fortolkning af situationen er, at enhver, der leger med brugen af atomvåben som middel til at løse denne konflikt, er klinisk sindssyg. Og jeg er ret overbevist om, at både Kina og Rusland vil gøre alt for ikke at bruge atomvåben, men hvis man har den slags destabiliseringer, så fungerer krige aldrig, som de er planlagt. Du har en hændelse. I reaktionen på dette terrorangreb var der en indtrængen i luftrummet, tror jeg, hvor et russisk jagerfly i 39 sekunder eller deromkring trængte ind i polsk luftrum, og straks lettede andre jagerfly naturligvis. Det er den slags små ting, der kan udløse en katastrofe. Og vi må ikke glemme, at vi lige nu og frem til maj stadig har denne meget store NATO-manøvre, kaldet Steadfast Defender 2024, hvor 90.000 tropper bliver udstationeret. Og de øver overførsel af et stort antal tropper og så videre: Det er den slags manøvrer, som meget hurtigt kan

blive til virkelighed, hvis der sker en ulykke. Det er derfor, jeg beder om en mentalitetsændring, at vi må stoppe med at tænke, at, du ved, og lige nu tror jeg, det er virkelig på kanten.

SCHLANGER: OK, her er et spørgsmål til dig fra en fra Italien, som siger, at de er afhængige af Schiller Institutet for en analyse af, hvad der sker i Europa; og de skriver: "Hvad skete der med Meloni-regeringen? Den skulle angiveligt være anti-NATO, muligvis anti-EU; i stedet er den blevet pro-krig, pro-NATO. Og de afbrød også aftalememorandummet med Bælte & Vej Initiativet med Kina. Hvad er der sket?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, det er præcis, hvad der er sket mange gange, at nogen hævder at være for et lands suverænitet, som i dette tilfælde, Italien; eller i Frankrig, hvor der er mange suverænister. Men når det kommer til stykket, bliver der på en eller anden måde trukket i trådene, og så er folk pro-EU, pro-NATO, pro-krig, pro-våbenleverancer til alle mulige steder, og jeg tror desværre, at det er sådan, det nuværende system fungerer, på den måde at de har deres klyngeagenter, deres indflydelsesagenter, og de sørger for, at hver organisation holder sig på måtten. Man kan faktisk lave en liste over sådanne mennesker i journalistikken og i de politiske partier, som har den slags roller. Og medmindre folk begynder at anerkende det som en del af kontrolsystemet, tror jeg, det vil fungere på den måde.

Hvad angår aftalememorandummet, mener jeg, at der lige nu er et enormt pres fra EU's side for ikke at have relationer til Rusland og Kina. Det udspiller sig lige nu, for eksempel på det vestlige Balkan; der er valg i de næste par dage, og den serbiske præsident Vucic sagde, at der i de næste to, tre dage vil være enorme udfordringer i hans land.

Så jeg tror, at der er en enorm indsats for at forsøge at forhindre sådan noget. Men på den anden side tror jeg, at stemmen fra det Globale Syd, fra de lande, der har lidt under

kolonialisme i 600 år, selv om de alle er under angreb, du kan se, hvad der sker i Egypten lige nu med IMF; i Etiopien, også lignende. Der er nu ved at blive opdaget en ny skandale i Sydafrika; Argentina er under massivt angreb, naturligvis med præsident Milei i spidsen.

Så det er ikke en kamp uden vanskeligheder, men i betragtning af, at det Globale Syd er den Globale Majoritet, repræsenterer de omkring 85% af verdens befolkning. Jeg tror, at faren er, at alt og alle bliver trukket ned; men jeg er også ret overbevist om, at størstedelen af verdens lande lige nu med BRIKS-Plus faktisk gør en indsats for at skabe et nyt økonomisk system, hvor alle faktisk kan udvikle og udnytte deres egne ressourcer og blive, ikke superrige, men have en anstændig levestandard for alle deres folk. Det er et ønske, og det er en tendens i tiden, som jeg tror er stærkere end alle bestræbelserne på destabilisering.

SCHLANGER: Som svar på det, I har diskuteret, har vi to nye spørgsmål, der lige er kommet ind. Det ene er: "Hvordan kan grundlæggende overbevisninger og sociale værdier afpolitiseres frivilligt og ikke med magt?" Og relateret til det er et spørgsmål: "Schiller Instituttets vægt på kulturel dialog mod det store spil er så vigtig, baseret på konceptet fra jeres grundlæggende principper om, at alle mennesker er skabt i Guds billede og lighed. Er der en indsats i gang for at få flere kunstnere til at udtale sig, som en del af den større indsats fra Den Internationale Fredskoalition?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Her til morgen havde jeg en rigtig god diskussion med nogle venner om behovet for at styrke civilisationens dialog. For jeg tror, at mange af vores seere, det vil sige dig, i disse meget, meget vanskelige dage nogle gange har en følelse af, at hele verden er ved at blive så forfærdelig; mange mennesker siger: "Jeg ser ikke nyhederne mere, fordi det bare er det ene rædselsshow efter det andet," at det er så vigtigt at bevare en følelse af skønhed, at bevare en følelse af kreativitet, at bevare en følelse af,

hvad menneskeheden er i stand til på en positiv måde, hvilket kommer til udtryk i kompositionen af klassisk musik, af smuk poesi, af smukke malerier. Så jeg vil tage dit spørgsmål som en påmindelse og en opmuntring: Vi vil gøre mange, mange bestræbelser på at organisere klassiske koncerter, en civilisationsdialog, der repræsenterer de bedste udtryk for kinesisk kultur, europæisk kultur og afrikansk kultur: Og få det til at være substansen i diskussionen blandt unge mennesker. Jeg tror, det er så vigtigt at opløfte sjælen, fordi det er en slags vision om, hvad menneskeheden bør være, og det bør motivere os til at forsøge at realisere det i virkeligheden, i stedet for at gå ud fra virkeligheden og så gå direkte i helvede, for det er der, det ser ud til at føre hen.

Så jeg tror, at digternes og musikernes opgave med at opløfte folk er vigtigere end nogensinde før. Så hvis du er kunstner, så kontakt os, hjælp os med at skabe koncerter og sådanne kulturelle dialoger.

SCHLANGER: Jeg har endnu et spørgsmål fra en person, der identificerer sig selv som en gammel ven af den afdøde Renée Sigerson, som siger, at hun håber meget på, at LaRouche Legacy Foundation vil udgive mere materiale og gøre det tilgængeligt. Og spørger, hvor det program står lige nu?

ZEPP-LAROUCHE: Åh, det gør bestemt fremskridt. Vi har nu det andet bind af Collected Works of Lyndon LaRouche hos trykkeren, så du kan forvente, at det kommer ud ret snart. Det bliver en smuk samling af især kulturelle skrifter, om musik, om poesi, og du bør helt sikkert bestille det nu, hvis du hører det.

LaRouche Library, som er under udvikling af LaRouche Legacy Foundation, gør også enorme fremskridt. Så du bør selv gå ind på hjemmesiden og kigge efter det. Det er et enormt arbejde, for min afdøde mand var en ekstremt produktiv skribent: I de perioder, hvor han var på sit højeste, skrev han op til 80

sider om dagen! Og ikke bare artikler, men med fodnoter, med grafik, med alt, så redaktionen næsten ikke havde noget arbejde med at færdiggøre artiklen til produktion. Og så har han skrevet, hvad der svarer til, vil jeg sige, over 100 bøger og tusindvis af artikler. Og så naturligvis mange videoer, lydbånd, kommunikation af alle slags. Så det er en enorm mængde arbejde, men vi vil gøre det hele tilgængeligt, for jeg tror, at det at studere Lyndon LaRouche på nuværende tidspunkt, at studere hans økonomiske teorier, at studere hans analyse af historien, hans utrolige indsigt i klassisk komposition, det er, vil jeg sige, det vigtigste, du kan læse i øjeblikket.

SCHLANGER: Helga, det er de spørgsmål, jeg har til dig. Jeg tror, det ville være nyttigt, hvis du endnu en gang kunne give folk en fornemmelse af, hvad hensigten er med denne konference den 13. april, "Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien."

ZEPP-LAROUCHE: På fredag har vi endnu et Zoom-møde i Den Internationale Fredskoalition. Det bliver meget vigtigt, og du bør kontakte os for at blive forbundet og være en del af det. For vi får gæster – to eller tre medlemmer af VIPS, Veteran Intelligence Professionals for Sanity, til at diskutere det memorandum, de skrev til Biden. Vi får højst sandsynligt besøg af en ledende pensioneret militærmand fra Frankrig, som vil være i dialog med disse VIPS-folk: Så det bliver en ekstremt fascinerende begivenhed. Jeg kan fortælle dig, at en af dem vil være Ray McGovern, og der vil være andre. Så du bør deltage i det, fordi du ønsker at være en del af en international fredskoalition: Fordi vi er nødt til at forene alle fredselskende mennesker i hele verden for at være stærke nok. For der er mange grupper her og der, men da de ikke er forenede, er deres stemme ikke tilstrækkelig til virkelig at påvirke politikken. Så det er den første ting.

Den 13. april afholder vi så denne Oase Plan konference. Vi

får en enestående kombination af talere fra Palæstina, fra andre lande i regionen, fra eksperter i vand, i afsaltning, i atomenergi, i alle mulige aspekter af realiseringen af Oasis-planen. Og prøv at hjælpe os med at opbygge den konference: Send den til alle valgte embedsmænd; send den til alle parlamentsmedlemmer, byråd, lovgivere, borgmestre og andre grupper, der bør være bekymrede. Og lad os opbygge en bevægelse for fred gennem udvikling. Jeg tror, det er det vigtigste, du kan gøre lige nu.

SCHLANGER: OK. Jeg tror, det er alt, hvad vi har tid til, Helga. Tak, fordi du var med os i denne uge. Og som altid forventer vi at se dig igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, og forsøg at blive aktiv sammen med os.

Tiden er inde til at gøre det man ved er rigtigt

Den 26. marts 2024 (EIRNS) – Tiden er inde til at gøre det rigtige.

Jeg mødte Morderen på vejen.

Han havde en maske som Castlereagh-

Han så meget glat ud, men alligevel dyster;

Syv blodhunde fulgte ham...

Og mange flere ødelæggelser udspillede sig

I denne uhyggelige maskerade,

Alle forklædte, selv for øjnene,

Som biskopper, advokater, adelige eller spioner. “

-Percy Shelley, Anarkiets maske (1819)

Det er folkedrab, siger FN's særlige udsending for menneskerettigheder i de besatte palæstinensiske områder, Francesca Albanese. Hun talte fra Genève i går om den systematiske massedrabskampagne, som de israelske forsvarsstyrker nu gennemfører efter ordre fra Netanyahu-regimet, og som støttes og styrkes af Storbritanniens, USA's og NATO's våben, penge og indflydelse. I et vidneudsagn til FN's Menneskerettighedsråd i Genève i går sagde Albanese (uofficiel udskrift): “Efter næsten seks måneders ubarmhjertigt israelsk angreb på det besatte Gaza er det min højtidelige pligt at rapportere om det værste af, hvad menneskeheden er i stand til, og at præsentere mine resultater: ‘Et folkedrabs anatomi’.

“Historien lærer os, at folkedrab er en proces, ikke en enkeltstående handling. Det starter med umenneskeliggørelsen af en gruppe som anderledes, fornægtelsen af denne gruppes menneskelighed og ender med ødelæggelsen af gruppen helt eller delvist. Umenneskeliggørelsen af palæstinenserne som gruppe er kendetegnende for deres historie – etnisk udrensning, fordrivelse og apartheid.

“... Da landoffensiven startede, så antallet af daglige tab ud til at falde, men faktisk steg niveauet af grusomheder. Masseforsvindinger og vilkårlige tilbageholdelser, udbredt og systematisk tortur og umenneskelig behandling føjer sig til oplevelsen af endeløs død og tab... En af mine vigtigste konklusioner er, at Israels udøvende magt, militære ledelse og soldater bevidst har fordrejet reglerne i den humanitære folkeret – skelnen, forholdsmæssighed og forsigtighed – i et forsøg på at retfærdiggøre folkemorderisk vold mod det palæstinensiske folk. ...

“I lyset af dette finder jeg, at der er rimelig grund til at

tro, at tærsklen for at begå folkedrab mod palæstinensere som gruppe er nået. Konkret har Israel begået tre folkedrabshandlinger med den nødvendige hensigt, nemlig at forårsage alvorlig legemlig eller psykisk skade på medlemmer af gruppen, bevidst at påføre gruppen livsbetingelser, der er beregnet til at medføre dens fysiske ødelæggelse helt eller delvist, og at indføre foranstaltninger, der skal forhindre fødsler inden for gruppen. Folkemordet i Gaza er det mest ekstreme stadie i en langvarig bosætterkolonial proces med udslettelse af de indfødte palæstinensere... Dette var en forudsagt tragedie.

“Mens Den Internationale Domstol (ICJ) skal drøfte sagen, skal Den Internationale Straffedomstol (ICC) efterforske den. Det er mit ansvar at minde jer om, at folkedrabskonventionen indeholder en ufravigelig forpligtelse til at forhindre folkedrab, en realitet, som ICJ anerkendte som sandsynlig for præcis to måneder siden. Dengang var det tid for staterne til at handle, og da de ikke gjorde det, er det tid til at handle nu. I sin mørkeste time kan det internationale samfund ikke blive ved med at ignorere, at det er Israels projekt at rydde Palæstina for palæstinensere i modstrid med international lov. Verdens manglende evne til at stille Israel til ansvar har ført til folkemord, som er blevet afsløret i Gaza. Benægtelse af virkeligheden og fortsættelse af Israels straffrihed og usædvanligt stødende fremfærd er ikke længere levedygtig.

“Især i lyset af gårsdagens bindende resolution fra FN's Sikkerhedsråd beder jeg indtrængende medlemslandene om at overholde deres forpligtelser, som starter med at indføre en våbenembargo og sanktioner mod Israel, og dermed sikre, at fremtiden ikke fortsætter med at gentage sig selv. Mange tak.”

Andre vigtige udviklinger, især den britiske domstols afgørelse i Julian Assange-sagen, er dækket andetsteds. Men konklusionen fra FN's særlige rapportør er af særlig, enestående betydning. Den river masken af ikke bare Israels tilsynsmænd, men også masken af enhver og os alle. Det er

grunden til det udbredte samvittighedsnag, som først blev oplevet og udtrykt af unge mennesker, især Jewish Voice for Peace, derefter af andre institutioner og enkeltpersoner, og nu endelig påvirker mange af de mest uigennemtrængelige, fra amerikanske kommentatorer som Candace Owens, Alex Jones og Christiane Amanpour til politikere som Alexandria Ocasio-Cortez, der i fredags udtalte: "Mens vi taler, i dette øjeblik, er 1,1 millioner uskyldige i Gaza ved at dø af hungersnød, en hungersnød, der med vilje er blevet fremprovokeret gennem blokering af fødevarer og global humanitær bistand af ledere i den israelske regering."

I dag kan verden ikke hævde, som den gjorde for 90 år siden, efter Adolf Hitlers magtovertagelse, at den ikke fik det at vide, at sandheden blev skjult, indtil det var for sent at stoppe forbrydelsen. Ordfører Albaneses bebrejdelse af det internationale samfund for ikke at have handlet for to måneder siden, i slutningen af januar, efter Sydafrikas redegørelse til Den Internationale Domstol i december – "Tiden for staterne til at handle var dengang" – og dets forslag om en øjeblikkelig våbenembargo mod Israel – "tiden til at handle er nu" – er et vigtigt realitetstjek af verden. Uanset hvad Biden-administrationen siger, er sandheden, at USA fortsætter med at levere våben til Israel, ligesom Storbritannien og Tyskland gør det.

Biden-administrationen nægter at indrømme, at nationen Israel begår folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden, som USA's egen dommer Jackson vurderede for 80 år siden ved Nürnberg-tribunalerne. Hvorfor støtter USA og dets "særlige partner", Storbritannien, stiltiende politikken for at affolke Gaza? Lad os aldrig glemme, at siden Romklubben blev grundlagt i april 1968, har affolkning og afindustrialisering været NATO's mellemløbsprogram. Kinas udviklingsprojekter i Argentina og Latinamerika, på det afrikanske kontinent og dets internationale Bælte- og Vej-Initiativ er forhadet af NATO og de der ønsker affolkning. I Ukraine, som i Gaza, som i den

bevidste og racistiske ødelæggelse af Haiti, udført af det internationale finans-efterretnings-narkokartel "A/S Narkotika", er affolkning, nogle gange med folkemorderiske midler, det forsætlige, bevidste, tilsigtede resultat.

Denne fredag vil Den Internationale Fredskoalition, sammen med forskellige medlemmer af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) og andre organisationer, hæve standarden for handling for at besejre disse forbrydelser, til det der er skitseret i princip ni i Helga Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur": "For at overvinde den konflikt, der opstår på grund af stridende meninger, og som er den måde, imperier har opretholdt kontrol over undersåtterne på, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i overensstemmelse med det fysiske univers' lovmæssighed. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som værende i overensstemmelse med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde passende begreber." Det haster med at finde den "fælles høje grund" og danne den internationale sammenslutning, der gennem denne fælles forpligtelse til at se alle mennesker som én menneskehed, kan gennemføre let tilgængelige løsninger, såsom LaRouche Oase-projektet, fri for den atomare geopolitik's dødelige sygdom. Vi må handle i tide, og den tid er nu.

Photo: Al Araby/Wikimedia Commons

Organisering virker! Gør mere af det

Den 25. marts 2024 (EIRNS) – Selv om terrorangrebet i Rusland den 22. marts, den kraftigt optrappede krig mellem Rusland og

Ukraine, og de igangværende NATO-planer om at sætte støvler på jorden i Ukraine truer med at skubbe planeten ud over kanten til en atomkrig, bør de, der vil stoppe et sådant vanvid, lægge nøje mærke til to udviklinger i løbet af de sidste 48 timer.

For det første udsendte organisationen Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), som repræsenterer en voksende strømning i amerikanske militær- og efterretningskredse, den 24. marts et åbent brev til præsident Joe Biden, "VIPS MEMO: Den franske vej til atomkrig" ("Emne: På randen af atomkrig"), hvori de advarer om, at den franske præsident Emmanuel Macrons gentagne opfordringer til at sætte NATO-tropper ind i Ukraine "ville føre det amerikanske folk ud på en vej mod en atomkonflikt, som bestemt ikke er i det amerikanske folks interesse – eller i selve menneskehedens."

For det andet blev en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, der opfordrede til en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza, endelig godkendt den 25. marts – fordi USA ikke nedlagde veto, som de havde gjort ved alle tidligere resolutioner, men denne gang kun undlod at stemme. Dette er langt fra, hvad der skal til for rent faktisk at stoppe det igangværende folkemord og give humanitær livsstøtte til Gazas 2,3 millioner mennesker – endsige gennemføre et fuldt udviklingsprogram, såsom LaRouches Oase-plan – men det viser, at Biden-administrationen fornemmer det politiske pres.

Presset kommer fra en chokeret amerikansk befolkning, hvoraf mange er gået på gaden for at give deres modstand mod folkemordet til kende – og for at true Bidens genvalg. Og trykket kommer også fra et hurtigt voksende flertal af det, der allerede er det Globale Flertal af nationer og folk, som har gjort det klart, at de ikke længere vil underkaste sig 500 års kolonistyre og mere moderne udplyndring af deres økonomier gennem den spekulative politik i det bankerotte City of London og Wall Streets finanssystem.

Schiller Instituttet, og allierede som dem i Den Internationale Fredskoalition, har været intenst involveret i at organisere de kræfter, der skal få det politiske pres til at stige, både i USA og Europa, såvel som i landene i Syd. Ud fra det drager vi en simpel konklusion: Organisering virker! Men der skal gøres meget mere, og det skal ske hurtigt.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde i en diskussion med samarbejdspartnere i dag:

“Jeg tror, vi er på en meget stejl og potentielt meget kort vej mod atomkrig, hvis det ikke lykkes os på en eller anden måde at tilføre noget fornuft til situationen. Og nøgleproblemet er stadig det, som den ungarske premierminister Orbán karakteriserede som de to galakser, da han deltog i EU-topmødet i Bruxelles, hvor han sagde, at da han så, hvilken slags krigstogt disse mennesker var på, var det som at komme ind i en anden galakse.

” Der er nogle mennesker, som er ekstremt bevidste om det, og som er i chok og rædsel over, hvad konsekvenserne af dette er; og så har vi på den anden side repræsentanterne for den anden galakse, som tror, at de kan drive dette fremad i det uendelige uden nogen følger, eller med formodet kapitulation eller nederlag for Rusland, hvilket i en verden med atomvåben er en umulighed. Så det tager virkelig vejret fra en....

“Verden er tydeligvis i en forfærdelig, farlig tilstand. Jeg tror, at vi virkelig er nødt til at mobilisere for at få en form for gennembrud... [gøre vores] Oase-plan-konference til en reel demonstration af, at der findes en helt anden metode til konfliktløsning, som er fredelig udvikling... Vi er nødt til at få folk til at træde frem og ikke blive siddende som kaniner foran en slange, indtil det er for sent.”

UN Photo/Loey Felipe

VIPS-meddelelse til Biden: “På randen af atomkrig

Ikke korrekturlæst

24. marts 2024 (EIRNS)-VIPS MEDDELELSE: Den franske vej til verdenskrig

Frankrig kan føre det amerikanske folk ned ad en vej mod en atomkonflikt, som bestemt ikke er i det amerikanske folks interesse – eller i menneskehedens interesse, advarer VIPS præsident Joe Biden.

VIPS 24. marts 2024

ALARMMEMORANDUM TIL: Præsidenten

FRA: Veteran Intelligence Professionals for Sanity
("Efterretningsveteraner for fornuft")

EMNE: På randen af atomkrig

Hr. præsident:

Frankrig forbereder sig angiveligt på at sende en styrke på omkring 2.000 soldater – groft sagt en forstærket brigade bygget op omkring en panserbataljon og to mekaniserede bataljoner, med støtte fra logistik-, ingeniør- og artilleritropper – ind i Ukraine engang i en ikke så fjern fremtid.

Denne styrke er rent symbolsk, for den ville have nul overlevelsessevne i en moderne højintensiv konflikt af samme omfang som den, der udspiller sig i Ukraine i dag. Den vil ikke blive indsat direkte i en konfliktzone, men vil enten

fungere som (1) en screeningsstyrke/snubletråd for at stoppe Ruslands fremrykning; eller (2) en erstatningsstyrke indsat i en ikke-aktiv zone for at frigøre ukrainske soldater til kamptjeneste. Den franske brigade vil angiveligt blive suppleret med mindre enheder fra de baltiske lande.

Dette ville være at indføre kamptropper fra et NATO-land i en krigsskueplads, hvilket ville gøre dem til "lovlige mål" i henhold til krigens love.

Sådanne enheder ville tilsyneladende mangle et NATO-mandat. I Ruslands øjne kan dette dog være en forskel uden betydning. Frankrig ser ud til at satse – naivt – på, at dets medlemskab af NATO vil forhindre Rusland i at angribe franske tropper. Tværtimod er det meget sandsynligt, at Rusland vil angribe ethvert fransk/baltisk kontingent i Ukraine og hurtigt ødelægge/nedbryde dets kampdygtighed.

I så fald kan den franske præsident Macron regne med, at han efter russiske angreb på NATO-medlemmers tropper – NATO-mandat eller ej – kan påberåbe sig artikel 5 i NATO's charter og få NATO-alliancen til at gribe ind. En sådan intervention vil sandsynligvis tage form af fly, der opererer fra NATO-lande – og måske inkludere forbudsmissioner mod taktiske mål inde i Rusland.

På randen af atomkrig?

Doktrinært og juridisk set ville Ruslands svar være at iværksætte gengældelsesangreb, også mod mål i NATO-landene. Hvis NATO så angriber strategiske mål i Rusland, vil Ruslands atomdoktrin tage over, og NATO's beslutningscentre vil blive ramt med atomvåben.

Vi tror ikke, at Rusland vil indlede et atomangreb mod USA, men vil snarere lade det være op til USA at beslutte, om de vil risikere ødelæggelse ved at forberede et atomangreb på Rusland. Når det er sagt, er de russiske strategiske styrker blevet forbedret i en sådan grad, at de på nogle områder –

f.eks. hypersoniske missiler – overgår USA's og NATO's kapacitet.

Med andre ord kan den russiske fristelse til at slå til først være en anelse større end under tidligere kriser, og vi er ikke så sikre på, at Rusland vil "slå til bagefter". En anden foruroligende faktor er, at russerne sandsynligvis tror, at Macrons tåbelighed har stiltiende godkendelse fra nogle centrale amerikanske og andre vestlige embedsmænd, som virker desperate efter at finde en måde at ændre krigens forløb i Ukraine på – især nu, hvor valget nærmer sig.

Hvad skal der gøres?

Europa er nødt til at forstå, at Frankrig fører det ned ad en vej mod uundgåelig selvdestruktion.

Det amerikanske folk er nødt til at forstå, at Europa fører dem til randen af atomar udslettelse.

Da de russiske ledere måske mistænker Macron for at arbejde sammen med Washington, er USA nødt til at gøre sin holdning offentligt og utvetydigt klar.

Og hvis Frankrig og Baltikum insisterer på at sende tropper ind i Ukraine, skal det også gøres klart, at en sådan aktion ikke har noget NATO-mandat; at artikel 5 ikke vil blive udløst af nogen russisk gengældelse; og at det amerikanske atomarsenal, inklusive de atomvåben, der er en del af NATO's afskrækkelsesstyrke, ikke vil blive anvendt som et resultat af nogen russisk militæraktion mod franske eller baltiske tropper.

Uden en sådan klarhed ville Frankrig føre det amerikanske folk ned ad en vej mod en atomkonflikt, som bestemt ikke er i det amerikanske folks interesse – eller i menneskehedens interesse.

FOR STYREGRUPPEN, EFTERRETNINGSVETERANER FOR FORNUFT

William Binney, tidligere teknisk direktør, World Geopolitical & Military Analysis, NSA; medstifter, SIGINT Automation Research Center (pensioneret)

Marshall Carter-Tripp, officer i udenrigstjenesten (pensioneret) og tidligere kontorchef i udenrigsministeriets kontor for efterretning og forskning

Bogdan Dzakovic, tidligere teamleder for Federal Air Marshals og Red Team, FAA Security, (pensioneret) (tilknyttet VIPS)

Graham E. Fuller, næstformand, National Intelligence Council (pensioneret)

Philip Giraldi, C.I.A., operationsofficer (pensioneret)

Matthew Hoh, tidligere kaptajn, USMC, Irak og officer i udenrigstjenesten, Afghanistan (associeret VIPS)

James George Jatras, tidligere amerikansk diplomat og tidligere udenrigspolitisk rådgiver for Senatets ledelse (associeret VIPS)

Larry C. Johnson, tidligere CIA- og udenrigsministeriets antiterrorofficer

John Kiriakou, tidligere C.I.A. Counterterrorism Officer og tidligere senior investigator, Senate Foreign Relations Committee

Karen Kwiatkowski, tidligere oberstløjtnant, U.S. Air Force (pensioneret), på forsvarsministerens kontor, hvor hun overvågede fremstillingen af løgne om Irak, 2001-2003

Douglas Macgregor, oberst, USA (pensioneret) (associeret VIPS)

Ray McGovern, tidligere infanteri-/efterretningsofficer i den amerikanske hær og CIA-analytiker; CIA-præsidentrådgiver (pensioneret)

Elizabeth Murray, tidligere Deputy National Intelligence

Officer for the Near East, National Intelligence Council & C.I.A. political analyst (ret.)

Todd E. Pierce, MAJ, dommeradvokat i den amerikanske hær (pensioneret)

Pedro Israel Orta, tidligere CIA- og efterretningsofficer (generalinspektør)

Scott Ritter, tidligere MAJ, USMC; tidligere FN-våbeninspektør, Irak

Coleen Rowley, FBI Special Agent og tidligere juridisk rådgiver i Minneapolis Division (pensioneret)

Lawrence Wilkerson, oberst, USA, pensioneret, Distinguished Visiting Professor, College of William and Mary (associeret VIPS)

Sarah G. Wilton, CDR, USNR, (pensioneret); Defense Intelligence Agency (pensioneret)

Kirk Wiebe, tidligere senioranalytiker, SIGINT Automation Research Center, NSA

Robert Wing, tidligere officer i udenrigstjenesten (associeret VIPS)

Ann Wright, pensioneret oberst af reserven i den amerikanske hær og tidligere amerikansk diplomat, som trådte tilbage i 2003 i opposition til Irak-krigenMEMO til Biden

Foto: Sergeant Tom Evans RLC/MOD

23. marts 1983 – Lyndon LaRouche, Ronald Reagan og SDI

Ikke korrekturlæst

23. marts 2024 (EIRNS) – I dag er det 41 år siden, at præsident Ronald Reagan annoncerede sin beslutning om at vedtage Lyndon LaRouches forslag om, at USA skulle give Sovjetunionen et tilbud om, at de to atomvåbenmagter skulle samarbejde om udviklingen af et rumbaseret forsvar mod atomvåben ved hjælp af "nye fysiske principper" såsom laserstråler og/eller partikelstråler til at gennemske og ødelægge ICBM'er under flyvning. LaRouche havde på vegne af Reagan-administrationen holdt møder via bagkanaler med repræsentanter for Sovjetunionen i omkring et år, mens han diskuterede ideen med repræsentanter for den amerikanske præsident. I en landsdækkende tv-transmitteret tale, der blev set af hele verden om aftenen den 23. marts 1983, kom Reagan med sin berømte meddelelse til "etablissementets" store overraskelse. Hans ord:

"Jeg opfordrer det videnskabelige samfund i vores land, dem, der skabte atomvåbnene, til nu at vende deres store talenter mod menneskehedens og fredens sag; til at give os midlerne til at gøre disse atomvåben impotente og forældede."

Medierne og langt størstedelen af den politiske elite var så forbløffede og uvidende, at de blev tvunget til at bede lederen af LaRouches Fusionsenergifond, som på det tidspunkt hed Paul Gallagher, om at komme på nationalt tv for at forklare, hvad det hele handlede om.

Selv om Sovjet ikke accepterede LaRouches tilbud, og selv om LaRouches fjender (og Reagans og menneskehedens) samlede deres kræfter for at sabotere konceptet i USA og for at optrappe

“get-LaRouche task force” for at underminere LaRouche-bevægelsen, ville verden have været et langt bedre sted i dag, hvis det var blevet gennemført som planlagt af LaRouche, i stedet for den fare for en brat nedstigning til det term nukleare helvede, som vi befinder os i nu.

Foto: ©EIRNS/Stuart Lewis

Video: ‘Ti principper’ vækker begejstring på Kim Iversen Show

Ikke korrekturlæst

23. marts 2024 (EIRNS)-Helga Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur” blev præsenteret den 22. marts af Schiller Instituttets repræsentant Richard A. Black på det meget sete Kim Iversen Show. I dag, lørdag eftermiddag, havde der været 126.000 visninger på internettet og 17.000 visninger på YouTube.

Kim Iversen Show har 543.000 abonnenter. I et livligt interview kunne Black præsentere Zepp-LaRouches arbejde for at etablere en international konference mellem nationer, der udelukkende er helliget en præsentation og debat om de principper, der er nødvendige for at etablere en verdensorden baseret på et paradigme af fred og gensidig udvikling af alle nationer – på det tidspunkt, i dag, hvor det globale NATO er ved at udløse en atomar 3. verdenskrig mod Rusland.

Mange kommentarer afspejlede begejstring ved tanken om, at der findes en konkret vej til at realisere et nyt paradigme for

menneskeheden. Blandt kommentarerne: "De 10 principper fik mig til at græde – ja, det er præcis det. Det er det tilsigtede resultat af dette eksperiment på vores kærlige planet med hensyn til fri vilje uden styring. Det er vores skæbne som menneskehed at opnå det som et fundament at vokse på. Det er det, vi skal nå frem til som udgangspunkt for vores verdenssamfund – for hver især at være en del af et forenet verdenssamfund for menneskeheden. Ingen vil miste noget – alle vil vinde alt."

En anden kommentar: "En utrolig samtale! Den smukkeste vision af menneskeheden er bragt frem gennem LaRouche-bevægelsen. Mennesket er fundamentalt godt og i stand til at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed. Lyndon LaRouche. Fred gennem fremskridt."

Og videre: "Fantastisk interview! De er fortalere for fred og velstand gennem udvikling, for hele verden, og at der ikke er nogen grund til en nulsums-tankegang. At menneskeheden gennem samarbejde kan nå længere og hurtigere end med individuel egeninteresse."

En kort kommentar: "Jeg kan godt lide Schiller Instituttet. Lyndon H. LaRouche havde ret i mange ting."

I slutningen af programmet opfordrede Black seerne til at se og cirkulere videoen "The LaRouche Oasis Plan", som findes på <https://laroucheorganization.com>.

Hvilken galakse befinder du

dig i ?

Ikke korrekturlæst

23. marts 2024 (EIRNS) – Ungarns premierminister Viktor Orbán ramte hovedet på sømmet i en kommentar den 22. marts, efter at have deltaget i et EU-topmøde i Bruxelles. Han sagde, at en række EU-ledere der åbent diskuterede, hvad der var "utænkeligt" for bare et par uger siden: at sende NATO-tropper til Ukraine for at kæmpe mod Rusland. Orbán advarede om, at "hvis et NATO-land går ind i militære operationer mod Rusland, vil det betyde starten på Tredje Verdenskrig." Han tilføjede om mødet med sine kolleger: "Jeg føler, at jeg er ankommet til en anden galakse."

Orbán har ret – og det er en usædvanlig farlig indsigt.

Den dominerende politik blandt de vestlige eliter er en nådesløs konfrontation med Rusland og Kina på alle fronter – op til og inklusive atomkrig. Krigsretorikken fra massemedierne og næsten alle politiske ledere er mere skør og hysterisk end den anden, og de hyperventilerer hver især i deres fordømmelse af præsident Putin og Rusland som kilden til alt ondt i verden – eller måske galaksen.

Der foreslås styrker på jorden fra NATO. Tysklands Taurus-missil gøres klar til forsendelse, så Kiev kan angribe Moskva og andre mål. Olieraffinaderier dybt inde i Rusland bliver fortsat angrebet med vestlige våben, vestlig målretning og vejledning og åben vestlig godkendelse.

Den 22. marts dræbte et afskyeligt terrorangreb 133 russere, der overværede en koncert nær Moskva. Selvom de russiske myndigheder endnu ikke officielt har placeret ansvaret, meddelte præsident Putin i en national tv-udsendelse, at "angriberne blev fanget på flugt mod Ukraine, hvor der ifølge de foreløbige oplysninger var forberedt en mulighed for at krydse grænsen på den ukrainske side." Uanset hvem de

umiddelbare terrorister viser sig at være, er det veldokumenteret, at sådanne evner – og motivet – hovedsageligt ligger hos vestlige efterretningstjenester, især de britiske.

En anden del af krigen mod menneskeheden, som har sit udspring i "den anden galakse", er den finansielle og økonomiske krigsførelse, som Wall Street og City of London fører mod BRIKS-nationerne og ethvert land i det Globale Syd, som vil bryde fri af trældom under det bankerotte transatlantiske systems udplyndring og spekulation. Sydafrika trues med amerikanske sanktioner for at vove at fordømme det israelske folkemord i Gaza. IMF og de internationale banker har Etiopien og Egypten på pinebænken og kræver dødbringende stramninger og nedskæringer for at kunne refinansiere deres lån. Kinesiske banker bliver afpresset med udsigten til amerikanske sanktioner, hvis de fortsætter med at finansiere kinesisk-russisk handel. Og Saudi-Arabien er et særligt mål for at trække landet væk fra BRIKS og ind i en anerkendelse af Israel, så regionen derefter kan håndtere "den måske største trussel mod Israel og mange andre, som er Iran og dets forskellige stedfortrædere," udtalte udenrigsminister Tony Blinken efter et møde med den saudiske udenrigsminister og kronprins Mohammed bin Salman.

Synspunkterne fra disse to galakser er blevet absolut uforenelige, kommenterede Helga Zepp-LaRouche i dag. Der må gøres en ekstraordinær organisatorisk indsats for at bringe en smule rationalitet tilbage til de vestlige politiske beslutningstagere, før det er for sent. I sine afsluttende bemærkninger til mødet den 22. marts i Den Internationale Fredskoalition understregede Zepp-LaRouche:

"Jeg tror, at forværringen af den strategiske situation vil gå op for folk over hele verden, for hvis russerne rent faktisk siger, at der nu er krigstilstand, så vil det blive hørt. Jeg kan kun håbe, at en masse tåbelige mennesker, som tror, at det hele er bluff og ikke vil ske, vil vågne op."

Hun fortsatte: "Jeg vil opfordre alle til virkelig at investere noget tid i at sikre, at vi når ud til alle de organisationer og institutioner, som bør være alarmerede og mobiliserede.... Ræk ud til kirker, fagforeninger, civile grupper; og sørg for, at de handler på baggrund af den erklæring", der netop er blevet udarbejdet og læst op på IPC-mødet, "Vores opråb må ikke komme for sent!"

"Kom i gang med en bevidst mobilisering", insisterede Zepp-LaRouche, "bliv virkelig en organisator. Lige nu er der meget få mennesker, der forstår krisens alvor og har en løsning."

Ud over denne hastende mobilisering for at stoppe krigstrangen, tilføjede hun: "Vi er også nødt til at adressere de underliggende årsager til, at dette sker.... Ud over den økonomiske krise og krisen i det finansielle system i Vesten, som er årsagen til den, er der det faktum, at områder i resten af verden ikke kollapser; de er i fremgang. Kina er på vej op, hele Asien er på vej op. I mellemtiden har det meste af det Globale Syd allieret sig med BRIKS."

Under disse omstændigheder er der behov for en helt ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. "Jeg ved, at de fleste mennesker ikke tror, at de kan skabe nogen forandring, eller at de kan være med til at ændre hele verdensordenen. De fleste tror, at de er for små, at det ikke er deres job. Men vi bør tænke som verdensborgere, for hvis verden er i uorden, har hver af os ret til at tænke over, hvordan vi kan gøre verden bedre."

Zepp-LaRouche mindede lytterne om, at hun tilbage i november 2022 havde udarbejdet et forslag med "ti principper, som er sendt videre som et forslag til diskussion, og for at give folk en fornemmelse af, hvad der bør være en del af en sådan ny arkitektur."

Hun konkluderede: "Dette er en situation, hvor vi har brug for en masse kræfter verden over til at sige: Hvis den nuværende

verdensorden fører til verdenskrig, hvad kan vi så erstatte den med for at skabe en varig fred for hele menneskeheden, så vi kommer ud af denne fare? Jeg tror, at en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er den eneste måde, hvorpå vi kan løse disse problemer.”

Foto: Wikimedia Commons

Vores opråb må ikke komme for sent!

Ikke korrekturlæst

22. marts 2024 (EIRNS) – Denne erklæring blev præsenteret på mødet den 22. marts 2024 i International Peace Coalition, hvor dens øjeblikkelige distribution internationalt var et centralt diskussionsemne.

“Vi står nu over for det faktum, at i morgen er i dag. Vi er konfronteret med nuets voldsomme nødvendighed. I denne udfoldelse af livets og historiens gåde er der noget, der hedder at komme for sent.” -Rev. Dr. Martin Luther King, Jr.

Lad os ikke lægge fingrene imellem. Verden er nu på en direkte, hurtig bane til atomkrig. Giv ikke Rusland eller Kina skylden. Vi, i den transatlantiske verden, er problemet, og løsningen ligger hos os. Hvis vi fortsætter med at vente på at “se, hvad der sker”, hvis vi venter på, at de i den “militær-monetære magtstruktur” kommer til fornuft, vil vi komme for sent til at stoppe menneskehedens sidste krig. Tiden til at handle er nu.

Søndag den 17. marts, ved afslutningen af det russiske

præsidentvalg, svarede Vladimir Putin på en journalists spørgsmål om den franske præsident Macrons kommentarer den 26. februar om, at det ikke kunne udelukkes, at NATO ville indsætte landtropper i Ukraine: "Det er klart for enhver, at dette vil være et skridt nærmere en fuldskala Tredje Verdenskrig. Jeg tror næppe, at nogen er interesseret i dette." Men som den afdøde israelske politiker Abba Eban engang sagde: "Undervurder aldrig galskabens faktor i politik."

Geneva Academy of International Humanitarian Law and Human Rights opregner 110 væbnede konflikter i verden i dag. Det er resultatet af nutidens imperiale "regelbaserede orden". Den uanstændige krig i Gaza, som rationaliserer titusindvis af børn, der bliver massemyrdet for forbrydelser og årsager, som de er helt uskyldige i, kræver, at vi rejser os og handler. Vi må forstyrre planerne hos dødens købmænd og missionærer, som forsikrer os om, at "de må ødelægge Gaza (eller for den sags skyld Ukraine) for at redde det."

Den Internationale Fredskoalitions grundlægger Helga Zepp-LaRouche har sagt:

"En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som involverer langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De har erklæret: Kolonialismen er forbi! De europæiske nationer og USA må ikke bekæmpe denne indsats, men må, ved at gå sammen med udviklingslandene, samarbejde om at forme den næste epoke i udviklingen af den menneskelige art til at blive en renæssance for de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!"

Det kan ikke lade sig gøre i en verden domineret af krig. Vi har brug for det største opråb mod krig, som verden nogensinde har set. Derfor erklærer Den Internationale Fredskoalition en mobilisering i rødt alarmberedskab. Krigen for menneskeheden skal vindes nu, før den endelige krig – krigen mod selve menneskeheden – nogensinde bliver udkæmpet. Der er brug for

demonstrationer, boykot og afsløringer af dødens købmænd, breve og erklæringer fra og til institutioner, vågne vagter og enhver tænkelig kreativ, ikke-voldelig direkte aktion for at forstyrre verdens stævnemøde med dommedag nu.

Vælg menneskelighed frem for krig!

Oase-plan for Gaza, ikke folkemord!

Stop NATO's krig mod Rusland!

Foto: CC/bswise